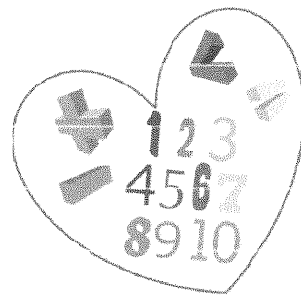
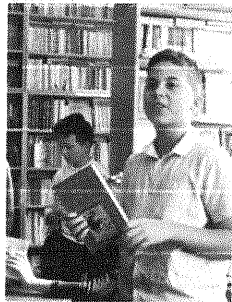
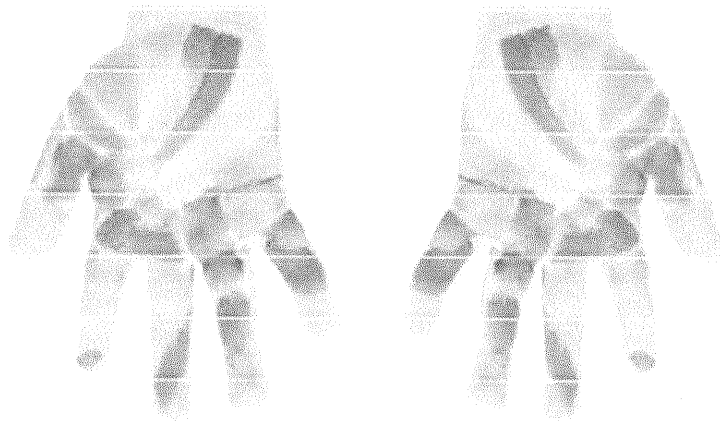

Școala Gimnazială "Ion Creangă" Brăila (1867)

DE LA GRĂDINIȚĂ LA ȘCOALĂ

Revista Simpozionului Județean

**„ȘCOALA ȘI GRĂDINIȚA –
PARTENERI”**

NR.1 2018

Colectiv de redacție

Director - Prof. Băcanu Elena-Livica

Director adjunct - Prof. Rădoi Doinița

Prof. înv. primar Dumitriade Carmen

Prof. Alina Căprariu

ISSN 2601-8853
ISSN-L 2601-8853

ÎN LUMEA PRIETENILOR

Coordonatori,

Prof.înv. primar Lazăr Mădălina Violeta
Prof.înv. primar Ciobotaru Iuliana Alina
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Brăila

PROIECT INTERJUDEȚEAN DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

Domeniul : *CULTURAL-ARTISTIC*

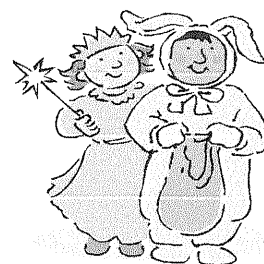
Tipul de educație: *EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE PERSONALĂ*

DESCRIEREA PROIECTULUI

UNITĂȚI PARTICIPANTE:

- Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Brăila
- Grădinița „Lucrașorul” Brăila
- Grădinița „Dumbrava minunată” Brăila
- Liceul de Artă „Hariclea Darclee”, Brăila
- Liceul cu Program Sportiv, Buzău
- Școala nr. 31 „Gh. Munteanu” Galați

SCOP:

Derularea proiectului “În lumea prieteniei” a pornit de la ideea că elevii și preșcolarii au nevoie să se cunoască, să comunice, să se îmbogățească spiritual fiecare din cultura și tradițiile celuilalt, să măsoare cât de mult se aseamănă în aspirații și cât este de important să clădească împreună lumea la care visează.

Dorim să-i învățăm pe elevi că, pentru a menține o prietenie este nevoie de sinceritate, de răbdare, de căldură și atenție, de respect și toleranță, de disponibilitate .

OBIECTIVE :

1. Promovarea dialogului și a comunicării între elevii celor cinci instituții implicate în proiect; dezvoltarea cooperării și a colaborării între cadrele didactice din unități diferite de învățământ urmărindu-se armonizarea condițiilor specifice fiecărei instituții cu exigențele sociale de ordin general.

2. Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular, conducând la creșterea calitativă și cantitativă a acestor activități.

3. Conștientizarea afectivității de grup ca suport al prieteniei.

4. Identificarea propriilor valori și a grupului din care face parte.
5. Stimularea și promovarea capacităților creatoare ale elevilor prin intermediul unor activități extracurriculare.
6. Stimularea interesului părinților copiilor prin implicarea directă și indirectă în aceste activități.

DURATA PROIECTULUI:

1 OCTOMBRIE 2017 – 15 Iunie 2019

GRUPURI ȚINTĂ:

- ✓ Școlarii unităților implicate în proiect;
- ✓ Părinții acestora;
- ✓ Cadrele didactice implicate în proiect;

RESURSE UMANE:

- Cadrele didactice, preșcolarii, elevii, părinții din școlile implicate în proiect

ETAPELE PROIECTULUI:

➤ **FORMAREA ȘI ORGANIZAREA ECHIBEI:**

- Stabilirea responsabilităților;
- Stabilirea calendarului activităților;
- Popularizarea proiectului;

octombrie 2017

ANALIZA DE NEVOI -SWOT

<p>PUNCTE TARI</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ cadre didactice calificate , cu putere de muncă și deschidere spre schimbare ✓ organizarea de activități practice finalizate cu valorificarea lucrărilor elevilor ✓ implicarea afectivă a cadrelor în relațiile cu copiii ✓ implicarea părinților în activitățile din școală ✓ experiența organizatorilor în derularea acestui tip de proiecte 	<p>PUNCTE SLABE</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Slaba colaborare dintre școli
<p>AMENINȚĂRI</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ neînțelegerea de către unii părinți a necesității activităților extracurriculare propuse de școală 	<p>OPORTUNITĂȚI</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ mediatizarea activităților desfășurate în școlile participante la proiect ✓ disponibilitatea unor părinți de a participa la derularea unor activități comune ✓ găsirea unor parteneri din județ și din județele limitrofe în realizarea unui proiect comun ✓ îmbunătățirea relațiilor școală - familie - societate

➤ **DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR PROPUSE/ IMPLEMENTAREA PROIECTULUI**

noiembrie 2017 – mai 2018

➤ **EVALUAREA PROIECTULUI**

iunie 2019

CALENDAR DE ACTIVITĂȚI:

DENUMIREA ACTIVITĂȚII	ACTIVITĂȚI SPECIFICE/ METODE DE REALIZARE	PERIOADA
<i>Pregătirea proiectului</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Întocmirea documentelor ◆ Stabilirea responsabilităților ◆ Stabilirea calendarului de activități ◆ Popularizarea proiectului 	Octombrie 2017
<i>„Să ne cunoaștem partenerii de proiect!”</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Vizite comune ale partenerilor de proiect; ◆ Comunicare prin corespondență și/sau e-mail între școlarii/preșcolarii unităților participante la proiect; ◆ Vizionarea comună a unui spectacol de teatru pentru copii; ◆ „Toamna în clasa mea” –activități artistice, creații literare, jocuri sportive etc. ◆ Vizită la Grădina botanică din Galați. 	Noiembrie 2017
<i>„Uite, vine Moș Crăciun!”</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Programe artistice ale școlarii și preșcolarii; ◆ Activitate comună de confecționare a unor podoabe pentru Crăciun; ◆ Trimiterea unor felicitări partenerilor de proiect; 	Decembrie 2017
<i>„Mihai Eminescu - poet național”</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Vizită la bibliotecă – activitate comună; ◆ Lansarea Concursului „Cel mai activ cititor”; ◆ Comunicare prin corespondență și/sau e-mail între școlarii unităților participante la proiect; 	Ianuarie 2018
<i>„Bucuriile iernii”</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Jocuri în zăpadă: concursuri de săniuș, concursuri de înălțat oameni de zăpadă; ◆ Activități artistico-plastice; ◆ Concurs literar- „Poetul iernii”; ◆ Vizionarea unui spectacol pentru copii; ◆ Comunicare prin corespondență și/sau e-mail între școlarii unităților participante la proiect; 	Februarie 2018
<i>„Mama – ființa cea mai dragă”</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Programe artistice dedicate mamelor; ◆ Confecționarea de măștișoare și felicitări pentru mame – activitate comună; ◆ Oferirea măștișoarelor confecționate femeilor din instituțiile apropiate școlilor participante la proiect (spitale, dispensare, fabrici, supermarketuri etc.); ◆ Expoziții cu lucrări tematice; ◆ Comunicare prin corespondență și/sau e-mail între școlarii unităților participante la proiect; 	Martie 2018
<i>„Sărbătorim Paștele!”</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Confecționarea de felicitări și decorațiuni pascale – activitate comună; ◆ Realizarea unei tombole; 	Aprilie 2018

	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Trimiterea unor felicitări partenerilor de proiect; ◆ Tradiții și obiceiuri de Paște. 	
„E primăvară în sufletele copiilor”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Activități de ecologizare a zonelor apropiate școlilor; ◆ Plantarea de flori în curtea școlii; ◆ Realizarea unor pliante – „Școala mea sărbătorește primăvara”; ◆ Excursii și drumeții alături de partenerii de proiect. 	Mai 2018
„E luna copiilor!”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Sărbătorirea Zilei de 1 iunie; ◆ Programe artistice dedicate copiilor; ◆ Parade ale costumelor de carnaval; ◆ Jocuri și concursuri; ◆ Realizarea colajului cu portrete de copii din întreaga lume – „Copil ca tine sunt și eu”; 	Iunie 2018
„A sosit vacanța mare!”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Excursii, tabere, vizite etc. ◆ Realizarea unor albume de vacanță; 	Iulie – august 2018
„Am crescut, acum sunt mare!”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Vizite comune ale partenerilor de proiect; ◆ Să ne cunoaștem „boboceii”; ◆ Comunicare prin corespondență și/sau e-mail între școlarii/preșcolarii unităților participante la proiect; ◆ Vizionarea comună a unui spectacol de teatru pentru copii; ◆ „Toamna în clasa mea” –activități artistice, creații literare, jocuri sportive etc. ◆ Vizite la zoo; 	Octombrie 2018
„ Sărbătorim toamna”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Plimbări comune în parcuri și pe faleza Dunării; ◆ Vizitarea Grădinii botanice din Galați; ◆ Concursuri de desene și colaje; ◆ Vizită la bibliotecă; ◆ Vizionarea unor spectacole pentru copii; 	Noiembrie 2010
„Tradiții și obiceiuri de Crăciun”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Prezentarea unor programe artistice; ◆ Activități comune de confecționare a podoabelor de Crăciun; ◆ Activități caritabile – Moș Crăciun vine și la cei săraci; ◆ Realizarea unui album tematic; 	Decembrie 2010
„Cartea – un dar neprețuit”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Activități de recondiționare a cărților din bibliotecile fiecărei instituții implicate în proiect; ◆ Expoziții de desene, colaje, creații literare didactice poetului Mihai Eminescu; ◆ Colectare și donare de cărți către bibliotecile fiecărei instituții implicate în proiect; ◆ Realizarea unor afișe și pliante care să promoveze importanța lecturii; 	Ianuarie 2019
„În lumea minunată a copiilor”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Vizionarea unor spectacole și filme pentru copii; 	Februarie 2019

	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Concursuri de săniuțe; ◆ Jocurile zăpezii; 	
„O mama, dulce mama...”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Activități sub forma unor ateliere ale fanteziei – Mărțișoare; ◆ Concursuri la care vor participa echipe formate din copil-mamă; ◆ Programe artistice; ◆ Târguri de mărțișoare realizate în scopuri caritabile; ◆ Expoziții de desene, colaje, creații litarare etc. 	Martie 2019
„Iubim și protejăm natura”	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Activități comune de ecologizare a unor zone poluate; ◆ Realizarea unor pliante pe teme ecologice; ◆ Plantarea unor copaci; ◆ Concursuri pe teme ecologice; ◆ Întreceri sportive în aer liber; ◆ Excursii, drumeții; 	Aprilie – mai 2019
Evaluarea proiectului	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Realizarea unei reviste a proiectului care să cuprindă activitățile derulate, creațiile copiilor, povești ale prietenilor legate între școlarii și preșcolarii unităților de învățământ participante la proiect; ◆ Acordarea de diplome pentru câștigătorii concursurilor; ◆ Expoziții cu lucrările elevilor în unitățile partenere organizatoare; ◆ Sărbătorirea Zilei de 1 iunie; ◆ Realizarea unui calendar de perete cu imagini ale unor activități reprezentative derulate pe perioada proiectului. 	Iunie 2019

METODE ȘI TEHNICI DE LUCRU: observarea, problematizarea, învățarea prin descoperire, lucrul în echipă, lucrul în perechi, excursia tematică, exercițiul practic, jocul de rol, concursuri pe echipe, dramatizări etc.

REZULTATE:

- Amenajarea unor panouri tematice în unitățile participante la proiect;
- Expoziții de desene și colaje;
- Expoziții de fotografii;
- Realizarea unor albume și prezentări Power-Point;
- Realizarea și distribuirea de pliante;
- Realizarea unei reviste a proiectului;
- Invitarea reprezentanților presei locale.

RESURSE UMANE:

- ❖ Elevii/preșcolarii unităților implicate în proiect;
- ❖ Cadre didactice;
- ❖ Familiile elevilor/preșcolarilor;
- ❖ Membri ai comunității locale.

LOCUL DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚILOR:

- Stabilit de comun acord.

EVALUARE:

- fotografii;
- expoziții – participanții vor primi diplome;
- portofolii realizate de fiecare clasă participantă la proiect. O copie a acestui portofoliu să fie trimisă și școlii coordonatoare;
- schimburi de impresii, prin Internet sau direct (o întâlnire a învățătorii implicați în proiect – într-o vacanță);
- realizarea unor prezentări în PowerPoint cu activitățile desfășurate;
- realizarea unui CD care să cuprindă întreaga activitate desfășurată în cadrul proiectului (școala coordonatoare).

BUGETUL PROIECTULUI:

- ✿ Finanțare proprie;
- ✿ Sponsorizări .

-Lumea mare a celor mici-

Proiect de parteneriat
școlar –preșcolar 2015-2016

înv. Daniela Bobocea, Școala Gimnazială „ Mihai Viteazul” Brăila

MOTTO: „Fiecărui copil ar trebui să-i spunem:
Știi ce ești tu? Ești un miracol. Ești unic. În întreaga lume nu mai există nici un copil identic cu tine. Au trecut milioane de ani și milioane de ani vor mai trece, dar niciodată nu va exista un copil ca tine. Uită-te la trupul tău – cât este de minunat! Picioarele tale, brațele tale, degetele tale îndemânaticе, felul în care te miști! Poți să ajungi un Shakespeare, un Michelangelo, un Beethoven. În tine este toată forța. Da, ești un miracol! „
Pablo Casals

Denumirea proiectului	- <u>Lumea mare a celor mici</u> - Proiect de parteneriat scolar –prescolar 2015-2016
Propunătorul proiectului	înv. Daniela Bobocea, inv. Antoneta Pamfile, -Școala Gimnaziala „ Mihai Viteazul” Braila, ed Tudorita Corbu
Partenerii proiectului	Grădinița nr.1 Narcisa Braila Grădinița nr.61 Director prof.inv. prescolar Puia Mariana Grădinița nr.47 Director prof. inv. prescolar Chirita Eugenia Grădinița nr.39 Director prof. inv. prescolar Ionescu Aurica
Justificarea proiectului	<p>Unitățile partenere își propun o colaborare activă, reală, de lungă durată, în vederea cunoașterii viitorilor elevi și a activităților desfășurate în școală, a diseminării rezultatelor școlare. Cheia succesului într-o societate democratică este capacitatea de a comunica, de a relaționa cu semenii tăi.</p> <p>Comunicarea, preocuparea pentru copil, relațiile, comunitatea sunt patru concepte fundamentale pe care se bazează învățământul primar și preșcolar. Fiecare clasă /grup de copii este o comunitate care apreciază prietenia, amabilitatea, colaborarea, competiția, care rezolvă probleme, controverse și explorează idei noi.</p> <p>Activitățile extracurriculare sunt cu atât mai recomandabile cu cât vârsta copiilor de 3-10/11 ani are anumite caracteristici: copiii au nevoie de o activitate fizică mai intensă; ei sunt extrem de productivi; activitățile de grup sunt foarte populare; participă la proiectele desfășurate în cadrul comunității cu multă plăcere; chestiunile legate de prietenie sunt urmărite în mod constant. Astfel de parteneriate permit, de asemenea și părinților să se implice mai mult în problemele copiilor și implicit ale școlii/ grădiniței, în asigurarea succesului fiecărui copil în toate domeniile de dezvoltare. Pe aceasta cale copiii cresc într-o atmosferă de mândrie și respect reciproc.</p> <p>Am considerat că ar fi oportună extinderea ariei de colaborare obișnuite și inițierea de parteneriate noi care să deschidă un câmp mult mai larg de observare, de cunoaștere și dezvoltare a sociabilității copiilor</p>
Obiectivele proiectului	<p>Scop Consolidarea relațiilor de parteneriat între instituția școlară și preșcolară, dezvoltarea unei legături bazate pe respect, cunoaștere în profunzime a activităților desfășurate de ambele părți.</p> <p>Obiective specifice: <u>-privind copiii:</u> -să participe alături de alți copii la acțiuni comune care să consolideze relațiile dintre ei; -să realizeze împreună, preșcolari și școlari, produse finite: podoabe,</p>

	<p>jucarii, desene, colaje, machete, expozitii; -sa daruiasca obiectele confectionate; -să-și dezvolte spiritul de inițiativă și de cooperare în vederea stimulării relațiilor de prietenie și colaborare cu alți copii, mai mari sau mai mici; -să-și exprime trairile și impresiile față de evenimente, situații, persoane; -să cunoască obiceiuri și tradiții ale comunității careia îi aparțin; -să traiască în relațiile cu cei din jur, stări afective pozitive, să manifeste prietenie, toleranță, armonie, concomitent cu învățarea autocontrolului. <u>-privind cadrele didactice:</u> -să promoveze în comunitate imaginile pozitive ale celor două unități implicate în proiect; -să sensibilizeze părinții și, implicit, comunitatea, să răspundă pozitiv și prezent demersului didactic pe parcursul derulării proiectului; -să-și dezvolte abilitatea de a crea un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de cunoaștere a vieții altor copii; <u>-privind părinții:</u> -să conștientizeze rolul lor în educarea propriilor copii, în formarea personalității lor; -să se implice mult mai activ în desfășurarea acțiunilor desfășurate în cadrul grădiniței și școlii.</p>
Rezultate anticipate	<p>-crearea unor punți de comunicare eficiente cu preșcolarii și cu părinții acestora în vederea alegerii școlii noastre pentru înscrierea în clasa pregătitoare; -intocmirea de portofolii cu produse ale activității elevilor; -expoziții cu lucrările elevilor; -dezvoltarea aptitudinilor artistice și creative ale elevilor; -confirmarea din partea părinților privind valoarea proiectului prin atitudinile dobândite de elevi și posibilitatea continuării acestuia</p>
Publicul țintă	<p>-Preșcolarii de la grădinițele partenere, cadrele didactice îndrumătoare și familiile copiilor implicați. -Elevii clasei a IV-a B</p>
Activitățile proiectului	<p><u>Calendarul activităților</u> noiembrie – <i>Copilul meu merge la școală</i> – întâlniri cu preșcolarii și părinții acestora în vederea prezentării ofertei educaționale a Școlii Mihai Viteazul februarie - Vizitarea școlii de către preșcolari și familiile acestora – <i>Porti deschise</i> aprilie - <i>De Paste</i> - activități cu specific tradițional românesc : recitare de poezii, expoziție de desene, încondeieri de oua, realizarea de lucrări artistico-plastice și vânzare (din banuții obținuți se achiziționează jocuri educative pentru viitorii elevi) mai - <i>Primăvara în culori</i> - activitate de creație artistică în grădina școlii- pictură după natură- urmată de o expoziție în școală; 1 iunie - <i>Viva Copilăria!</i> - concursuri sportive, dansuri și poezii - loc de desfășurare Parcul Monument, desene pe asfalt, jocuri, întreceri, vizită la Grădina Zoologică</p>
Locul desfășurării	<p>Locații stabilite de comun acord, școala, grădinița, parc;</p>

Perioada calendaristică	Proiectul debutează pe 10 noiembrie 2015, cu durată de un an
Resurse umane	-coordonatori inv. Daniela Bobocea, inv. Antoneta Pamfile ed. Tudorita Corbu - membri proiect – educatoarele ; preșcolari grupelor mari; școlarii clasei a IV-a B; părinții prescolarilor
Resurse valorice	Informatii legate de inscrierea copiilor in clasapregatitoare Metodologia inscrierii în clasa pregatitoare Brosuri Prezentare ppt “Copilul meu merge la școală”
Resurse materiale	seturi de planse, jetoane, acuarele, hartie de diferite culori, televizor, calculator, videoproiector, camera video, aparat foto, diferite tipuri de materiale, din natura si reciclabile, costume,etc.
Resurse financiare	autofinanțare a unitatii scolare propunatoare; contribuții părintești; contribuții ale învățătoarei; eventuale sponsorizări și donații.
Resurse temporale	Noiembrie 2015 – iunie 2016 Activitatile vor presupune intalniri de aproximativ 4 ore
Constrângeri	Dacă apar suprapuneri de activități peste cele programate în proiect, vom alege de comun accord soluția cea mai convenabilă pentru derularea tuturor activităților stabilite; Pot fi părinți care nu optează pentru școala noastră și nu vor dori să participe copiii dumnealor la activități.
Evaluarea	Aplicarea de chestionare părinților preșcolarilor implicați în proiect. Realizarea de portofolii, organizarea unei expoziții cu vânzare în scop caritabil. Premierea cu diplome a elevilor/ preșcolarilor pentru implicare activă, originalitate, creativitate Realizarea unui panou cu fotografii de la activitățile desfășurate în cadrul proiectului.
Popularizarea efectelor proiectului	Realizarea de mape cu creații ale copiilor și pentru copii expuse in scoala si in gradinitele partenere Realizarea de afișe, reclame și invitații la activitățile desfășurate Afișarea proiectului pe site-ul didactic.ro Prezentarea proiectului si a rezultatelor activitatilor la intalnirile comisiilor metodice

Azi la grădiniță, mâine la școală!

PROIECT DE PARTENERIAT

Propunători, Drăghici Simona - profesor învățământ primar,
Meiroșu Giorgiana - profesor învățământ primar,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE CANTEMIR”

I. INFORMAȚII DESPRE PARTENERII EDUCAȚIONALI

Numele instituției/unității de învățământ aplicante (organizatoare):

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE CANTEMIR”

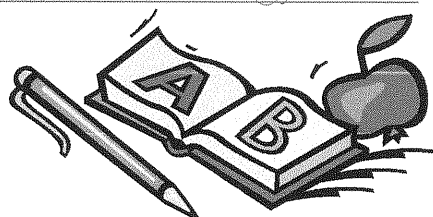
JUDEȚUL BRĂILA, LOCALITATEA BRĂILA, STRADA OBORULUI, NR. 9, COD
POȘTAL : 810539

TEL. 0239/675799 FAX 0239 / 675799 EMAIL scoaladimitriecantemir@yahoo.com

PERSOANE DE CONTACT:

Drăghici Simona - profesor învățământ primar, nr. tel.
0722925628, e.mail sorinsimona12@yahoo.com

Meiroșu Giorgiana - profesor învățământ primar, nr. tel.
0768430722, e-mail: giocolilie@yahoo.com

II. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

Titlul proiectului: AZI LA GRĂDINIȚĂ, MÂINE LA ȘCOALĂ!

Tipul de proiect: parteneriat educațional

INIȚIATORII PROIECTULUI și COORDONATORI:

- Prof. Drăghici Simona
- Prof. Meiroșu Giorgiana

PARTENERI:

- o GRĂDINIȚA Nr. 36 “FURNICUȚA”
- o GRĂDINIȚA Nr. 48 “LUCEAFĂRUL”

ECHIPA DE PROIECT:

- Prof. înv. primar. DRĂGHICI SIMONA
- Prof. înv. primar MEIROȘU GIORGIANA
- Prof. înv. primar NAZĂRU OANA

III. REZUMATUL PROIECTULUI

TIPUL PROIECTULUI: - parteneriat educațional cultural- artistic

Număr de elevi implicați: -60 de copii

Număr cadre didactice implicate:

ACTIVITĂȚI PROPUSE:

- ✓ Întocmirea proiectului;
- ✓ Obținerea aprobărilor necesare desfășurării proiectului;
- ✓ Popularizarea proiectului;
- ✓ Pregătirea unor materiale promoționale în vederea desfășurării activității „Ziua porților deschise”;
- ✓ Masă rotundă a cadrelor didactice implicate în proiect în vederea discutării modului în care se vor desfășura activitățile;

- ✓ Pregătirea desfășurării activităților comune (atelier de lucru formate din școlari și preșcolari);
- ✓ Expoziții și concursuri (echipe formate dintr-un școlar și un preșcolar);
- ✓ Evaluarea proiectului.

IV. PREZENTAREA PROIECTULUI

ARGUMENT

Un sistem național de învățământ este eficient dacă este unitar și încurajează continuitatea între treptele de învățământ, inclusiv între învățământul primar și cel preșcolar.

Creșterea și devenirea ca adult a copilului este un drum lung și sinuos în care este implicată întreaga sa personalitate cu toate aspectele ei, iar pasul către școlaritate reprezintă un prag ce implică o serie de aspecte psihologice specifice adaptării școlare, iar acest lucru imprimă o direcție generală a întregii perioade pe care copilul o va petrece în școală.

Pregătirea copilului pentru școală este considerată “funcția majoră”, obiectivul final al activităților instructiv-educative din grădiniță.

În sprijinul și pentru o trecere eficientă de la grădiniță la școală și pentru crearea unei imagini pozitive despre școală, în ochii micului preșcolar, un rol important îl are atingerea obiectivelor ce vizează comportamente psiho-sociale ale personalității copilului, din cadrul parteneriatului cu școala.

În cadrul parteneriatului cu școala, copilul va afla că școala nu este un loc îngrozitor în care jocul dispare. Prin crearea unui climat atrăgător, asemănător celui cu care s-a obișnuit la grădiniță și includerea jocului în activitățile școlare, prin implicarea în activități comune plăcute, copilul va deveni capabil să realizeze jocuri mult mai complexe prin care își va însuși cunoștințe, comportamente și deprinderi.

Prin activitățile acestui parteneriat încercăm să dezvăluim copiilor frumusețea vieții de școlar, să găsim cele mai eficiente căi pentru a asigura adaptarea preșcolariilor la viața școlară, care este o continuare absolut normală a activității copilului în continuă evoluție.

Pentru a înlesni adaptarea optimă a copilului la școală, se dorește să se mențină o strânsă legătură între școală și grădiniță, două instituții asemănătoare și deosebite, în același timp, scop care se operaționalizează prin efectuarea de vizite, de colaborări, de schimburi de experiență, ce pun preșcolarii în legătură directă atât cu școlarii cât mai ales cu învățătorul.

SCOPUL PROIECTULUI

Asigurarea continuității procesului de instruire și educație de la grădiniță la școală prin familiarizarea preșcolariilor cu sala de clasă, cu ambientul, cu cadrele didactice ale școlii, în scopul integrării lor cu succes în viața de școlar.

OBIECTIVELE SPECIFICE ALE PROIECTULUI

- Formarea unor reprezentări corecte despre școală și activitatea de tip școlar;
- Pregătirea psihologică a copilului și trezirea interesului de a deveni școlar;
- Eficientizarea relației grădiniță-școală;
- Flexibilizarea ofertei de învățare prin propunerea unei alternative educaționale;
- Stimularea creativității și inițiativei copiilor prin jocurile didactice propuse;
- Asimilarea de către preșcolari a unor reguli de conduită individuală și colectivă;
- Antrenarea școlariilor și preșcolariilor în desfășurarea unor activități comune;
- Conștientizarea rolului noului adult – învățătorul;
- Dezvoltarea unor emoții și sentimente pozitive ce pot favoriza activitățile de învățare viitoare;
- Dezvoltarea unor abilități de a lucra în echipă

GRUPUL ȚINTĂ

- Preșcolarii din grupele mari, elevii claselor a IV-a, cadre didactice

(educatoare, învățătoare)

BENEFICIARI:

- Direcți: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice;
- Indirecți: comunitatea.

DURATA PROIECTULUI: noiembrie 2017 – iunie 2018

BUGETUL PROIECTULUI: surse de autofinanțare

RESURSELE PROIECTULUI

Umane : preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice, colaboratori ocazionali sau permanenți, mass-media;

Materiale: -albume, cărți, reviste, imagini, , aparat foto, calculator, CD-uri, etc;
-coli de desen, acuarele, creioane colorate, carioci, foarfeci, hârtie glasată, lipici, etc.

V. PLANUL ACTIVITĂȚILOR

Prezentarea activităților

Activitatea 1

Titlul activității: **Întocmirea proiectului**

Perioada desfășurării: 10.11.2017 – 20.11.2017

Locul desfășurării: Șc. Gimnazială „Dimitrie Cantemir”

Participanți: cadrele didactice inițiatoare

Descrierea activității:

- ✓ Documentare, selectare, identificarea aspectelor pozitive care pot susține proiectul;
- ✓ Stabilirea echipei de proiect cu specificarea atribuțiilor fiecărui membru;
- ✓ Identificarea și atragerea în proiect a partenerilor potriviți pentru îndeplinirea obiectivelor;
- ✓ Redactarea acordurilor de parteneriat
- ✓ Elaborarea unui plan pentru managementul unor situații neprevăzute;
- ✓ Alcătuirea unui buget care să asigure în mod real funcționarea activităților propuse;
- ✓ Obținerea aprobărilor necesare desfășurării proiectului

Responsabili: cadrele didactice inițiatoare

Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice

Modalități de evaluare: fișa de evaluare, portofoliul proiectului, aprobările obținute

Activitatea 2

Titlul activității: „**Să ne cunoaștem partenerii de proiect**” – popularizarea proiectului

Perioada desfășurării: 21.11.2017 – 30.11.2017

Locul desfășurării: GRĂDINIȚA Nr. 36 “FURNICUȚA”
GRĂDINIȚA Nr. 48 “LUCEAFĂRUL”

Participanți: cadrele didactice inițiatoare

Descrierea activității:

- ✓ Stabilirea procedurii de informare a grupurilor țintă prin afișe, Internet, presa locală;
- ✓ Informarea colegilor în cercurile pedagogice

Responsabili: cadrele didactice inițiatoare

Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice

Modalități de evaluare: numărul cadrelor didactice informate

Activitatea 3

Titlul activității: „În așteptarea lui Moș Nicolae” – lecție integrată demonstrativă la matematică

Perioada desfășurării: 05.12.2017 - 06.12.2017

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Procurarea materialelor necesare;
- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Desfășurarea activității pe grupe: susținerea lecției deschise de către școlarii de cl. a IV-a și preșcolari

Responsabili: prof.înv.primar Drăghici Simona

Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice

Modalități de evaluare: discuții asupra lecției, expoziție Ghetuțele lui Moș Nicolae

Activitatea 4

Titlul activității: „Tradiții și obiceiuri de Crăciun” – lecție demonstrativă - AVAP

Perioada desfășurării: 11.12.2017 – 22.12.2017

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Procurarea materialelor necesare;
- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Repetiții pentru momentul artistic;
- ✓ Desfășurarea activității pe grupe: confecționarea podoabelor, împodobirea bradului, moment artistic prezentat de elevii clasei a IV-a A, colaje, felicitări

Responsabili: prof. înv. primar Meiroșu Giorgiana

Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice

Modalități de evaluare: expoziție felicitări și colaje, moment artistic

Activitatea 5

Titlul activității: “Hai să dăm mână cu mână!” - citirea poveștii “Moș Ion Roată și Unirea”; confecționarea de stegulețe tricolore; colaje cu hora unirii; dansuri populare specifice

Perioada desfășurării: 12.01.2018 – 19.01.2018

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Procurarea materialelor necesare;
- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Repetiții pentru dansurile populare specifice;

Responsabili: cadrele didactice inițiatoare

Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice

Modalități de evaluare: număr copii participanți, fotografii, produsele realizate, diplome

Activitatea 6

Titlul activității: „Ziua porților deschise”

Perioada desfășurării: februarie 2018

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Pregătirea unor activități specifice promovării imaginii școlii;
- ✓ Confecționarea unor materiale promoționale;

✓ Invitarea părinților, preșcolarilor, a cadrelor didactice în scopul cunoașterii școlii
Responsabili: cadrele didactice inițiatoare
Beneficiari: preșcolari, școlari, părinți, cadre didactice
Modalități de evaluare: număr copii, părinți participanți

Activitatea 7

Titlul activității: „Iarnă, să te duci cu bine!” – activitate extracurriculară – realizarea unor jocuri specifice anotimpului de iarnă – La sănăuș, Să facem un om de zăpadă, Ne îmbulgărim
Perioada desfășurării: 12.02.2018 – 28.02.2018

Locul desfășurării: Grădinițele implicate în proiect

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Repetiții pentru momentul artistic;
- ✓ Desfășurarea activității pe grupe: jocuri distractive în aer liber inițiate de copii sau dirijate de cadrele didactice

Responsabili: cadrele didactice implicate

Beneficiari: preșcolari, școlari, cadre didactice

Modalități de evaluare: număr copii participanți, fotografii

Activitatea 8

Titlul activității: „Dar pentru mama” – lecție integrată demonstrativă la Limba și literatura română, confecționare de măștișoare, expoziție

Perioada desfășurării: 01.03.2018 – 08.03.2018

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Procurarea materialelor necesare;
- ✓ Desfășurarea activității pe grupe: susținerea lecției deschise, confecționarea măștișoarelor;
- ✓ Amenajarea expoziției

Responsabili: prof. înv. primar Drăghici Simona

Beneficiari: preșcolari, școlari, cadre didactice, părinți

Modalități de evaluare: număr copii, fotografii, părinți participanți

Activitatea 9

Titlul activității: „Ziua internațională a cărților pentru copii”(2 Aprilie) – expoziție de cărți pentru copii și confecționarea unei cărți cu desene și poezii ale copiilor

Perioada desfășurării: 02.04.2018

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Procurarea materialelor necesare;
- ✓ Prezentarea și citirea unor cărți pentru copii în perechi (un școlar și un preșcolar);
- ✓ Confecționarea unei cărți pentru copii – desene ale copiilor, poezii compuse de elevi

Responsabili: prof. înv. primar Meiroșu Giorgiana

Beneficiari: preșcolari, școlari, cadre didactice

Modalități de evaluare: număr copii participanți, produsele realizate

Activitatea 10

Titlul activității: „Ziua internațională a familiei”(15 Mai) – desene ale copiilor; lectorate pentru părinți

Perioada desfășurării: 01.05.2018 – 20.05.2018

Locul desfășurării: Școala și grădinițele implicate

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Procurarea materialelor necesare;
- ✓ Realizarea unei expoziții cu lucrări ale copiilor;
- ✓ Realizarea lectoratelor pentru părinți – discuții despre importanța climatului din familie pentru viitorul școlar, colaborarea grădiniță – familie - școală

Responsabili: cadrele didactice implicate

Beneficiari: preșcolari, școlari, cadre didactice, părinți

Modalități de evaluare: număr copii participanți, părinți participanți

Activitatea 11

Titlul activității:– “1 Iunie - Bucuria de a fi copil!”– activitate extracurriculară – desene, audiții muzicale, interpretare de cântece, recitare de poezii, bal mascat- concurs de costume

Perioada desfășurării: 01.06.2018 – 05.06.2018

Locul desfășurării: Parcul Monument

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect, preșcolari, școlari

Descrierea activității:

- ✓ Pregătirea activității;
- ✓ Repetiții pentru momentul artistic;
- ✓ Desfășurarea activității pe grupe: jocuri distractive în aer liber inițiate de copii sau dirijate de cadrele didactice

Responsabili: cadrele didactice implicate

Beneficiari: preșcolari, școlari, cadre didactice, părinți

Modalități de evaluare: număr copii participanți

Activitatea 12

Titlul activității:– **Evaluarea proiectului**

Perioada desfășurării: 09.06.2018 – 15.06.2018

Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect

Descrierea activității:

1.Evaluarea internă – inițiatorii și organizatorii vor urmări îndeplinirea scopurilor și a obiectivelor activităților. Vor întocmi rapoarte de activitate, vor formula concluzii.

- ✓ Reflectarea acțiunii în presa locală;
- ✓ Analiza înregistrării derulării activităților pe CD-uri, album foto și portofoliu;
- ✓ Analiza concluziilor cadrelor didactice participante la proiect prin elaborarea și aplicarea de chestionare;
- ✓ Se vor consemna exemplele de bune practici

Responsabili: cadrele didactice inițiatoare

Beneficiari: preșcolari, școlari, cadre didactice, părinți

Modalități de evaluare: produsele realizate, rapoarte de evaluare, chestionare, portofoliul proiectului

VI. MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PROIECTULUI

- Coordonatorii proiectului vor urmări desfășurarea activităților conform planificării și standardelor stabilite, corespondența între obiective și conținutul activităților, impactul lor asupra grupurilor vizate;
- La activități vor fi invitați, alături de colaboratori și inspectori școlari, reprezentanți ai administrației locale și mass-media;
- Activitățile vor fi înregistrate prin fotografiere, filmări, alcătuirea portofoliilor;
- Se va întocmi portofoliul proiectului cu procese verbale, materiale realizate, fotografii, mărturii și impresii scrise, imagini de la activități, chestionare aplicate, prezentări Power Point

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

- Întocmirea rapoartelor de activitate;
- Lucrările plastice, colajele, felicitările, proiectele didactice, materialele promoționale vor fi expuse pentru a fi văzute de cât mai mulți membrii ai comunității;
- Analiza concluziilor tuturor participanților prin aplicarea de chestionare
- Analiza finală care va viza concordanța între obiective – activități – rezultate așteptate și obținute – dificultăți – sugestii;
- Consemnarea exemplelor de bună practică

VII. MEDIATIZAREA ȘI DISEMINAREA

- ❖ Expoziție de desene și afișe, mediatizarea evenimentului în presa locală;
- ❖ Diseminarea pe www.didactic.ro a activităților și rezultatelor;
- ❖ Prezentarea informațiilor și rezultatelor în comisii metodice, cercuri pedagogice, internet, simpozioane;
- ❖ Diseminarea în cadrul unor cursuri de formare continuă;
- ❖ Discuții cu părinții, copiii;
- ❖ Schimburi de experiență;
- ❖ Înregistrări audio-video, fotografii

“PAS CU PAS SPRE VIAȚA DE ȘCOLAR” PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL ȘCOALĂ – GRĂDINIȚĂ

**Prof. înv. primar Nistor Alina
Prof. înv. primar Borcan Lenuța
Școala Gimnazială Mihail Kogălniceanu, Brăila**

MOTTO : „Școlile să nu fie altceva , decât ateliere pline de activitate. Numai astfel vor putea să probeze toți , în propria lor practică adevărul că : învățând pe alții ne învățăm pe noi înșine”

J.A. Comenius Didactica Magna

A. INFORMAȚII DESPRE APLICANT

Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” , Brăila, strada Costache Negruzzi Nr. 102 ,
telefon 0239/619787, email : sc_kogalniceanu@yahoo.com
Adresă pagina școlii: <http://scoli.didactic.ro/scoala-cu-clasele-iviii-mkogalniceanu-braila>

B. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

B.1 Titlul proiectului : **“PAS CU PAS SPRE VIAȚA DE ȘCOLAR”**

B.2 Categoria în care se încadrează proiectul : cultural – artistic

B.3 Tipul de proiect : local

C. REZUMATUL PROIECTULUI

Proiectul își propune realizarea unor activități educative, cultural – artistice comune prin intermediul cărora micii preșcolari să se familiarizeze cu mediul școlar (sălile de clasă, laboratoarele, elevii, cadrele didactice) cu activitățile instructiv educative pe care le vor desfășura ulterior în viața de școlar.

D. PREZENTAREA PROIECTULUI

D.1 ARGUMENT :

Pentru ca „puntea” dintre grădiniță și școală să fie mai ușor de traversat, am ales să vă familiarizăm cu activitățile noastre .

Este bine știut că integrarea preșcolari lor în clasa pregătitoare constituie o etapă destul de dificilă atât pentru aceștia, cât și pentru părinți. Cu cât această etapă este depășită cu ușurință, cu atât succesul bobocilor este mai sigur. În vederea integrării cu succes a preșcolariilor în clasa pregătitoare se impune ca personalul didactic din cele două cicluri de învățământ să colaboreze pentru asigurarea continuității procesului de instruire și educare.

Se impun așadar activități de conlucrare a învățătorului cu educatorul pentru a construi o punte ușor de traversat între cele două cicluri de învățământ, prin asigurarea continuității, familiarizarea preșcolariilor cu activitatea școlară și, nu în ultimul rând, a învățătorului cu familiile preșcolariilor.

Școala dorește, cu această ocazie, să-și prezinte în fața viitorilor școlari și a părinților acestora oferta educațională de care dispune: un cadru modern și curat, material didactice de actualitate și cadre didactice motivate .

D.2 SCOPUL: Asigurarea continuității procesului de instruire și educație de la grădiniță la școală prin familiarizarea preșcolariilor cu sala de clasă, cu ambientul, cu învățătoarele implicate în scopul integrării lor cu succes în viața de școlar; atragerea copiilor pentru a evita exodul acestora către alte școli.

D.3 OBIECTIVE CADRU :

- Realizarea unor legături nonformale și deschise între grădiniță și școală;
- Formarea unei atitudini corecte a preșcolariilor față de școală;
- Pregătirea familiei pentru viitoarea școlarizare a copilului lor;

OBIECTIVE SPECIFICE

A. Privind preșcolarii :

- * Dezvoltarea abilităților de comunicare
- * Înțelegerea noțiunii de școală
- * Familiarizarea cu clasa și obiectele școlarului
- * Stabilirea de relații de prietenie;
- * Conștientizarea rolului noului adult- învățătorul.

B. Privind cadrele didactice

- * Dezvoltarea abilităților de a realiza un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul instructiv – educativ;
- * Atragerea copiilor către școala noastră;
- * Prezentarea ofertei educaționale a școlii;

Diversificarea schimbului de experiență dintre învățători și educatori.

C. Privind familia

- * Conștientizarea rolului ei în susținerea pozitivă a copiilor pentru viitorul lor statut de elevi;
- * Familiarizarea părinților cu problematica școlară.
- * Încurajarea și stimularea voluntariatului în rândul cadrelor didactice și a părinților.

D.4 GRUP ȚINTĂ :

➤ Direct

- Preșcolarii grupelor mari și mijlocii din cadrul Grădiniței cu P.P. „Lizuca” Brăila
- Elevii claselor a III-a de la Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” - Brăila
- Cadrele didactice

- **Indirect**
- Părinții copiilor

D.5 RESURSE :

RESURSE MATERIALE ȘI FINANCIARE:

- cărți și reviste, afișe; laptop, calculator, Cd-uri, prezentări PP; flori și frunze uscate, hârtie colorată, carioci, acuarele, lipici
- sponsori: autofinanțare, contribuții părintești; contribuții ale învățătoarelor, eventuale sponsorizări și donații.

RESURSE DE SPAȚIU:

- sălile de clasă a instituțiilor implicate în proiect:
- ✓ Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” - Brăila
- ✓ Grădinița cu Program Prolungit „Lizuca” - Brăila

RESURSE TEMPORALE:

- ✓ Durata proiectului: 2 ani școlari 2016- 2017, 2017 - 2018 (**februarie 2017 - iunie 2018**)

D.6 ECHIPA DE IMPLEMENTARE A PROIECTULUI :

ECHIPA DE PROIECT:

Dir. Prof. *Chiru Dorin* - Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” Brăila
 Prof. înv. primar *Borcan Lenuța* - Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” Brăila
 Prof. înv. primar *Nistor Alina* - Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” Brăila
 Dir. Prof. înv. preșc. *Beliciu Mirela* - Grădinița cu Program Prolungit „Lizuca” Brăila

COLABORATORI

Prof. înv. preșc. *Munteanu Rodica* - Grădinița cu Program Prolungit „Lizuca” Brăila
 Prof. înv. preșc. *Șișu Lenuța* - Grădinița cu Program Prolungit „Lizuca” Brăila
 Prof. înv. preșc. *Guriță Sofia Valentina* - Grădinița cu Program Prolungit „Lizuca” Brăila
 Prof. înv. preșc. *Sîrbu Carmen* - Grădinița cu Program Prolungit „Lizuca” Brăila

D.7 ACTIVITĂȚI PROPUSE SPRE DERULARE

Nr. crt.	Denumirea și conținutul Activității	Locul Desfășurării	Participanți	Termen
1.	✚ <i>Masă rotundă- constituirea echipei de proiect, a planului de activități</i>	Școală	Educatoare Învățătoare	Februarie 2017
2.	✚ <i>Să facem cunoștință!</i> - lansare de proiect ✚ <i>Săptămâna porților deschise- activitate de familiarizare cu școala noastră și prezentarea ofertei educaționale</i>	Școală	Preșcolari, școlari, educatoare, învățătoare	Martie 2017
6.	✚ <i>Obiceiuri de Sfintele Paști- încondeiat ouă, audiere povești, legende, jocuri exerciții și jocuri de rol legate de tradițiile pascale, prezentarea unei piese de teatru cu titlul: “Iepurașul de Paști a plecat în vacanță”</i>	Activități comune Grădiniță Școală	Preșcolari, școlari, educatoare, învățătoare Părinți Invitați	Aprilie 2017
7.	✚ <i>Carnavalul prieteniei- realizarea în comun a unor activități artistice, sportive, distractive</i>	Activități comune Grădiniță Școală	Preșcolari, școlari, educatoare, învățătoare, Părinți Invitați	Iunie 2017

8.	✚ <i>De-a școala – realizarea în comun a unei activități specifice clasei pregătitoare susținute de către învățătoarele implicate</i>	Activități comune Grădiniță Școală	Preșcolari, învățătoare	Noiembrie 2017
9.	✚ <i>Colindăm, colindăm -realizarea în comun a unor activități artistice</i>	Activități comune Grădiniță Școală	Preșcolari, școlari, educatoare, învățătoare	Decembrie 2017

E. 1 REZULTATE AȘTEPTATE:

- ✚ Formarea unei atitudini pozitive a preșcolarilor/ părinților legate de intrarea la școală.
- ✚ Implicarea părinților preșcolarilor în activități diverse și responsabilizarea acestora.
- ✚ Orientarea copiilor spre școala noastră în urma prezentării ofertei educaționale a școlii.
- ✚ Dezvoltarea spiritului de echipă, a cooperării, pe baza încrederii și a respectului reciproc față de toți membrii echipei.

E.2 PRODUSE FINALE:

- Mărțișoare/felicitări /afișe/ confecționate de preșcolari și elevi ;
- Lucrări plastice și practice: desene, picturi, colaje, machete, etc.

F. EVALUAREA PROIECTULUI (INTERNĂ/EXTERNĂ)

- Aplicarea de chestionare părinților preșcolarilor implicați în proiect.
- Realizarea de ornamente specifice Paștelui, organizarea unei expoziții cu vânzare în scop caritabil.
- Premiera cu diplome a elevilor/ preșcolarilor pentru implicarea activă, originalitate, creativitate
- Realizarea unui panou cu fotografii de la activitățile desfășurate în cadrul proiectului.
- Expoziție cu cele mai reușite lucrări, cu ocazia diferitelor evenimente;
- Evaluarea lucrărilor de către specialiști;
- Înmânarea de diplome celor mai creativi elevi/preșcolari
- Fotografii – albumfoto;
- Filmulețe;
- CD/ DVD cuprinzând fotografii ale produselor activităților;

G. MEDIATIZARE (MONITORIZARE):

- Prezentarea proiectului în cadrul Comisiilor metodice, Cercurilor pedagogice;
- Ecușoane;
- Popularizarea proiectului prin Avizierul școlii și al grădiniței;
Invitarea reprezentanților consiliului local;
Rapoarte de activitate-semestrial.

H. IMPACTUL PROIECTULUI

Cu siguranță că va fi un valoros schimb de idei, iar produsele finale vor aduce satisfacții copiilor .Participanții la proiect vor descoperi ce înseamnă toleranța, bucuria de a dăru, munca în echipă.Comunitatea și familia vor fi stimulate în a se implica efectiv în activitățile desfășurate în cadrul școlii/grădiniței.

I. SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

Dialogul permanent care se naște în acțiunile educative, între cadrele didactice și elevi/prescolari, nu este un simplu act de comunicare, ci de cunoaștere și căutare de soluții la problemele ridicate. Pentru a realiza acest dialog vom coopera, în permanență, toți cei implicați în acest proiect.

Prin modul cum organizăm și desfășurăm întreaga paletă de activități, vom reuși să dezvăluim copiilor frumusețea vieții, prin implicarea în activități comune plăcute.

Vom realiza pe deplin obiectivele propuse folosind mijloacele educative și de învățare moderne, care să fie acceptate de către copii. Plăcerea și bucuria de a rezolva o situație, o problemă, de a stabili relații de prietenie și colaborare, vor face ca efortul depus pentru rezolvarea lor să nu fie o povară.

J. ANEXE : Acorduri parteneriale și de colaborare

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL „PRIMII PAȘI SPRE ȘCOALĂ”

prof. învă. primar TULUMIS VIOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHU DRAGOMIR”
prof. învă. preșcolar PAȚELEA VIORELA CĂTĂLINA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 56 „NEGRUȚ”

INFORMAȚII DESPRE PROIECT

- ✓ *Domeniul în care se încadrează proiectul:* cultural-artistic;
- ✓ *Număr participanți:* 100 elevi și 5 cadre didactice;
- ✓ *Bugetul proiectului:* autofinanțare.

REZUMATUL PROIECTULUI/DESCRIERE

În activitățile proiectului au fost implicați 75 elevi din ciclul primar și 25 preșcolari, 5 cadre didactice.

- ✓ *Beneficiari direcți:* copiii și părinții, cadrele didactice;
- ✓ *Beneficiari indirecti:* comunitatea locală;
- ✓ *Activități propuse:*
 - „Să ne cunoaștem!”-promovarea și popularizarea proiectului;
 - „În așteptarea lui Moș Nicolae”-activitate interdisciplinară;
 - „Carnavalul iernii-personaje din povești”-concurs.

PREZENTAREA PROIECTULUI

ARGUMENT

Primii pași spre școlaritate reprezintă un prag ce implică o serie de aspecte psihologice specifice adaptării școlare, iar acest lucru imprimă o direcție generală a întregii perioade pe care copilul o va petrece în școală.

Necesitatea colaborării școală- grădiniță rezultă din obiectivul comun urmărit-dezvoltarea personalității copilului.

Prin activitățile acestui parteneriat încercăm să creăm o imagine pozitivă a școlii în ochii celor mici, să le dezvoltăm frumusețea vieții de școlar.

Vizitele, schimbul de experiență și activitățile comune din cadrul proiectului pun preșcolarii în legătură directă atât cu școlarii, cât mai ales cu învățătorul, îi familiarizează pe părinți cu oferta educațională a școlii.

OBIECTIV GENERAL:

Asigurarea continuității procesului de instruire și educație de la grădiniță la școală prin familiarizarea preșcolarilor cu sala de clasă, cu ambientul, cu cadrele didactice ale școlii, în scopul integrării lor cu succes în viața de școlar.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- Pregătirea psihologică a copilului și trezirea dorinței de a fi școlar;
- Formarea unei reprezentări corecte despre școală și despre activitatea de tip școlar;
- Promovarea prieteniei și cooperării între copii.

DESCRIEREA GRUPULUI ȚINTĂ :

Proiectul se adresează preșcolărilor și școlărilor claselor a IV-a, cadrelor didactice și părinților doritori să susțină aplicarea proiectului.

ETAPELE PROIECTULUI

NR. CRT.	ACTIVITĂȚI
1.	* Întocmirea proiectului educațional.
	* Realizarea și expunerea unui afiș al proiectului.
	* Pregătirea programului artistic „În așteptarea lui Moș Nicolae”.
	* „Să ne cunoaștem!”, -vizita învățătorilor la grădiniță.
	* Selectarea lucrărilor și decorațiunilor de iarnă realizate de către elevii clasei a IV-a în cadrul orelor de AVAP pentru organizarea expoziției în sala de clasă.
	* Pregătirea costumațiilor pentru carnaval- activitate comună părinți-copii.
	* Realizarea „Ghetuței lui Moș Nicolae” de către elevii clasei a IV-a pentru a o oferi în dar elevilor de grădiniță.
	* Distribuirea invitațiilor la activitate către părinți, cadre didactice .
	* Realizarea diplomelor pentru câștigătorii concursurilor.
2.	* Desfășurarea activităților propriu-zise: ❖ „În așteptarea lui Moș Nicolae”, -vizită la școală -Prezentare PPT „ Moș Nicolae la români,- obiceiurile și tradițiile specifice acestei sărbători. -Concurs de ghicitori „Ce aduce Moș Nicolae în ghetuță?”. -Mini-program artistic „ În așteptarea lui Moș Nicolae”. Atelier de lucru: ✓ Realizarea de lucrări artistico-plastice în echipă (școlari și preșcolari)cu tema „Sărbătorile de iarnă”. ❖ Concurs-„Carnavalul iernii-personaje din povești”, -vizită la grădiniță
	3.

DESCRIEREA REZULTATELOR AȘTEPTATE CA URMARE A IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI :

- Implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate;
- Dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între cadre didactice și între colectivele de copii pe care îi îndrumă ;
- Stimularea potențialului artistic-creativ al copiilor;
- Expoziții cu lucrări și fotografii realizate pe parcursul derulării proiectului;
- Creșterea atractivității școlii în comunitate;
- Creșterea gradului de implicare a părinților în viața școlii.

PREZENTAREA MODALITĂȚII DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE A REZULTATELOR PROIECTULUI

Rezultatele proiectului se vor observa fie direct prin acțiunile desfășurate, fie prin rezultatele de la activități, CD-uri cu activitățile desfășurate, articole în revista școlii și ziare locale, expoziții de fotografii, diplome, prezentări în cadrul comisiilor metodice, întâlniri/dezbateri cu cadrele didactice și părinții.

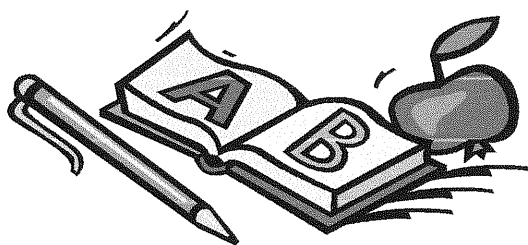
ACTIVITĂȚI DE PROMOVARE/ MEDIATIZARE:

- Flyere , pliante și afișe;
- Diplome;
- Expoziții de fotografii, înregistrări video.

PAS CU PAS SPRE VIAȚA DE ȘCOLAR PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL GRĂDINIȚĂ – ȘCOALĂ

Propunător, prof. înv. primar, Vișan Daniela

ARGUMENT:

Pregătirea copilului pentru școală este considerată tot mai mult “funcția majoră”, obiectivul final al activităților instructiv-educative din grădiniță. Un rol important în pregătirea copilului pentru școală revine atingerii obiectivelor ce vizează comportamente psiho-sociale ale personalității copilului care contribuie la integrarea și adaptarea copilului la viața școlară.

Acest proiect a luat naștere dintr-o serie de neajunsuri întâmpinate cum ar fi: relația sporadică dintre școală și grădiniță, dezorientarea părinților în ceea ce privește cerințele școlii, necunoașterea suficientă a prevederilor celor două programe.

Prin activitățile acestui parteneriat încercăm să dezvăluim copiilor frumusețea vieții de școlar, prin implicarea în activități comune plăcute, să găsim cele mai eficiente căi pentru a asigura adaptarea preșcolarilor la viața școlară.

Proiectul de parteneriat este necesar întrucât contribuie la realizarea planului de școlarizare pe anul școlar 2017-2018 la clasa pregătitoare, prin colaborarea grădiniță-școală și familiarizarea părinților preșcolarilor cu oferta educațională a școlii.

SCOPUL PROIECTULUI:

Familiarizarea copiilor cu specificul activităților desfășurate în cadrul clasei de elevi, în vederea unei adaptări optime la regimul școlar.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Antrenarea școlarii și preșcolarii în desfășurarea unor activități comune.
- Asimilarea de către preșcolari a unor reguli de conduită individuală și colectivă.
- Stimularea creativității și inițiativei copiilor prin jocurile didactice propuse.
- Consolidarea deprinderilor de comportare civilizată.
- Conștientizarea rolului noului adult – învățătorul.
- Dezvoltarea unor emoții și sentimente pozitive ce pot favoriza activitățile de învățare viitoare.
- Dezvoltarea unor abilități de a lucra în echipă.

GRUP ȚINTĂ:

- Beneficiari direcți: - preșcolarii de la grupa mare Grădinița P.P. Nr.1 „Narcisa” Brăila
- școlarii clasei a IV-A, B Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă” Brăila
- Beneficiari indirecți: părinții copiilor.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- Responsabilizarea părinților preșcolarii în vederea integrării cu succes în clasa pregătitoare ;
- Stimularea motivației copiilor și participarea lor activă și responsabilă la activitățile comune desfășurate;
- Cunoașterea de către copii a învățătoarei, precum și a școlii în care vor învăța.;
- Formarea unor abilități de lucru în echipă.
- Îmbogățirea cunoștințelor copiilor prin implicarea lor în diversele activități comune.

RESURSE UMANE:

Inițiatori proiect:

Director: prof. Rusen Mirela - Carmen și prof. învăț. primar, Vișan Daniela

Colaboratori:

- educatoarele de la Grădinița P.P. Nr. 1 „Narcisa” Brăila, director - Puia Mariana
- elevii clasei a-IV-a
- preșcolarii grupei mari
- părinții preșcolarii
- părinții școlarii

RESURSE MATERIALE ȘI FINANCIARE:

- Reviste
- Aparat foto
- Autofinanțare

Contribuții ale părinților.

RESURSE TEMPORALE:

Anul școlar 2017-2018

RESURSE SPAȚIALE:

Sala de clasă de la școală și de la grădiniță

Curtea școlii

RESURSE INFORMAȚIONALE:

Reviste

Cd-uri, Dvd-uri cu diverse filmulețe

RESURSE MATERIALE:

- planșe didactice
- fișe de lucru
- hârtie creponată
- hârtie colorată
- carton
- puzzle
- CD-uri cu povești
- creioane colorate
- acuarele
- imagini din povești
- calculator
- cărți cu povești
- măști și accesorii

ACȚIUNI PROPUSE:

ACTIVITĂȚI COMUNE ALE PREȘCOLARILOR ȘI ȘCOLARILOR:

- Familiarizarea preșcolarilor cu activitățile școlare;
- Colorarea unor stegulețe (tricolorul);
- Încondeierea ouălor de Paște.
- Confectionarea unor felicitări pentru mame;
- Desen, pictură, lucrări practice;
- Prezentarea unor programe de cântece și poezii;
- Expoziție cu lucrările preșcolarilor, în holul grădiniței și al școlii;
- Expoziție cu lucrări ale elevilor cls. aIV-a în holul grădiniței și școlii
- Program artistic

PROMOVAREA PROIECTULUI:

- prezentarea programului proiectului în cadrul unor simpozioane și sesiuni de comunicări
- prezentarea portofoliilor

EVALUAREA PROIECTULUI:

- aprecieri generale
- realizarea unui portofoliu cu lucrări
- CD cu aspecte din timpul activităților și album cu poze

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt.	DENUMIREA ACTIVITĂȚII	LOCUL DE DESFĂȘURARE	PERIOADA	PARTICIPANȚI
1.	„Sărbătorim Unirea!” - confectionarea de stegulețe tricolore; - dansuri populare specifice; - cântec, Hora Unirii	Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă” Brăila	23. 01.2018	școlari, preșcolari, învățătoare, educatoare, bunici, părinți

2.	„Voi fi și eu școlar!” - vizita preșcolarilor la școală.	Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă” Brăila	15.02.2018	școlari, preșcolari, diectorul unitatii, învățătoare, educatoare, bunici, părinți
6.	„E ziua mamei!” - confecționarea unor felicitări pentru mame; - cântece, poezii dedicate mamei.	Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă” Brăila	8.03.2018	școlari, preșcolari, învățătoare, educatoare, mămici, bunici
7.	„Cu bucurii de Paște și Florii!” - încondeierea ouălor cu ocazia sărbătorilor pascale - participarea preșcolarilor și a școlarilor la prima ediție a Târgului de Paște	Grădinița P.P. Nr.1 „Narcisa” Brăila	16. 04 .2018	școlari preșcolari învățătoare educatoare mămici, bunici
9.	„Bun rămas, grădiniță!” - participarea elevilor la serbarea preșcolarilor.	Grădinița P.P. Nr.1 „Narcisa” Brăila	01.06.2018	școlari, preșcolari, învățătoare, educatoare, mămici, bunici

EVALUAREA PROIECTULUI:

- Observarea sistematică a copiilor.
- Expoziții cu desenele și materialele realizate de către copii.
- Album cu fotografiile realizate pe parcursul desfășurării activităților.
- Discuții cu partenerii de proiect care au contribuit la activitățile desfășurate.

ACTIVITĂȚI DE PROMOVARE:

- Expoziții cu materialele rezultate în urma desfășurării activităților prevăzute în proiect.
- Prezentarea proiectului în cadrul Comisiilor metodice ale învățătorilor și educatoarelor.

Importanța colaborării eficiente dintre grădiniță și școală-exemple de activități

Prof.pt.înv.primar DUMITRU SIMONA-
Școala Gimnazială,„Ecatarina Teodoroiu,, Brăila

Un sistem național de învățământ este eficient dacă este unitar și încurajează continuitatea între treptele de învățământ, inclusiv între cel preșcolar și primar. O trecere eficientă de la grădiniță la școală se poate realiza printr-o serie de măsuri ce implică, în primul rând, stabilirea unui parteneriat permanent grădiniță-școală: discuții, schimburi de opinii, studiarea reciprocă a documentelor oficiale, desfășurarea unor activități comune: jocuri distractive, de mișcare, dramatizări, jocuri didactice, vizite, activități practice etc.

Vârsta preșcolară este denumită și „*vârsta de aur a copilăriei*” și se caracterizează prin multiple achiziții pe plan intelectual, fizic și comportamental. Odată cu intrarea în grădiniță, copilul vine în contact cu o multitudine de necunoscute, el deschide un cufăr al comorilor, pe care, plin de curiozitate, îl cercetează și și-l însușește. Sub îndrumarea atentă a educatoarei, copilul își satisface curiozitatea prin joc, prin acțiunea directă cu obiectele. În această perioadă are loc dezvoltarea puternică a limbajului, se pun bazele operațiilor gândirii (sinteză, analiză, abstractizare, generalizare, comparație) prin acțiune nemijlocită cu obiectele se dezvoltă memoria, atenția, imaginația și, în același timp, copilul, prin faptul că intră într-o colectivitate, își dezvoltă abilități și atitudini care îi vor fi utile mai târziu, la școală: sentimente de prietenie, respect, atitudinea de cooperare, de apartenență la un grup, spiritul de învingător.

Unul dintre scopurile educației preșcolare, începând mai ales cu nivelul II de vârstă (grupa mare), este *pregătirea copilului pentru cea de-a doua treaptă a sistemului național de învățământ, școala primară*. Educatoarea planifică activități (în principal jocuri) prin care urmărește formarea și dezvoltarea unor abilități, capacități, cunostințe utile în clasa pregătitoare: recunoașterea și scrierea cifrelor, recunoașterea unor sunete, dezvoltarea motrică-trasarea corectă a unor semne grafice, dezvoltarea atenției, memoriei, limbajului, etc. O trecere eficientă de la grădiniță la școală se poate realiza printr-o serie de măsuri ce implică, în primul rând, stabilirea unui parteneriat permanent grădiniță-școală.

Colaborarea poate lua mai multe forme:

- **colaborarea între cadrele didactice:** discuții, schimburi de opinii, studierea reciprocă a documentelor oficiale, analiza componentelor educaționale ale acestor două trepte obiective, conținuturi, strategii didactice;
- **desfășurarea unor activități comune grădiniță-școală:** jocuri distractive, de mișcare, dramatizări, jocuri didactice, vizite, activități practice etc.

Spre exemplu, se pot desfășura în parteneriat activități precum:

1. Joc didactic-concurs: "Descifrează codul"- preșcolarii vor alcătui propoziții despre obiecte, ființe, fenomene și le vor reprezenta grafic, fără să le pronunțe cu voce tare. Școlarii vor scrie și ei, propria propoziție – prin trasarea de linii, respectând numărul de cuvinte din cea alcătuită de preșcolarii. Vor câștiga cei care "ghicesc" propozițiile colegilor;

2. Joc didactic: "Sunete, litere, cuvinte": copiii denumesc cuvinte care încep cu un anumit sunet, iar elevii le scriu pe tablă; preșcolarii pot afișa și imaginea (dacă este cazul) a cuvântului denumit.

3. Povestea copiilor - "Eu povestesc, tu scrii!": preșcolarii le vor dicta elevilor propoziții formate pe baza unor imagini date iar aceștia le vor scrie pe tablă (în caiete);

4. Joc didactic: "Probleme distractive": copiii formează câte 2 mulțimi de elemente, indicând cifra corespunzătoare. Elevii vor compune o problemă simplă utilizând mulțimile formate de preșcolarii;

5. Activitate practică: "Un dar pentru prieteni" – se poate organiza cu ocazia diferitelor evenimente și sărbători: începutul și sfârșitul anului școlar, ziua prieteniei, ziua copilului, Crăciun, Paște. Elevii și preșcolarii colaborează pentru a confecționa felicitări, măștișoare, obiecte, pe care și le dăruiesc.

6. Joc didactic interdisciplinar: "Răspunde și scrie": elevii le citesc celor mici întrebările, preșcolarii răspund, iar elevii vor scrie pe tablă răspunsurile acestora. Se pot

utiliza metode active precum – diagrama Venn, metoda cubului, metoda exploziei stelare, se vor adresa întrebări din sfera de cunoștințe comune: povești cunoscute, anotimpuri, elemente din natură (plante, animale, păsări);

7. Activitate interdisciplinară: ”O poveste în culori”- elevii crează o poveste, iar preșcolarii desenează personajele poveștii, realizând împreună o carte.

8. Vizite la școală – preșcolarii vor observa sala de clasă, cum sunt așezate băncile, conținutul ghiozdanelor, manualele, penarul, tabla, vor intra în contact cu elevii și învățătoarea și se vor familiariza puțin cu orarul și cu regulile clasei. Se pot organiza și vizite ale școlărilor la grădiniță, prilej pentru aceștia de a rememora clipele petrecute aici, de a se recrea împreună cu cei mici, care vor lua contact cu școala fără a ieși din mediul familiar al grădiniței.

9. Jocul „De-a călătoria cu...(tramvaiul, autobuzul, trenul)”

Scopul: fixarea cunoștințelor privind unele acțiuni și deprinderi în legătură cu folosirea diferitelor mijloace de locomoție de către călători. Deprinderea copiilor să cedeze locul adulților. Obiective de referință: să execute corect în calitate de călător toate acțiunile implicate de călătoria cu mijloacele de locomoție în comun (să-și cumpere bilet de călătorie, să urce pe o anumită ușă și să coboare pe alta, să-și perforze biletul de călătorie, să se poarte politicos și disciplinat). *Resurse didactice:* bani (de carton), bilete, compostor, geamantane. Desfășurarea jocului :Cadrul didactic împreună cu copiii vor așeza scaunele imitând tramvaiul, autobuzul sau trenul (în compartimente și vagon). Se vor fixa cele câteva roluri: casier, controlor, vatman (șofer, mecanic). Propunătorul va interpreta rolul de ghid pentru a da explicații cu privire la locurile pe unde trece în traseul fixat. În desfășurarea fiecărui gen de călătorie se va urmări plasarea corectă a momentului și a locului de unde se cumpără biletele: la tramvai și autobuzele din oraș, de la oricare ghișeu de bilete din stații; la autobuz, în cazul unei călătorii ce depășește limitele localității, de la șofer, taxator sau de la casierul din autogară; la tren, la ghișeu de bilete din gară. În cursul călătoriilor vor fi introduse unele activități specifice: în tren: așezarea geamantanului, lectura revistelor, cărților, luarea gustării, prezentarea biletelor la control; - în autobuz: lectura ziarului, a revistei. Regulile de comportare vor fi reamintite fiecare la momentul potrivit. Se va insista în cazul călătoriei cu trenul ca să nu coboare nici un copil în stațiile intermediare, pentru a evita pierderea lui. De asemenea, se va putea diversifica acțiunea jocului introducând roluri diverse: mamă, tată, bunici. Se pot, de asemenea, în unele variante propune roluri de persoane care însoțesc rudele la tren și în acest caz se pune accentul pe felul în care se face despărțirea între cei care pleacă și cei care rămân, stimulând copiii să-și interpreteze veridic rolul. Orice variantă s-ar alege de către propunător accentul trebuie pus pe relațiile care se stabilesc între cei care călătoresc și cei care fac parte din personalul de deservire a mijloacelor de locomoție.

10. Jocul „Voinicii”

Scopul: dezvoltarea forței fizice. Obiective operaționale: să-și tragă partenerul de concurs peste linia de control. *Resurse didactice:* cretă, o riglă sau un bețișor mai gros. Desfășurarea jocului .

Copiii sunt așezați față în față, în perechi, cu piciorul drept pe linia de control. Pe sol se așează în dreptul fiecărei perechi o riglă sau un bețișor mai gros. La semnalul dat de cadrul didactic, fiecare copil apucă rigla cu ambele mâini și încearcă să-și tragă partenerul peste linia de control. Cei care reușesc sunt voinicii. La organizarea jocului se va avea în vedere ca perechile să fie, pe cât posibil, cam de aceeași statură și cu aceeași greutate.

11. Alte activități comune grădiniță-școală pot lua forma spectacolelor, a unor dramatizări și scenete.

12. Excursiile și jocurile de mișcare, activități cu un caracter antrenant și distractiv, contribuie și ele la crearea unei punți de legătură între grădiniță și școală.

Planificate să se desfășoare în grupuri eterogene, preșcolari și școlari, aceste activități au rol instructiv-educativ, dezvoltă spiritul de echipă și perseverența, încurajează comunicativitatea și reușesc să construiască o legătură afectivă puternică între copii.

Bibliografie:

- Păuna, Adriana Camelia. *"Rolul jocului în asigurarea continuității între activitatea din grădiniță și cea din școală"*. Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2010.

Wallon, Henri. *"Evoluția psihică a copilului"*. București, E.D.P. 1975

COLABORAREA GRĂDINIȚĂ - ȘCOALĂ, EFICIENȚĂ ȘI SUCCES

autori: Prof. învățământ primar, Vișan Daniela,

Prof. învățământ primar, Poitașu
Elena

Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă” Brăila

În contextul actual de regândire a structurii și conținutului întregului sistem al învățământului preuniversitar, în perspectiva reformei, se pune problema relației de continuitate dintre învățământul preșcolar și cel primar, gimnazial și liceal. Astfel, fiecare dintre noi, cadrele didactice, trebuie să se implice, prin competența și experiența acumulată, să se considere un agent al reformei, participând nemijlocit la armonizarea intențiilor, resurselor, formelor și mijloacelor de realizare, astfel încât să nu se producă o mutație liniară, de tip directiv, ci să se înregistreze o mișcare în dublu sens, de jos în sus și invers, pentru formarea unor personalități capabile să se adapteze la dinamica economico-socială.

Adaptarea progresivă a copiilor la exigențele activității didactice din ciclul primar, prin trecerea de activități facultative, centrate pe joc și forme care vizează natura firească a copilului, în învățământul preșcolar, s-ar realiza mai ușor și eficient dacă ar fi mai clar formulate finalitățile educative ale fiecărui ciclu, concretizate prin obiective psihopedagogice de cunoaștere a copilului și obiective instructiv-educative precise pentru fiecare ciclu.

În prezent, starea de "pregătire psihologică" prin care este asigurată integrarea și adaptarea copilului la mediul școlar, este rezultatul întregii activități din grădiniță. Pregătirea preșcolarului pentru clasa pregătitoare și regimul școlar se constituie ca un obiectiv major

pentru fiecare educatoare, de aceea în grădinițe se depune efort pentru asigurarea climatului educativ propice acestui deziderat. Datorită influențelor educative la care sunt supuși copiii, pe fondul activităților ludice și opționale, al interrelațiilor promovate, se înregistrează progrese reale în cele trei domenii ale activității psihice: procese cognitive, cele afectiv-emoționale și dezvoltarea voinței și a conduitei social-morale.

În societatea contemporană copilul preșcolar ia contact mai strâns cu mediul de grădiniță, diferit de cel familial și traversează observativ mediul social. În acest sens, copilul, la intrarea în școală, va dispune de un comportament cognitiv conturat, care, deși impregnat de caracteristicile vârstei, constituie o premisă pentru asimilările următoare.

La început prin joc, ulterior prin învățare se poate determina înțelegerea și exersarea însușirii proceselor de memorare și de reproducere, în sensul că micuțul va deveni conștient de necesitatea înțelegerii, memorării unor date, fapte, acțiuni, evenimente pentru a putea fi apoi reproduse. Chiar mai mult, el poate fi antrenat la investigarea și construirea unor cunoștințe, cultivându-i curiozitatea, capacitatea de a emite ipoteze, de a avea incertitudini, de a experimenta și de a verifica, de a aplica sau chiar de a crea ceva care să lămurească niște situații problemă.

Saltul calitativ care se produce odată cu formarea proceselor cognitive este datorat dezvoltării limbajului vorbit (exterior și interior), materializat în comportamentul comunicativ care exprimă capacitatea copilului de a-și însuși coduri și limbaje, de a le utiliza adecvat – gradul de stăpânire și folosire a limbii române – trăsătură definitorie a personalității.

Instituțiile de învățământ și de educație pregătesc, astăzi, omul de mâine. Proiecția personalității acestuia începe din fragedă copilărie. Învățământul preșcolar deschide porțile spre cultură și descifrează direcțiile dezvoltării copilului. Însă, această deschidere și proiectare pe care o face grădinița, în calitate de continuatoare a operei formative a familiei, nu poate fi rezultatul unei simple inspirații, ci ea presupune cu precădere studierea și cunoașterea personalității copiilor. Grădinița, ca primă instituție de educație organizată, ca primă verigă a sistemului de învățământ, prin competența și dăruirea educatoarelor va trebui să cunoască modul cum funcționează intelectul copiilor, să sesizeze mugurii înclinațiilor lor, să le descopere sensibilitățile, pentru a fi în măsură să facă predicții asupra fiecărui copil și să-i deschidă drumurile formative în direcția înclinațiilor.

În grădiniță, copilul învață să înțeleagă ceea ce spun alții, să-și exprime impresiile, dorințele, gândurile și intențiile sale, să verbalizeze adecvat, prin folosirea corectă a cuvintelor, ceea ce vrea să comunice altora. Pe scurt, copilul învață să folosească limbajul ca instrument de informare, comunicare și de exprimare, util oricând și mai ales în perioada ce va urma imediat terminării grădiniței. La realizarea acestui obiectiv contribuie toate formele de activitate și întreg conținutul programei preșcolare. De exemplu, în grădiniță se desfășoară pe o scară largă, activități de educare a limbajului prin lectură după imagini. Ele constituie mijloace excelente de educare a creativității verbale a copiilor preșcolari. În urma acestor activități, copiii vor reda, la alegere, cele reținute, folosind desenul, pictura, modelajul, jocurile de creație, sau împreună cu educatoarea vor produce fotomontaje folosind ilustrații și diverse materiale. Procedându-se astfel, se evită blocarea creativității copiilor, fapt inevitabil în condițiile activităților uniformizate.

Proiecția personalității copilului începe din fragedă copilărie. Învățământul preșcolar deschide porțile spre cultură și descifrează direcțiile dezvoltării copilului. Însă, această deschidere și proiectare pe care o face grădinița, în calitate de continuatoare a operei formative a familiei, nu poate fi rezultatul unei simple inspirații, ci ea presupune cu precădere studierea și cunoașterea personalității copiilor.

Datorită faptului că grădinița este prima instituție în care copilul învață să desfășoare o activitate ordonată, putem spune că ajungând în clasa pregătitoare, la școală, preșcolarul se poate încadra într-un regim de muncă susținut, perseverent, într-o disciplină a vieții, ceea ce

conduce la achiziții și progrese în sfera cognitivă, afectivă și psihomotorie a sa, precum și în domeniul sociabilității sale.

Pregătirea preșcolarului pentru școală se realizează prin metode și forme specifice acestei perioade de dezvoltare a copilului și nu prin preluarea acestora din domeniul școlii primare, așa cum nici ciclul primar nu poate împrumuta adevărate metode și procedee din activitatea preșcolară.

Pregătirea pentru școală a preșcolarului vizează atât latura informativă cât, mai ales, pe cea formativă, tendință general-valabilă, pentru orice nivel de învățământ, de a accentua aspectul formativ. Vârsta preșcolară este perioada în care însușirea vorbirii se completează în așa fel, încât se permite comunicarea mai eficientă, cu ceilalți. În vederea pregătirii pentru școală, pentru învățarea citit-scrisului și pentru asimilarea conștientă și activă a tuturor cunoștințelor, se observă o influență educativă sistematică, în direcția dezvoltării vorbirii. Educatorul are datoria de a pune mereu în fața copilului probleme ce se cer rezolvate prin cuvânt, să îl învețe pe copil să gândească, să analizeze, să compare, să clasifice, să tragă concluzii, să poată face generalizări.

În cadrul activităților cu copii de 5-6 ani, trebuie respectate particularitățile de vârstă ale acestora, satisfăcându-le astfel interesul pentru cunoaștere, stimulându-le dezvoltarea capacităților intelectuale. De asemenea, se pot îmbina adecvat sarcini și forme de muncă specifice instituțiilor preșcolare cu obiective importante ale muncii școlare. În acest fel se asigură o mai bună finalitate a acțiunilor pedagogice menite să influențeze continuu dinamica dezvoltării armonioase a copiilor.

După parcurgerea cu ritmicitate a grupei mari, credem noi că preșcolarii se vor adapta dinamic, progresiv și fără pericolul suprasolicitării și al inhibiției, la cerințele muncii școlare. Este necesară o restructurare a conținutului și organizării muncii în raport cu posibilitățile copiilor și a sarcinilor de perspectivă ale muncii școlare.

Bibliografie:

- ISJ Suceava, CCD Suceava, 2004, „Învățarea durabilă”
- Lucian Ciolan, 2008, „Învățarea integrată – fundamente pentru un curriculum transdisciplinar”, Editura Polirom, Iași
- Zlate M., 2000 - "Tendințe de reconfigurare a modelelor de instruire în acord cu evoluția cunoașterii despre învățare" - Polirom, Iași

Efectele pozitive ale colaborării dintre școală și grădiniță

prof. pentru inv. primar CONSTANTIN SAFTA
Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri”, Brăila

„O bună educație cere ca educatorul să inspire elevului stima și respect, și nu se poate ajunge la aceasta prin nimicirea individualității elevilor și prin asuprirea stimei de sine “— Samuel Smiles

Realizarea unui învățământ unitar necesită respectarea unui obiectiv major, continuitatea în întreaga activitate educațională în special la nivelul claselor „praguri”. Această condiție este valabilă și pentru primele două trepte ale învățământului-preșcolar și primar. Mai precis legătura reciprocă și continuitatea va asigura o mai rapidă adaptare a copiilor din clasa pregătitoare la particularitățile muncii de învățare. H. Wallon sublinia acest lucru arătând: »Este împotriva naturii să tratăm copilul în mod fragmentar. Cu fiecare perioadă el constituie

un ansamblu indisolubil și original. În succesiunea perioadelor copilul rămâne una și aceeași ființă în curs de metamorfozare. Aptitudinea de școlaritate este o problema a educației preșcolare instituționalizate, deci a grădiniței. Condiția esențială a atingerii de către toți copiii a gradului de dezvoltare și adaptare cerut de o eficiență activitate școlară, o reprezintă realizarea unei legături funcționale de continuitate între activitatea din grupa mare a grădiniței și prima clasă a școlii primare. Aceasta presupune analiza atentă a principalelor componente ale procesului de educație din aceste două trepte de învățământ: obiective pedagogice, conținut, forme de organizare a activității, metode, relația pedagogică. Formele de colaborare dintre grădiniță și școală se asigură prin măsuri de ordin psihopedagogic.

Reforma învățământului românesc vizează transformări la nivelul structurii și funcționării sistemului atât pe verticală, cât și pe orizontală: pe verticală, prin asigurarea continuității între treptele de învățământ, pe orizontală, prin conceperea conținuturilor într-o perspectivă inter- și transdisciplinară, deschisă valorilor specifice educației permanente. Continuitatea între treptele de învățământ trebuie privită ca o armonizare a obiectivelor, resurselor, conținuturilor, formelor și mijloacelor de realizare, cât și a strategiilor didactice utilizate.

O primă măsură de natură psihopedagogică menită să contribuie la asigurarea continuității între grădiniță și școală este plasată la nivelul conținutului învățământului, oglindit în special în programele grădiniței și ale clasei pregătitoare. Este vorba de legătura indisolubilă între prevederile programelor respective. Pentru a fi însă operațională, corelația dintre programe se cere a fi riguros cunoscută atât de învățător, cât și de educatoare. Astfel, educatoarele care lucrează cu grupa preșcolară mare trebuie să cunoască cerințele programei pentru clasa pregătitoare spre a-i asigura baza care să-i permită preșcolarului însușirea cunoștințelor clasei pregătitoare, iar învățătorul care va prelua clasa pregătitoare trebuie să cunoască programa grupei preșcolare mari pentru a ști pe ce elemente se poate sprijini în procesul de instruire și educare.

Ca agenți ai reformei, educatorii și învățătorii deopotrivă trebuie să cunoască finalitățile educative ale celor două cicluri de învățământ. Potrivit noilor programe instructiv-educative, finalitățile urmărite sunt următoarele:

Finalitățile învățământului prescolar:

- * asigurarea dezvoltării normale și depline a copiilor preșcolari, valorificând potențialul fizic și psihic al fiecăruia, ținând seama de ritmul propriu al copilului, de nevoile sale afective și de activitatea sa fundamentală - jocul;
- * îmbogățirea capacității copilului preșcolar de a intra în relațiile cu ceilalți copii și cu adulții, de a interacționa cu mediul, de a-l cunoaște și de a-l stăpâni prin explorări, încercări, exerciții, experimente;
- * îndrumarea propriei identități și formarea unei imagini pozitive de sine;
- * îndrumarea copilului preșcolar pentru a dobândi cunoștințe, capacități și atitudini necesare activității viitoare în școală.

Finalitățile învățământului primar:

- * asigurarea educației elementare pentru toți copiii;
- * formarea personalității copilului, respectând nivelul și ritmul său de dezvoltare;
- * înzestrarea copilului cu acele cunoștințe, capacități, aptitudini care să stimuleze raportarea afectivă și creativă la nivelul social și natural și să permită continuarea educației.

Ciclul achizițiilor fundamentale din grădiniță și primele clase primare are ca obiective majore acordarea la sistemul școlar și alfabetizarea inițială. Aceste obiective vizează:

- stimularea copilului în perceperea, cunoașterea și stăpânirea mediului apropiat;
- stimularea potențialului creativ al copilului, a intuiției și a imaginației;
- formarea motivației pentru învățare;

Urmărindu-se finalitățile educative, atât de conturate, adaptarea progresivă a copiilor la exigentele activității didactice din ciclul primar se realizează mult mai ușor și eficient prin trecerea treptată de la activități centrate pe joc și forme care vizează natura firească a copilului, în învățământul preșcolar, la o formă de activitate intelectuală – învățătura.

Grupa pregătitoare, cuprinzând copiii de vârste între 3 și 6 ani de grădiniță, reprezintă puntea de legătură între învățământul preșcolar și cel primar. Aceasta ar trebui să aibă caracter obligatoriu, pentru o mai bună conturare a atitudinii de școlaritate, pentru crearea premiselor integrării copiilor, cu șanse sporite de reușită în activitatea școlară.

Este necesară proiectarea unui conținut optim și coerent de instruire și educare menit să vizeze dezvoltarea capacităților intelectuale, educarea afectivității, sociabilității și a motivației, dezvoltarea psiho-motorie a copilului și să contribuie la maturizarea școlară a acestuia.

O altă condiție pentru rezolvarea raportului de continuitate dintre educația preșcolară și cea școlară o constituie analiza psihologică a activității școlare și determinarea acelor capacități intelectuale, afectiv-voliționale ce trebuie formate copiilor pentru a se adapta fără dificultăți activității școlare, deci trebuie să se stabilească capacitățile necesare pentru ca preșcolarul să asimileze cunoștințele prevăzute în clasa pregătitoare. Cercetările întreprinse în această direcție ne oferă unele date deosebit de utile. N. Okon considera că învățarea scrierii și citirii implică formarea unor capacități:

a) vizuale -perceperea semnelor grafice, ceea ce presupune diferențierea semnelor grafice după forma lor, deci posibilitatea de a recunoaște și reproduce diverse simboluri;

b) auditive -perceperea și identificarea sunetelor sau fenomenelor ;

c)semantice – stabilirea unei legături între simbolurile grafice și sensul cuvintelor, ceea ce înseamnă însușirea limbajului și formarea conceptelor.

În ceea ce privește dezvoltarea gândirii matematice este necesar să fie formată capacitatea de a traduce în concepte însușirile cantitative ale mulțimilor, de a înțelege relațiile dintre mulțimi (superioritate, inferioritate, egalitate) de a le pune în corespondență, de a număra și de a efectua operații mentale de adunare și scădere cu o unișate. Aptitudinea de școlaritate se raportează pe lângă pregătirea intelectual-cognitivă a copilului și la cea afectivă, volițională și socială. În acest sens se dezvoltă interesul de cunoaștere al copilului ca suport al unei motivații susținute în învățare, sociabilitatea copilului care-l face apt de a-și regla activitatea în funcție de cerințele adultului, ale programului școlar, de a desfășura o activitate în grup, un anumit grad de dezvoltare a motricității. Realizarea acestor capacități conduce la determinarea mai precisă a obiectivelor specifice educației preșcolare în relația lor cu cele ale școlii primare și conferă caracter de sistem relației dintre grădiniță și școală. Legătura dintre grădiniță și școală se realizează și prin măsuri de ordin pedagogic, care acționează în sfera tehnologiei didactice. Este vorba de asigurarea continuității în însăși folosirea metodelor și procedeele didactice, în activitatea de învățare, precum și de intervenții în formele de organizare a procesului de învățământ în primul rând în lecții. Astfel, este bine știut, că învățătura, dominantă a vârstei școlare este prezentă în diferite forme și la vârsta preșcolară, că izvorând din necesitatea de a satisface interesul, curiozitatea copilului pentru cunoaștere. În clasa pregătitoare învățătorul folosește jocul atât ca activitate de învățare, cât și ca mijloc de relaxare, de destindere pentru copii.

Printre aspectele continuității nu sunt mai puțin importante cele care privesc formele de organizare și desfășurare a activității. În acest sens, experiența dovedește că desfășurarea unor activități comune cum ar fi:

-vizite la școală, vizita școlărilor în grădiniță, serbări comune, plimbări și programe distractive comune, contribuie la atenuarea distanței dintre grădiniță și școală. Vizitele preșcolărilor în școală trebuie să fie bine organizate pentru a le produce o impresie plăcută și puternică pentru a le stimula dorința vie de a deveni școlari. Colaborând cu școala, educatorul va putea să-și analizeze mai profund și mai obiectiv munca instructiv-

educativă sub aspectele ei pozitive și negative cunoscând rezultatele la învățătură și purtare a fostilor elevi , iar învățătorul va cauta să nu piardă pe parcurs cunoștințele însușite în grădiniță. În sfera acestor modalități de colaborare dintre grădiniță și școală vor fi valorificate și alte forme de strângere a legăturilor dintre cele două instituții: participare reciprocă a educatoarelor și învățătorilor la cosfăturile anuale ale cadrelor didactice, la activitățile comisiilor metodice , la lecții demonstrative, la sesiuni de comunicari.

Educația făcută de primii educatori - părinții - ca și cea a grădiniței, se răsfrânge asupra tuturor laturilor copilului în funcție de particularitățile de vârstă și individuale ale acestuia. Pe măsură ce copilul crește și se dezvoltă, cresc și trebuințele acestuia. În același timp, grădinița, ca prima instituție care se conduce după principii și metode științifice contribuie la formarea și dezvoltarea psiho-fizică a copilului. În etapa preșcolară, în mod special, părinții vor fi observați că întreaga responsabilitate față de reușita în procesul educației copiilor poate fi formulată printr-o singură normă de acțiune: să asigure acestora nu numai condițiile materiale necesare dezvoltării psiho-fizice, ci și bazele trainice ale întregii formări, temelie pentru viitoarea personalitate adultă. DE RETINUT: - faptele de azi ale copiilor reprezintă o prefigurare certă a celor de mâine; - deprinderile și convingerile conturate acum formează baza modului de acțiune în viitor; - atitudinile și comportamentele părinților vor fi primele modele copiate cu fidelitate de copii. Această opinie pornește de la punctul de vedere după care copilul trebuie considerat nu ca „un pui de om” ci ca „un viitor adult”, un viitor om de acțiune definit printr-o ținută de înaltă răspundere față de propriul destin și al întregii noastre societăți. Copilul preșcolar ar trebui să aibă toate condițiile unui cadru optim în care să se dezvolte; această răspundere revine în mare măsură familiei care poate îndeplini această sarcină printr-o colaborare judicioasă, eficientă cu instituția preșcolară. Familia oferă copilului un mediu afectiv, social, cultural. . Cunoscând copii prin metode și mijloace variate, am comunicat părinților concluziile observațiilor mele, atrăgându-le atenția asupra părților bune ale personalității copiilor, cât și supra aspectelor nedorite avute în vedere atât de mine, dar și de părinți. Pornind de la faptul că vârsta preșcolară este cea de formare a personalității copilului, i-am antrenat pe părinți prin participarea la unele activități desfășurate cu copii, sugerându-le să continue și acasă. Pe lângă discuțiile zilnice, ședințele ocazionale și tematice, vizitele la domiciliul copiilor o importanță - și nu efect imediat l-au avut activitățile demonstrative desfășurate cu copii, pentru părinți. Impactul participării lor la astfel de activități a fost acela al unei cunoașteri a propriilor copii, dar și a celorlalți, putând să facă comparații. Un rol important în realizarea acestui obiectiv l-a avut și îl are în continuare participarea părinților în organizarea unor excursii, vizite și drumeții cu diferite ocazii. Acest lucru i-a ajutat pe părinți să-și cunoască mai bine copii, putând astfel să intervină în anumite situații nedorite. Copilul trebuie asigurat permanent de dragostea părintească și să i se explice de ce i se interzice ceva.

Bibliografie: -Dumitrana, Magdalena, 2000 „Copilul,familia și grădinița”, Editura Compañia,

București ;

-Mateiaș, Alexandra, 2003 „Copiii preșcolari,educatoarele și părinții. Ghid de parteneriat și consiliere.” E.D.P.București ;

-Voiculescu, Elisabeta, 2001 „Pedagogie preșcolară”, Editura Aramis, București;

- Popescu, Eugenia(coord), 1995 „Pedagogie preșcolară. Didactica”, E.D.P., București;

ȘCOALA ȘI GRĂDINIȚA- PARTENERI

Prof. învăț. primar: Crăciun Marcela
Prof. învăț. primar: Nicolai Angela Simona
Școala Gimnazială Dudești

Învățământul este unul dintre domeniile de bază ale activității omenești, una dintre instituțiile sociale cele mai importante ale societății umane. El trebuie să răspundă unor cerințe aflate într-o continuă schimbare și transformare.

Învățământul trebuie să ducă nu numai pregătirea elevului pentru viață, ci în același timp să-l împlinească pe tânăr ca individualitate, să fie, deci, un proces de definire umană care să-i creeze un câmp mult mai larg de posibilități pentru creativitate, inițiativă, autonomie și, în acest context, să contribuie la progresul uman general.

Având în vedere că instruirea oamenilor este cheia de boltă a dezvoltării și modernizării unei țări, această instruire, oricât de prețioasă și sofisticată ar părea, trebuie să înceapă organizat de la cea mai fragedă vârstă, adică chiar de la vârsta preșcolară, deoarece, încă de la această vârstă, copiii trebuie pregătiți pentru a trăi în lumea computerizată de mâine.

În contextul măsurilor privind așezarea învățământului din țara noastră pe baze cu adevărat democratice, prima verigă a acestui sistem, învățământul preșcolar, merită o atenție deosebită. Delimitarea locului pe care îl ocupă grădinița- ca primă instituție de culturalizare și socializare a copiilor, de pregătire a acestora pentru integrarea școlară- cu precizarea funcțiilor pe care ea trebuie să le îndeplinească, are un rol decisiv în asigurarea eficienței învățământului.

Vârsta preșcolară este, fără îndoială, temelia educativă a întregii vieți. Datorită vârstei mici, educația preșcolară capătă un caracter specific. Această perioadă, ca îngrijire și educație, formează temelia întregii vieți de mai târziu.

La reușita copilului în viață contribuie, în egală măsură, principalii factori educativi: familia, grădinița și școala. Asigurarea unui parteneriat real între aceștia, implicarea tuturor în realizarea unei unități de cerințe, va duce implicit la o educație corectă a copiilor, la evitarea erorilor în educație și la soluționarea problemelor inerente care apar. Parteneriatul grădiniță-școală are un dublu sens, scopul acestei legături fiind continuitatea dezvoltării copilului și continuitatea procesului muncii educative.

Pentru ca trecerea de la grădiniță la școală să fie firească, activitatea educatoarelor și a învățătorilor să se împletească, jete necesar ca fiecare din cei doi factori să aibă un element comun sub aspectul relației cadru didactic - copil. „Sporirea eficienței învățământului nu se poate realiza decât în măsura în care se asigură un flux continuu al legăturilor și al integrării atât pe verticală de-a lungul întregii școlarități, cât și pe orizontală în cadrul fiecărei discipline studiate, precum și o activitate instructiv – educativă unitară”.

Într-o lume tot mai izolată, mai puțin dispusă pentru socializare, cooperarea între factorii educaționali grădiniță – școală devine necesară și se impune și ca obligație morală din partea acestora pentru a favoriza socializarea copiilor, pentru a-i familiariza, prin exemple și modele, cu adevărate valori ale spiritualității umane.

În acest sens, parteneriatul dintre grădiniță și școală poate fi inițiat între fiecare nouă generație de preșcolari și foștii preșcolari, în noua lor postură de școlari. Este posibil acest lucru mai ales în școli din mediul rural ca aceea din care vin eu, având în vedere că, practic, aceleași învățătoare au preluat și continuă să preia generații de preșcolari ai aceluiași educatoare. Acesta este un avantaj nu numai sub aspectul unei bune cunoașteri a viitorilor școlari de către învățătoare și al apropierii preșcolarilor de viitoarele lor dăscălițe, ci și o modalitate convenabilă pentru educatoare de a urmări evoluția foștilor preșcolari.

Interacțiunea școlărilor de clasele 0-IV cu preșcolarii, într-un mediu familiar și pentru unii și pentru ceilalți, a condus spre dezvoltarea abilităților de comunicare și relaționare cu rol motivant în procesul instructiv-educativ.

Organizați în grupuri mixte, alteori în perechi, copiii cooperează, colaborează, acceptă ajutorul celuilalt pentru rezolvarea unei sarcini, pentru explorarea unei teme noi sau, pur și simplu, motivați de lejeritatea actului de comunicare și relaționare.

Vom enumera, în continuare, câteva exemple de activități care se pot derula în parteneriat grădiniță – școală:

- Implicarea școlărilor în acțiuni cu impact emoțional asupra preșcolărilor- *Ziua mamei, Ziua copilului, Moș Craciun, Moș Nicolae.*
- Implicarea preșcolărilor în derularea unor manifestări festive (*1 Decembrie, 24 Ianuarie*) care se desfășoară în școală.
- Antrenarea școlărilor și preșcolărilor în acțiuni de protejare a mediului.
- Activități demonstrative interactive de evaluare a nivelului cognitiv și psiho-motor al preșcolărilor grupei mari cu participarea școlărilor în calitate de membri ai juriului.
- Marcarea Zilei Europei prin acțiuni în parteneriat, ceea ce implica constituirea unor echipe mixte și distribuirea sarcinilor corespunzător vârstei și colaborarea eficientă pentru rezolvarea acestora.

Termenul de „parteneriat” se bazează pe premisa că partenerii au un fundament comun de acțiune și un principiu al reciprocității, ceea ce le permite să-și unească eforturile spre atingerea unui țel comun. Colaborarea grădiniță – școală presupune construirea unei relații clădite pe unificarea unui sistem de valori și cerinșe adresate copilului. O astfel de relație impune respectarea unor condiții:

- comunicare între cei doi parteneri (educatoare - învățător);
- respect reciproc;
- implicarea partenerilor în identificarea și promovarea intereselor copilului.

În cadrul colaborării educator-învățător aceștia trebuie să fixeze obiectivele care vizează pregătirea preșcolărilor pentru școală, în vederea dezvoltării vorbirii, cultivării inteligenței, a spiritului de observație, a independenței în gândire și acțiune, stimularea creativității, familiarizarea copiilor cu limbajul matematic, cu limbajul artei și cu limbajul muncii, constituirea premiselor proceselor cognitive, afective și voliționale, dezvoltarea perceptiv-motorie și accentuarea pregătirii pentru scris-citit, dezvoltarea deprinderilor de integrare în colectivitate, de adaptare la mediul social și înconjurător.

Pentru ca parteneriatul să fie eficient, nu doar formal, este esențial ca, educatoarele și învățătorii, cu toții, în egală măsură, să aibă responsabilitatea contribuției și eforturilor comune pentru a construi o relație de bună colaborare în beneficiul copilului.

Conchid și susțin ideea conform căreia, pentru a obișnui copiii să dezvolte relații constructive cu semenii lor, să trăiască stări afective pozitive împreună cu colegii, empatici, să-și exteriorizeze și să-și împărtășească preocupările și interesul pentru anumite subiecte, este necesară propunerea și încheierea unui parteneriat între unitățile de învățământ sau oricare alt factor / partener educațional aducându-i astfel pe copii mai aproape de ceilalți, în mijlocul vieții acestora. Din acțiunile și întâlnirile comune, copiii vor experimenta noi valențe ale prieteniei dintre cei mici înțelegând și adoptând norme de conviețuire socială dezirabilă și adaptându-și comportamentul propriu la cerințele grupului cu care vin în contact.

Și, astfel, preșcolarii vor deduce singuri că locul respectiv este un loc în care nu trebuie să revii cu emoții sau teamă, ci unul atractiv, ce le deschide porțile către o altfel de lume fascinantă, o lume a cunoașterii, a descoperirii de nou și interesant, o lume în care sunt și alți copii, adulți și care te ajută să evoluezi, să te definești ca om (școală, locul de muncă, societatea înșiși).

Bibliografie

- ✓ Alexandru, J.- „ Cunoaștera copilului preșcolar”,Editura Revistei de pedagogie,București, 1992.
- ✓ „ De la grădiniță la școală” , Culegere metodică editată de Revista de pedagogie, București, 1975.
- ✓ „Integrarea copilului în activitatea școlară”, Culegere metodică editată de Revista de pedagogie , Bucuresti, 1978.

Adaptarea la varsta de 6 ani-abordare socio-psiho-pedagogică

Prof. înv. primar: Drăgan-Elena-Haricleia
Școala Gimnazială:”Aurel Vlaicu”, Brăila

Actualitatea problemei studiate- ordinul Ministrului 3373,din aprilie 2013 în planul cadru pentru clasele 0-4. Ministerul Educației a publicat planurile cadru finale pentru învățământul primar, după ce ele fuseseră puse în dezbatere în februarie. Este vorba despre materiile obligatorii și numărul de ore alocat fiecărei discipline pe săptămână, pentru elevii din clasele pregătitoare, clasa I, a II-a, a III-a și a IV-a. Față de propunerea inițială a Ministerului, Limba modernă este introdusă de la Clasa pregătitoare, cu cate o oră pe săptămână, iar în clasele a III-a și a IV-a elevii vor face două ore pe săptămână. Matematica obține o oră în plus pe săptămână la clasa a II-a, elevii urmând să facă 4 ore pe săptămână, dispăre Educația tehnologică, dar disciplina Arte vizuale și abilități practice caștigă câte o oră pe săptămână.

Motivația alegerii temei:o problematică de actualitate cu o abordare interdisciplinară pentru fiecare profesor învățământ primar

Debutul școlarității este un moment important în viața oricărui copil,date fiind "statutul" și "rolul" de elev,natura relațiilor cu adulții și colegii,noutatea condițiilor de activitate și mai ales,specificul învățării-activitate complexă ce angajează dintr-o perspectivă inedită întreaga sferă a vieții sale psihice,diferitele structuri anatomofiziologice,toate cunoștințele și deprinderile dobândite anterior.

Copilul este un mic univers ,iar creșterea și devenirea lui ca adult reprezintă un drum lung și anevoios, plin de obstacole cu urcușuri și coborâșuri,o mare parte a timpului petrecut în mediul instructiv-educativ,al cărui aspect central îl reprezintă personalitatea în toate aspectele ei.

De apreciat că pentru prima dată a aparut în planul-cadru pentru învățământ primar,OMEN 3371 din 12.03.2013 o arie curricular nouă " Consiliere și orientare",disciplina " Dezvoltare personală" ,pentru care cadrul didactic din învățământul primar își dezvoltă noi competențe psiho-pedagogice impuse de această programă.

Noul plan cadru pentru învățământul preșcolar și primar este conceput într-o viziune unitară dinamică și funcțională .

Dacă fiecare copil înscris la clasa pregătitoare ,ar fi parcurs anii de grădiniță ,adaptarea s-ar produce mai rapid,lejer,dinamic.

Am ales această temă conștientizând cât de mare este rolul cadrului didactic în a cunoaște personalitatea copilului la venirea în școală,la clasa pregătitoare.

Studiile de specialitate în educație cu indicatorul principal al adaptării este pregătirea copilului prin și pentru socializarea în grupa de copii în anii de grădinița

Particularitățile psiho-individuale ale școlarului mic 6 -7ani

I.1.Dezvoltarea psihomotrică

Școala introduce în fluxul activității copilului un anumit orar, anumite planuri și programe cu valoare structurală pentru activitate.

Mediul școlar, în care copilul de 6-7 ani este primit, este complet diferit de cel familial, el fiind creat nu pentru a distribui satisfacții afective, ci pentru o muncă disciplinată continuă, organizată. Școala constituie un mediu care oferă copilului o colectivitate și un loc de muncă.

În ansamblul dezvoltării, vârsta școlară apare ca o etapă cu relativă stabilitate și cu posibilități de adaptare mai ușor de realizat. Procesele obținute sunt mai constante și se manifestă în toate compartimentele dezvoltării fizice și psihice. Începutul vieții școlare este, în același timp, începutul activității de învățare, care îi cere copilului nu numai efort intelectual considerabil, ci și o mare rezistență fizică.

Se modifică fundamental și relațiile copilului datorită faptului că situația de elev este legată de o serie de obligații și drepturi din perspectiva vieții pe care o începe, solicitările devin mult mai variate, determinând un ansamblu de caracteristici noi, cu rol semnificativ în dinamica vieții psihice a elevului.

Noul mediu social, obositor dar și de temut, provoacă o frică paralizantă copilului de vârstă școlară mică. De aici importanța deosebită a școlarizării prin grădiniță, care, interpusă între familie și școală, contribuie la atenuarea șocului declanșant de începutul acestei forme de învățământ.

Factorii biologici, cu influențe mai importante în procesul învățării sunt: vârsta, dezvoltarea mecanismelor neurodinamice ale învățării, funcțiile analitico-sintetice ale creierului, irigarea cu sânge a scoarței cerebrale, particularitățile anatomo-fiziologice ale analizatorilor, starea sănătății organismului, potențialul genetic, somnul și bioritmul intelectual.

Factorii psihici sunt: stadiul dezvoltării structurilor cognitive, operatorii, psihomotorii, afective și socio-morale, nivelul de inteligență, aptitudinea școlară, aptitudinile speciale, spiritul de observație, percepțiile, memoria, gândirea, imaginația, atenția, imbulșul, nivelul de aspirație, motivația, interesele, voința, trăsăturile de caracter, temperamentul, receptivitatea față de influențe instructiv-educative, priceperile, deprinderile, tehnicile de muncă intelectuală și nivelul decunoștințe anterioare învățării unui nou material.

În cadrul dezvoltării psihice și fizice la școlarul mic putem distinge trei comportamente :

I.2.Dezvoltarea cognitivă

Literatura de specialitate evidențiază faptul că dezvoltarea psiho-somatică a copiilor de 6 și de 7 ani este diferită. Progresele somatomotorii sunt vizibile de la un an la altul, deși, de acum înainte, debutul școlarității se va face de la 6 ani.

Intensificarea osaturii mâinilor, întărirea articulațiilor, creșterea volumului mușchilor, implicat a forței musculare, dezvoltarea musculaturii fine a degetelor mâinii, sunt condiții anatomice indispensabile însușirii funcției scrisului. Scrisul reclamă o anumită poziție a corpului în bancă și dozarea efortului de punere în mișcare aparatului motor al mâinii. Trebuie prevenite pozițiile incorecte în bancă, evitarea supraîncărcării ghiozdanului (poate provoca deplasări de coloana, în special la nivelul curburilor, încă instabile, cum este cea lombară).

Efortul fizic și intelectual, reglat de consumurile energetice din organism și din creier, imprimă o marcă specifică instalării stării de oboseală, cu notele ei specifice de variație individuală, de la un copil la altul.

De aceea, mișcarea, activitatea fizică în general, joacă un rol deosebit de important în călirea, relaxarea și odihnirea organismului.

În urma cercetărilor efectuate de către specialiști, a fost alcatuit următorul tabel al valorilor somatometrice, tabel ce înfățișează atât diferențe de înălțime, cât și de greutate.

Ani	inaltime medie				Greutate medie			
	Urban		Rrural		Urban		Rrural	
	Fete	Baieti	Fete	Baieti	Fete	Baieti	Fete	Baieti
6	107,6	114,6	110,9	111,7	20	20,3	18,2	19
7	120,7	121,5	116,7	117,5	22	22,9	20,2	21

În această perioadă ,dezvoltarea fizică reprezintă un proces cu ritm redus,în cadrul căruia putem distinge patru stadii de dezvoltare a motricității :

*Stadiul mișcărilor fundamentale(2-7ani)în care se exersează capacitățile de mișcare și se achiziționează noi deprinderi de mișcare,are loc totodată maturizarea treptată a acestor mișcări în toate domeniile activității motorii :manipularea obiectelor,stabilirea și echilibrul corporal,deplasarea.

*Înlocuirea treptată a dentiției provizorii,proces ce creează un anume dicomfort,pot apărea modificări ale vorbirii,dificultăți în alimentație.

*Puternic proces de osificare.

*Crește volumul musculaturii dar și forța musculară,având loc o accentuare a îndemnării care capătă caracter ambidextru.

Datorită acestor schimbări,copilul la 6 ani este în general sensibil,dificil,instabil și oboșește foarte ușor.

I.3.Dezvoltarea gândirii și a limbajului

Deși maturizarea organelor de simț (ochiul,urechea,corpusulii tactili)se termină relativ timpuriu în dezvoltarea ontogenetică (2 ani,2 ani și jumătate),dezvoltarea *senzațiilor* este un proces în continuă desfășurare.La vârsta de 6-7 ani se constată o lărgire a câmpului vizual,atât a celui central,cît și a celui periferic,precum și o creștere a precizie în diferențierea nunațelor cromatice.*Senzațiile* se subordonează noului tip de activitate ,învățarea.

Pe parcursul micii școlarități, *percepția* câștigă noi dimensiuni, evoluează. Dacă sincretismul-perceperea întregului este o caracteristică ce se menține de-a lungul întregii școlarități, fenomenul începe să se diminueze la școlarul mic. Aceasta se datorează atât creșterii acuității perceptive față de obiectul perceput, cât și a schemelor logice, interpretative care intervin în analiza spațiului și timpului perceput.

Sub acțiunea învățării, *reprezentările* suportă modificări esențiale,atât în ceea ce privește sfera și conținutul,cât și în ceea ce privește modul de a se produce și de a funcționa.Devine posibilă folosirea liberă,voluntara(în desene,lecturi,povestiri)a fondului de reprezentări existent,iar pe o treaptă mai înaltă,copilul reușește să descompună reprezentarea în părți componente,în elemente și caracteristici cu care poate opera,independent de contextul situației.El include în noi combinații, creând noi imagini.*Reprezentarea* va servi astfel la realizarea proceselor imaginației,gândirii și a diferitelor forme de activitate creatoare.

Odată cu activitatea de învățare se intensifică caracterul activ al proceselor de cunoaștere și implicit ,al *memoriei*,pe măsură ce răspunde sarcinilor activității școlare,memoria devine mai organizată,crește selectivitatea și natura sistematizatoare a memoriei,treptat,centrul de greutate în fixare și pastrare se mută de pe detaliile și aspectele concrete,descriptive,pe ceea ce este esntial.Grație cooperării *memoriei* cu *gandirea*,se instalează și se dezvoltă fenomenele mediate,logice ale memoriei,bazate pe legaturile de sens între date.

Bibliografie selectiva

1. Allport G., Structura și dezvoltarea personalității, București, EDP, 1981
2. Anexa 5 la Ordinul Ministrului Educației, Cercetării și Tineretului nr. 4686/05.08.2003
3. Ausubel D. , Robinson R., Învățarea în școală. O introducere în cercetarea psihologică, București, EDP, 1981

4. Banne Colleen, Bună dimineața! Mă bucur că ești aici, manual pentru întâlnirea de dimineață, CEDP, 2004
5. Barzea C., (coord.), Reforma învățământului în România: condiții și perspective, București, Institutul de Științe ale Educației, 1993
6. Bătrânu Emilia, Educația în familie, Editura Politică, București, 1980
7. Birch Ann, Psihologia dezvoltării, Editura tehnică, București, 2000
8. Caluschi Mariana, Grupul mic și creativitatea, Editura Cantes, Iași, 2001
9. Cerghit Ion, Curs de pedagogie, Universitatea București, 1974
10. Cerghit Ion, Perfecționarea lecției în Școala modernă, Editura Polirom, Iași, 1999

Legătura grădiniță – clasa pregătitoare

Adelina Ciubotaru, prof. învă. primar, Lic.Teh. "A. Saligny"

Liliana Dragomir, prof. învă. primar, Lic.Teh. "A. Saligny"

Trăim într-o epocă în care resursele umane (inteligența, creativitatea, adaptabilitatea) au trecut pe prim plan, devenind resursele cheie ale unei dezvoltări care integrează diferitele sale dimensiuni – pacea, economia, mediul înconjurător, justiția socială și democrația. Tot mai mult s-a înțeles ideea că „ dezvoltarea trece prin educație și cultură și că deziderabilul poate deveni realitate socio-educatională numai în măsura în care toți membrii unei colectivități umane și-l însușesc ca perspectivă și ca program de lucru.”

Johann Amos Comenius, în lucrarea sa „ Didactica magna,” considera că la naștere, natura înzestrează copilul numai cu „semințele științei, ale moralității și religiozității”, ele devin un bun al fiecărui om numai prin educație. Rezultă că în concepția sa, educația este o activitate de stimulare a acestor „semințe”, și, implicit, de conducere a procesului de umanizare, omul „ nu poate deveni om decât dacă este educat”.

Educația are următoarele caracteristici: pune accent pe oameni, urmărește dezvoltarea unor calități umane și explorarea orizonturilor, este orientată predominant spre pregătirea pentru viață, are în vedere, cu precădere, întrebări asupra existenței, vizează dezvoltarea unei stări sau a unei structuri atinse, finalitatea în educație îmbină viziunea pe termen scurt cu cea pe termen lung. Activitatea educațională este dinamică și flexibilă în același timp, iar educația stimulează idealul ființei umane exprimat prin „ a fi și a deveni”.

Educația timpurie se constituie într-o abordare pedagogică ce acoperă intervalul de la naștere la 6/7 ani – vârsta intrării la școală , interval în care au loc transformări profunde și achiziții fundamentale în dezvoltarea copilului. Aceasta se realizează atât în mediul familial, cât și în cadrul serviciilor specializate, precum creșa sau grădinița.

Educația timpurie este o necesitate în contextul social actual, deoarece perioada cuprinsă între naștere și 6/7 ani este cea în care copiii au o dezvoltare rapidă. Investiția în copii la vârste cât mai fragede conduce, pe termen lung, la dezvoltarea socială a acestora și la realizarea susținută a drepturilor copiilor. Dacă la nivelul educației timpurii sunt depistate și remediate deficiențele de învățare psiho-comportamentale ale copiilor, deci înainte de integrarea copilului în învățământul primar, beneficiile recunoscute se referă la: performanțele școlare superioare, diminuarea ratei eșecului școlar și a abandonului.

Calitatea educației, a îngrijirii și protecției copilului de la naștere până la 6/7 ani depinde de noi, toți cei care interacționăm cu copiii, zi de zi: părinți sau educatori, consilier școlar sau asistent medical – toți acționând coerent și având în atenție permanentă copilul și particularitățile lui.

Efectele educației timpurii pe termen lung pot fi:

1. Copiii care au beneficiat de educație timpurie de calitate se simt mai atrași de școală, manifestă atitudini pozitive față de învățare, obțin rezultate mai bune, sunt motivați și doresc să finalizeze întregul parcurs școlar, ceea ce duce la scăderea absenteismului, creșterea ratei de școlarizare și reducerea abandonului școlar.

2. Educația timpurie contribuie la egalizarea șanselor copiilor (copiii în situații de risc, care provin din medii socio-culturale dezavantajate, cei care prezintă dizabilități sau aparțin unor grupuri etnice minoritare), la progresul acestora și ulterior la integrarea în societate.

3. Educația timpurie contribuie substanțial la realizarea idealului paideic prin factorii implicați:

- calitatea personalului din grădiniță;
- mediul educațional organizat pe centre de activitate/ interes;
- numărul de copii din grupă;
- calitatea proiectării demersurilor instructiv-educative la nivel macro și micro (demers personalizat, care presupune elaborarea de instrumente didactice de interpretare personală a programei școlare în funcție de contextul educațional).

Promovarea și practicarea unei educații centrate pe copil, în acord cu particularitățile de vârstă și cu cele individuale, sunt posibile doar în condițiile unei cunoașteri complete și complexe a personalității acestuia. Este necesar ca adulții implicați în educația copilului să accepte ideea că intrarea în grădiniță nu este un prag pe care toți copiii îl trec „în același pas”, „cu același ritm”, „cu același bagaj” sau cu „același elan” și că nici pe parcursul programului desfășurat în grădiniță nu este eficient să ne străduim să-i încadrăm într-un „pat al lui Procust”.

Pe parcursul anului școlar se practică, pe domenii experiențiale, o evaluare criterială a copiilor, prin raportarea la obiectivele de referință, dar măsura și calitatea achizițiilor este tot atât de nuanțată pe cât copiii sunt, deoarece evoluția lor este diferită. Ceea ce rămâne esențial este progresul individual înregistrat de la o etapă la alta, pe fiecare dintre dimensiunile personalității, în devenirea copilului ca membru al societății.

Evaluarea în grădiniță este o acțiune de cunoaștere a particularităților individuale ale copilului de 3–6/7 ani, a progresului propriu înregistrat într-o perioadă de timp stabilit. Este întreprinsă în scopuri diferite, utilizând strategii adecvate și presupune operații de prelucrare și interpretare a datelor. Menirea clasei pregătitoare este de a pregăti un debut școlar de calitate prin educație timpurie instituționalizată și prin crearea premiselor educaționale pentru o integrare școlară cu indici reduși de părăsire timpurie a școlii și cu șanse crescute de integrare viitoare pe piața muncii a generațiilor actuale de preșcolari. Această clasă asigură trecerea gradată a copilului de la educația din familie și grădiniță la formarea inițială asigurată de școală.

Colaborarea dintre grădiniță și școală trebuie să aibă la bază următoarele elemente:

- continuitatea curriculum-ului (programa, materiale didactice);
- metode similare de lucru;
- unitatea de management a grupului;
- relații inter-instituționale de parteneriat.

Clasa pregătitoare are în vedere dezvoltarea fizică, socio-emoțională, cognitivă, a limbajului și comunicării, precum și a capacităților și aptitudinilor de învățare. Va avea un dublu rol: pe de o parte, de consolidare a cunoștințelor deja dobândite și, pe de altă parte, de socializare și adaptare la schimbare. Continuitatea dintre învățământul preșcolar și primar se realizează prin obiective comune, prin conținuturi și metode similare.

Conținuturile clasei pregătitoare ar putea fi formate din activități specifice grupei pregătitoare din grădiniță și primele elemente din domeniul disciplinelor de învățământ ale clasei întâi (exemplu: trecerea perioadei prealfabetare de la limba și literatura română; numerația până la 10 de la matematică; dezvoltarea curiozității elevilor prin angajarea lor în acțiuni de explorare simplă de la cunoașterea mediului) care să pregătească elevii pentru învățământul primar.

Cadrul didactic care predă la clasa pregătitoare are un rol important în eliminarea unor bariere atitudinale cu semnificație psihologică puternică asupra desfășurării ulterioare a activității educaționale. În acest sens, se folosesc practici educaționale care promovează învățarea în rezonanță cu profilul psihopedagogic și fizic al școlarului mic:

-conținuturile predate trebuie adaptate la nivelul de înțelegere al copilului; se recomandă să se ofere probleme puțin deasupra nivelului lor actual de înțelegere;

- se recomandă să se ofere strategii alternative de rezolvare a problemelor, precum să fie încurajată "inventarea" sau descoperirea de către copii a unor soluții proprii; strategiile folosite promovează o educație individualizată, cu accentuate valențe formative, în funcție de ritmul propriu de dezvoltare al fiecărui copil, de cerințele, capacitățile și nevoile sale;

- copiii nu reușesc uneori să-și însușească anumite conținuturi din cauză că nu au strategii eficiente de învățare, astfel că este necesar să se propună noi modalități de învățare;

- strategiile folosite trebuie explicate, astfel încât copilul să înțeleagă care sunt principiile care stau la baza procedurii, de ce este corectă sau greșită o anumită strategie;

- procesul de învățare să ofere posibilitatea să repete noile concepte prin aplicarea acestora în diferite situații, sarcini sau prin relaționarea cu cunoștințele anterioare;

- explicarea conceptelor este bine să se facă prin exemple concrete, care să presupună implicarea activă a copilului;

- utilizarea de exemple variate, organizarea informației în diferite moduri, testarea frecventă reprezintă dificultăți, dar care pe termen lung conduc la înțelegerea conceptelor și menținerea cunoștințelor în memoria de lungă durată;

-așteptările învățătorului influențează performanțele elevilor, astfel că este recomandat să nu se atribuie copiilor etichete (atent, inteligent, grăbit); să se facă referiri doar la comportamentul elevului într-o anumită situație;

-succesul școlar se datorează calității și cantității efortului depus; este bine ca elevii să înțeleagă acest aspect, pentru a trece mai ușor peste eșecuri și pentru a se strădui mai mult în rezolvarea sarcinilor viitoare.

Strategiile utilizate de către profesorul care predă la clasa pregătitoare, în școală, în vederea depășirii eventualelor dificultăți sunt:

1. continuitatea cadrului didactic atât în pregătirea pentru clasa I, cât și de la clasele I-IV favorizează pentru copil schimbări minore privind stilul educational al profesorului, acesta fiind deja familiar copilului;

2. familiarizarea copilului atât cu sala de clasă, cât și cu școala solicită copilul la mai puține adaptări ulterioare;

3. păstrarea elementelor de joc atât în clasa pregătitoare, cât și în clasa I, în proporții diferite, pune bazele unei tranziții ușoare; deși se află în clasă și chiar în școală, copilul se va juca și va învăța fundamental prin joc;

4. organizarea fizică a sălii de clasă va trebui să se adapteze după principiile unei libertăți în joc și activitate, solicitând mai multe material intuitive și o mai slabă restricție a mișcării;

5. eventualele dificultăți pe care le poate întâmpina copilul la clasa pregătitoare pot fi ameliorate prin observarea directă a evoluției și progresului pe care îl face copilul.

Pentru toate aceste considerente, considerăm că organizarea clasei pregătitoare la școală este în beneficiul școlarului mic, punându-și amprenta în mod pozitiv asupra activității educaționale ulterioare.

Bibliografie:

Văideanu G., "Educația la frontiera dintre milenii", E.D.P., București, 1988;

Comenius, I.A., "Didactica magna", 1958;

Ciolan, L., "Dezvoltarea educației timpurii. Aplicații privind managementul proiectelor", Ed. Universității din București, 2007;

Fondul Social European – Investește în oameni!, "Ghid metodologic de evaluare a elevilor din clasa pregătitoare", Program pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013;

Oprea, C.L., "Strategii didactice interactive", E.D.P. R.A., București, 2006.

Scoala și grădinița-parteneri ai unei educații de succes

Prof. Drăguliu Luiza-Nicoleta
Școala Gimnazială "I.L.Caragiale", Brăila

"Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea." (Nelson Mandela)

Educația este un proces complex prin care se realizează formarea și dezvoltarea personalității umane, prin care se facilitează perpetuarea unor valori generațiilor viitoare.

Fără educație, viitorul unui popor, al unei națiuni este periclitat sau cel puțin înfrânat. Cu alte cuvinte, educația nu se referă doar la nivelul individului în parte, ci va afecta dezvoltarea ulterioară a unei națiuni, prin implicațiile pozitive sau mai puțin constructive pe care le va avea.

Ca să fie încununată de un real succes, s-a constatat că educația trebuie să prindă contur încă din primele momente ale vieții și să continue pe toată traiectoria formativă a unui individ.

Implicarea familiei în activitatea școlară a copiilor / elevilor se desfășoară pe două repere: a) **relație părinte-copil:**

- ✚ controlul frecvenței, al rezultatelor școlare, al temelor,
- ✚ ajutor în îndeplinirea sarcinilor,
- ✚ suport moral și material;

b) **relația familie-școală:**

- ✚ contactul direct cu educatorul / învățătorul sau profesorii clasei sub forma unor consultații de informare a părinților cu privire la documentele școlare
- ✚ consultarea părinților la stabilirea disciplinei opționale
- ✚ alcătuirea schemelor orare ale clasei și programului extrașcolar al elevilor;
- ✚ asocierea părinților prin Comitetul de părinți / Asociația de părinți.

Pentru ca această colaborare „ideală” să se realizeze trebuie să existe voința colaborării,

iar factorii educaționali implicați să se considere parteneri, în adevăratul sens al cuvântului.

Școlile trebuie să planifice și să implementeze programe de parteneriat educative, pentru a facilita implicarea părinților. Scopul educației este de a forma oameni cu o mentalitate liberă, oameni creativi și sociabili.

Se știe, cu siguranță că prima ”școală” a unei persoane este familia care devine implicit și prima formă de reper și autoritate, fiind cea care stabilește valorile fundamentale ale unei societăți.

Experimental, s-a constatat că achizițiile însușite de un copil în primii ani de viață, în cadrul familiei sunt primordiale pentru dezvoltarea acestuia pe mai departe. Se știe că modelele parentale sau cele oferite de membrii apropiați din familie, imbinat cu atmosfera socio-afectivă vor constitui primul tipar social / comportamental, având o influență majoră asupra modului în care un copil va relaționa mai târziu în societate, în comunitate.

Din acest punct de vedere, al importanței rolului familiei în viața unui preșcolar, încă de la includerea unui copil în climatul unei grădinițe, strategia didactică aplicată se raportează la o colaborare cât mai fructuoasă cu părinții preșcolarilor, pentru a face o tranziție cât mai adecvată fiecărui copil în parte.

În perioada preșcolară se realizează achiziții psiho-comportamentale fundamentale și necesare pentru dezvoltarea ulterioară a copilului, viitor școlar, viitor membru al unei societăți.

În grădiniță se realizează parteneriate în care familia joacă un rol foarte important, fiind un partener activ implicat în diverse activități. Aceste proiecte de parteneriat educative pun un mare accent pe dezvoltarea personalității copiilor, pe descoperirea unor aptitudini sau încurajarea celor deja descoperite, fiind îndreptate spre a facilita socializarea, dar și, bineînțeles, pregătirea pentru școală- următorul mediu educațiv important al copilului.

Școala, spre deosebire de grădiniță, este un sistem educațional cu reguli mai stricte, clar definite, cu programe școlare cu anumite limite și, desigur, cu cerințe cognitive mai mari și complexe. Din acest motiv, acel parteneriat educativ inițial grădiniță-familie trebuie acum extins și continuat. Dezideratul acestor parteneriate va fi, se înțelege, același: succesul elevului spre o dezvoltare adecvată și integrarea sa în comunitate / societate.

Parteneriatele familie-grădiniță-școală vor avea un real succes dacă sunt îndreptate doar spre binele copilului, acesta fiind de fapt beneficiarul direct care va duce mai departe valorile sociale sănătoase, atât de necesare unei societăți dornice de progres, de evoluție.

Copilul / preșcolarul / elevul / viitorul membru al societății va reflecta toate eforturile factorilor implicați activ în formarea sa. Astfel el va deveni un exponent al implicării familiei, factorilor educativi de-a lungul formării sale ca și individ util unei societăți.

Atât comunitatea locală, familia, grădinița și școala sunt instituțiile majore, de bază prin intermediul cărora se realizează responsabilizarea socială a unui individ, dacă sunt respectate toate etapele de achiziții cognitive.

Școala și grădinița au un rol major fiind ancorate în dezvoltarea unei comunități – parte a unei societăți-, iar activitățile desfășurate prin partenerii implicați pun baza solidă a personalității elevilor.

Familia joacă un rol cheie în parteneriatul grădiniță – școală - comunitate prin toate formele și acțiunile desfășurate, cum ar fi:

- ✦ ședințe cu părinții;
- ✦ discuții între cadrele didactice și părinți;
- ✦ consultații individuale cu părinții;
- ✦ implicarea părinților în acțiunile grădiniței / școlii;
- ✦ serbări tematice la care să participe și părinții;
- ✦ acțiuni de voluntariat;
- ✦ ziua Porților deschise;
- ✦ vizite la locul de muncă al unuia dintre părinți;
- ✦ pavoazarea claselor;
- ✦ participarea părinților la diferite lecții demonstrative;
- ✦ întâlniri informative;
- ✦ acțiuni de voluntariat.

Copilul este implicat în viața socială prin apartenența sa la familie, la grupurile de joc și de învățare dar și prin relațiile specifice pe care le poate stabili cu diverse instituții și organizații din comunitatea în care trăiește.

Parteneriatul grădiniță- școală- familie are rol în dezvoltarea personalității copilului / elevului și în integrarea sa ulterioară ca și adult.

Bibliografie și webgrafie utilizate

- ✦ Cucuș, C.(2009).*Psihopedagogie*, Ediția a III-a, Iași: Editura Polirom
- ✦ Joița, E., 2003, *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Editura Arves, Craiova.
- ✦ Marcu, Vasile; Orțan, Florica; Deac, Adina Emilia, 2003 - *Managementul activităților extracurriculare*, Ed. Universității Oradea, Oradea.
- ✦ Stoica, Marin (2002). *Pedagogie și psihologie*. Editura Gheorghe Alexandru
- ✦ ****Curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura Didactica Publishing House, București, 2009.
- ✦ www.copii.psihologie.ro
- ✦ <http://www.rasunetul.ro/relatia-scoala-familie-societate>

Jocul-modalitate de asigurare a continuității între grădiniță și școală la clasa pregătitoare

Gheorghe Fănica, profesor învățământ primar,
Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu"-Brăila

Intrarea copiilor în clasa pregătitoare reprezintă un moment marcant în dezvoltarea și evoluția lor, dar și un prag emoțional de multe ori greu de trecut. Noutatea mediului, a cadrului didactic, a colegilor, a programei școlare, a cerințelor și a regulilor reprezintă un obstacol greu de surmontat pentru elevi și părinți. Toate acestea pot fi depășite cu tact și înțelegere, dacă nu uităm noi, cadrele didactice, că principala activitate la această vârstă este jocul.

La clasa pregătitoare, pentru transmiterea și consolidarea cunoștințelor am utilizat mai multe modalități, cea mai adecvată fiind jocul. S-a dovedit o metodă eficientă și antrenantă. Mișcarea, întrecerea, surpriza, regulile, sarcinile jocului le-au creat stări emoționale, le-au întreținut interesul pe tot parcursul activității. Am aplicat această modalitate la majoritatea disciplinelor de învățământ. Folosind jocurile didactice am urmărit captarea atenției, exersarea memoriei, buna relaționare, exprimarea liberă a sentimentelor, cunoașterea, autocunoașterea, corectarea trăirilor negative și observarea percepției sociale a copiilor.

Această formă de activitate dezvoltă comunicarea și colaborarea, inițiativa. Elevii își expun părerile, câștigând astfel încrederea în sine, devenind mai sociabili și simțindu-se utili grupului.

La comunicare în limba română, pentru învățarea literelor alfabetului la clasa pregătitoare, jocurile didactice i-au ajutat atât la dobândirea, cât și la fixarea cunoștințelor dobândite etapă cu etapă. Iată câteva nume de jocuri didactice utilizate: „Cumpărăm litere”, „Căsuțele literelor”, „Trenul silabelor”, „Jocul silabelor”, „Spune ce lipsește!”.

La matematică și explorarea mediului, jucându-se cu cifrele și jetoanele, copiii au participat la jocuri, însușindu-și corect numerația, cifrele 0-9, adunarea și scăderea în centrul 0-31 prin numărare. Exemple de jocuri didactice folosite: „Unește punctele și spune ce cifră obții!”, „Calculăm și colorăm!”, „Micuțul matematician”, „Punguța fermecată în numere bogată”, „Spune-mi ce-ai greșit!”, „Ghici, ghici!”, „Oprește acum!”, „Numără și desenează!”.

Cel mai mult însă le-au plăcut jocurile și concursurile pe echipe, unde activitățile integrate au sporit farmecul competiției. Colaborarea și încrederea în aportul colegilor de echipă, activitățile de colorare, decupare, calcul, lipire, desenare au transformat sarcinile concursurilor în activități relaxante, plăcute, în colaborare cu prietenii, colegii, fără a simți câtuși de puțin presiunea învățării. Pe tot parcursul clasei pregătitoare, aceste concursuri pe echipe, jocuri pe echipe au fost cele mai îndrăgite de elevii mei, ceea ce mi-a demonstrat nevoia lor de comunicare cu colegii, de relaționare, de a se baza pe ajutorul și suportul celor din echipă. Această modalitate de lucru întotdeauna i-a entuziasmat, i-a încurajat să colaboreze, să lupte împreună pentru un rezultat final bun, să se ajute și să se susțină în demersurile educative, pentru finalizarea cu succes a sarcinilor date.

Iată un exemplu de astfel de activitate pe echipe, desfășurată la ora de matematică și științe ale naturii, având ca activități integrate arte vizuale și abilități practice și comunicare în limba română .

UNITATEA TEMATICĂ: Salutare, primăvară!

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe ale naturii

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

DOMENII INTEGRATE: Matematică și explorarea mediului, comunicarea în limba română, arte vizuale și abilități practice

SUBIECTUL LECȚIEI: Scăderea cu 1-5 unități în centrul 0-10

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

TIPUL ACTIVITĂȚII: dobândire de noi cunoștințe

COMPETENȚE SPECIFICE:

MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI

1.4 Efectuarea de adunări și scăderi în centrul 0-31 prin adăugarea/extragerea 1-5 elemente dintr-o mulțime dată

1.5 Efectuarea de adunări repetate, scăderi repetate prin numărare și reprezentări obiectuale în centrul 0-31

1.6 Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice(sumă, total, diferență, =,+,-) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme

5.2 Rezolvarea de probleme în care intervin operații de adunare sau scădere cu 1-5 unități în centrul 0-31 cu ajutorul obiectelor

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

2.2 Transmiterea unor informații referitoare la sine și la universul apropiat, prin mesaje scurte

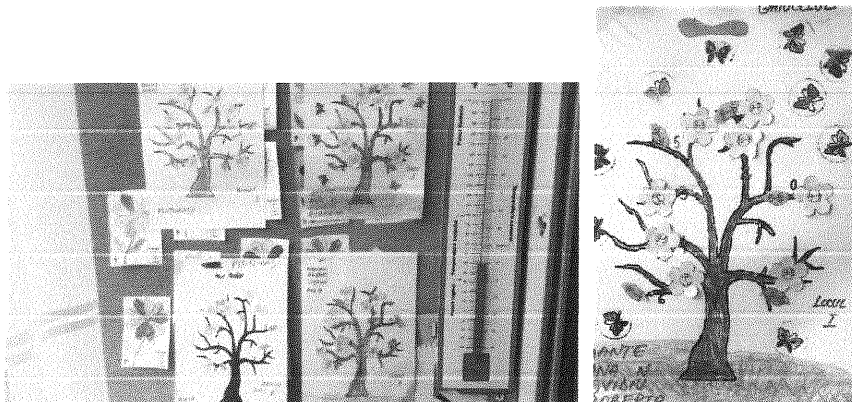
2.3 Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală

ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE

2.6 Participarea la activități integrate, adaptate nivelului de vârstă

Elevii au avut ca sarcini să formeze echipe de câte patru, să găsească un nume adecvat pentru echipă, să rezolve scăderile de pe frunze și flori, să decupeze împreună, apoi să le lipească pe crenguțele potrivite diferențelor obținute. În final, să decoreze împreună lucrarea și cu alte elemente specifice anotimpului primăvara. Întreaga activitate s-a desfășurat într-o atmosferă relaxată, copiii colaborând în realizarea sarcinilor, sfătuindu-se, amuzându-se și realizând obiectivele fără a simți presiune, animați de dorința de a lucra cât mai bine împreună pentru a câștiga întrecerea cu celelalte echipe. Pentru mine a fost un bun prilej de a observa modul cum colaborează, ce colegi preferă, cum își împart sarcinile, ce parte a activității le place, cui cer ajutorul, cum se implică fiecare, cum contribuie la succesul grupului. În final, după verificarea corectitudinii amplasării elementelor decupate pe

crenguțele copacului, echipele au primit ecusoane cu floricele care să recompenseze activitatea desfășurată.

În momentul în care înțelegem că elevii vor să se simtă în siguranță în clasă, că vor să se întâlnească la școală cu prietenii, să comunice și să se joace cât mai mult, fără a simți diferențe notabile între școală și grădiniță sau între educatoare și învățătoare, în special la clasa pregătitoare, putem fi siguri de reușita demersului nostru și de acomodarea lor rapidă, ceea ce va determina venirea lor cu plăcere la școală. De fapt, acesta a fost obiectivul meu major la clasa pregătitoare, dincolo de programa școlară : **ca elevii să-și dorească în fiecare zi să vină la școală.**

IMPORTANȚA PARTENERIATELOR EDUCAȚIONALE (GRĂDINIȚĂ ȘI ȘCOALĂ)

Profesor înv. preșcolar, Grosu Gena
Grădinița cu P.P nr. 6 Brăila

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional. El presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali.

Parteneriatul educațional se desfășoară permanent și împreună cu actul educațional propriu-zis. El se referă la cerința că proiectarea, decizia, acțiunea și evaluarea în educație să fie realizate în cooperarea și colaborarea dintre instituții influente și agenți educaționali.

Parteneriatul educațional se realizează între :

- instituțiile educației : familia, școala și comunitate ;
- agenți educaționali : copii, părinți, cadre didactice, specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale (psihologi, consilieri, psiho-pedagogi, terapeuți, etc.) ;
- membrii ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului (medici, factori de decizie, reprezentanții bisericii, ai poliției, etc.) ;
- influențe educative exercitate la anumite momente asupra copilului ;
- programe de creștere, îngrijire și educare a copilului ;

- forme de educație în anumite perioade.

Grădinița trebuie să constituie o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului ,nu doar prin conținutul științific al procesului instructiv-educativ,ci și prin libertatea de acțiune oferită preșcolarului care-i stimulează interesele de cunoaștere și contribuie la lărgirea câmpului de relații sociale.

În perspectiva unei bune colaborări între grădiniță și școală este necesară crearea în grădiniță a unor condiții favorizante pentru noi achiziții și progrese în sfera cognitivă,afectivă și psihomotrică a preșcolarilor deoarece vârsta preșcolară este considerată de specialiști ca fiind una dintre cele mai importante perioade psihogenetice,datorită progreselor remarcabile în toate planurile și în special,în sfera sentimentelor și a personalității copilului.

Evident că nici „inteligenta școlară”,de care depinde în mare măsură succesul la învățatură și care,în concepția lui J.Piaget desemnează echilibrul dinamic dintre asimilarea cerințelor școlare și acomodarea la acestea,nu poate fi structurată ca atare înainte de intrarea copilului în școală.

Ca un scop final important al învățământului preșcolar,pregătirea copilului pentru startul școlar este unanim acceptată și promovată în toate sistemele de învățământ dezvoltate și se află într-un accelerat proces de modernizare. În ceea ce privește însă conținutul propriu-zis al pregătirii respective și modalitățile de realizare a acesteia,se constată mari deosebiri și se poartă vii discuții bazate pe argumente ce țin nu numai de vârsta la care începe școlarizarea,ci și de locul pe care îl ocupă învățământul preșcolar în structura de ansamblu a învățământului,de funcțiile dominante ale grădiniței,de legătura acesteia cu ciclul școlar elementar.

În condițiile societății contemporane și,mai ales în perspectivă,se manifestă tendința de creștere apreciabilă a rolului formativ al grădiniței,funcția pedagogică devenind net preponderentă în raport cu sarcinile de îngrijire,de asistență socială și medicală,de supraveghere,suplinind în parte sarcinile părinților angajați în activitatea profesională.

Grădinița are rolul de a sistematiza și de a integra cunoștințele,experiențele și influențele dobândite de copii în primii ani de viață ,de a lărgi contactele cu lumea exterioară,de a dezvolta capacitatea și modalitățile de receptare și comunicare a informației,de a realiza o serie de obiective ale educației fizice,estetice,etice și afective,de a contribui la socializarea copiilor,la satisfacerea nevoii lor de relații sociale și de activitate.

În cadrul colaborării educator-învățător aceștia trebuie să fixeze obiectivele care vizează pregătirea preșcolarului pentru școală, în vederea dezvoltării vorbirii, cultivării inteligenței, a spiritului de observație, a independenței în gândire și acțiune, stimularea creativității, familiarizarea copiilor cu limbajul matematic,cu limbajul artei și cu limbajul muncii,constituirea premiselor proceselor cognitive, afective și voliționale,dezvoltarea perceptiv-motorie și accentuarea pregătirii pentru scris-citit,dezvoltarea deprinderilor de integrare în colectivitate,de adaptare la mediul social și înconjurător.

Educația preșcolară este considerată tot mai frecvent ca o treaptă distinctă și necesară a procesului de învățământ, dar și parte integrantă a structurilor educative globale, ca primă fază a educației permanente, astfel învățământul preșcolar își reevaluează obiectivele, conținutul și tehnologia didactică în perspectiva noii concepții.

În perspectiva pregătirii preșcolarului pentru școală trebuie avută în vedere eficientizarea procesului de învățare prin pregătirea terenului psihologic pe care se grefează cunoștințele și modul cum este acesta pregătit. Printre aspectele continuității gradiniței cu școala nu sunt mai puțin importante cele care privesc formele de organizare și desfășurare a activității. În acest sens,experiența dovedeste că desfășurarea unor activități comune cum ar fi:vizite la școală ,vizita școlarilor în grădiniță, serbări comune ,plimbări și programe distractive

comune, contribuie la atenuarea distanței dintre grădiniță și școală. Vizitele preșcolariilor în școală trebuie să fie bine organizate pentru a le produce o impresie plăcută și puternică pentru a le stimula dorința vie de a deveni școlari odată cu intrarea lor în clasa pregătitoare.

Colaborând cu școala, educatoarea va putea să-și analizeze mai profund și mai obiectiv munca instructiv-educativă sub aspectele ei pozitive și negative cunoscând rezultatele la învățatura și purtare a fostilor »elevi », iar învățatorul va căuta să nu piardă pe parcurs cunoștințele însușite în grădiniță.

În sfera acestor modalități de colaborare dintre grădiniță și școală vor fi valorificate și alte forme de strângere a legăturilor dintre cele două instituții: participare reciprocă a educatoarelor și învățătorilor la cosfaturile anuale ale cadrelor didactice, la activitățile comisiilor metodice, la « lecții model », la sesiuni de comunicări etc.

Bibliografie

Iosifescu, Ș. (coord.), Management educațional pentru instituțiile de învățământ, IȘE-MEC, Buc., 2001

Gliga, L. (coord.), Standarde profesionale pentru profesia didactică, M.E.N., Buc., 2002.

Parteneriatul școală-grădiniță: exemple de bune practici

Prof.înv.primar, Ionescu Aliana, Școala Gimnazială Mihai Viteazul, Brăila

Un sistem național de învățământ este eficient dacă este unitar și încurajează continuitatea între treptele de învățământ. H. Wallon spunea: *”Este împotriva naturii să tratăm copilul în mod fragmentar. Cu fiecare perioadă el constituie un ansamblu indisolubil și original. În succesiunea perioadelor, copilul rămâne una și aceeași ființă în curs de metamorfozare.”*

O trecere eficientă de la grădiniță la școală se poate realiza printr-o serie de măsuri ce implică, în primul rând, stabilirea unui parteneriat permanent grădiniță-școală.

Colaborarea poate lua mai multe forme:

- colaborarea între cadrele didactice: discuții, studierea reciprocă a documentelor oficiale, analiza componentelor educaționale ale acestor două trepte obiective, conținuturi, strategii didactice;
- desfășurarea unor activități comune grădiniță-școală: jocuri distractive, de mișcare, dramatizări, jocuri didactice, vizite, activități practice etc.

Proiectele educaționale cu caracter ecologic, care implică atât școlarii, cât și preșcolarii, propun activități prin care nu se formează doar conduite și comportamente ecologice, ci se stabilesc și relații de colaborare între participanți, se realizează schimburi de opinii în mod constructiv. Pornind de la aceste considerente, se pot realiza o serie de activități ce vor fi descrise în rândurile următoare.

Elevii și preșcolarii se pot întâlni să sărbătorească pe 1 Aprilie Ziua Internațională a Păsărilor. Textul *Puișorii*, de Emil Gârleanu oferă prilejul de a

discuta despre lumea păsărilor, despre modul lor de viață și nu în ultimul rând despre atitudinea noastră față de acestea. Elevii și preșcolarii află astfel că succesiunea anotimpurilor aduce schimbări și în viața păsărilor. Frigul și lipsa hranei determină păsările să plece în anotimpurile reci de la noi din țară în țări cu climă mai caldă. Dintre cele care rămân iarna în țara noastră sunt unele care nu supraviețuiesc frigului, de aceea acestea trebuie ajutate. Se poate adresa întrebarea „Cum puteți voi ajuta aceste păsări?”, posibilele răspunsuri fiind următoarele:

-le construim adăposturi(căsuțe pentru păsări);

-le hrănim cu firimituri și apă;

-le îngrijim dacă sunt rănite.

Plecând de la această lecție putem propune un chestionar, atât școlărilor, cât și preșcolărilor, cei mici fiind ajutați de cei mari în consemnarea răspunsurilor:

- 1.Un prieten te roagă să ai grijă de pasărea lui.Accepti?
- 2.O rândunică își face cuib la fereastra ta.Îi permiti?
- 3.Ai sau ai vrea să ai un animal de casă pe care să-l îngrijești?
- 4.Puiul unei păsări a căzut din cuib.Îl pui la loc?
- 5.Ai hrănit vreodată păsările iarna?
- 6.Ai stricat vreodată cuiburi de păsări?
- 7.Cunoști poezii, ghicitori sau cântece despre păsări?
- 8.Ți-ar plăcea să fii o pasăre?
- 9.Urmărești emisiuni despre păsări?

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	TOTAL	
									DA	NU

Interpretare: Însumează câte răspunsuri de DA ai dat și vezi unde te încadrezi.

7-9	4-6	1-3
Ești un ecologist convins.Ține-o tot așa! Ești preocupat de sănătatea păsărilor și totodată și de a ta!	Îubești păsările, dar ai grijă de ele doar când ți se atrage atenția și te simți puțin vinovat de indiferența ta, nu-i așa?	Comportamentul tău lasă de dorit.Încearcă să fii mai atent la viețuitoarele din jurul tău până nu este prea târziu.

Preșcolarii și școlarii pot sărbători de asemenea împreună Ziua Internațională a Mediului Înconjurător. **Metoda cubului** poate fi folosită pentru a dezvolta elevilor și preșcolărilor competențele necesare unei abordări complexe și integratoare cu privire la problemele mediului.

Indicațiile extinse pentru cele șase fețe ale cubului pot fi:

- **Descrieți:**(Ce vedeți în aceste imagini?-acțiuni pozitive, negative ale copiilor);
- **Comparați:** (Acțiunile copiilor din localitatea noastră prin ce se aseamănă sau diferă de acțiunile copiilor din imagini?);
- **Asociați:** (Ce simțiți sau la ce vă gândiți când vedeți aceste imagini? Ați observat acțiuni similare ale copiilor/adulților din localitatea noastră?);
- **Analizați:** (De ce trebuie să protejăm natura? Ce se va întâmpla cu oamenii, cu animalele planetei dacă nu vom avea grijă să protejăm natura? Cum credeți ca va arăta natura din jur când veți fi mari?);
- **Aplicați:** (Cum putem contribui la protejarea naturii,la salvarea ei? Dați exemple de acțiuni concrete.)
- **Argumentați** :pro sau contra. (Este bine sau nu să aruncăm deșeuri în apă / să avem fabrici și uzine/ să avem multe mașini,etc.?).

Cele mai îndrăgite activități sunt cele practice care permit elevilor și preșcolarilor să folosească în realizarea lucrărilor diverse materiale din natură (frunze, semințe, flori, crenguțe, scoici etc) . Activitățile cu astfel de materiale facilitează discuții despre resursele naturale ale țării noastre, iar copiii observă și participă direct la acțiunile de colectare și selectare a acestora. Astfel ei sunt educați să-și mențină vie curiozitatea, să studieze materialele adunate, să le folosească și în alte activități dând frâu liber imaginației și creativității. Pot realiza colaborând următoarele lucrări: “ Covorul de frunze“, “ Copacul toamna“, “ Barza“(din nucă), “Acvariul cu pești “(semințe).

Activitățile de creație artistico-plastică cultivă gustul pentru frumos al copiilor, le permite acestora să-și exprime propriile gânduri și sentimente în legătură cu mediul înconjurător. Le putem propune copiilor să realizeze picturi inspirate din frumusețile naturii ca în acest mod să ajungă cu sufletul mai aproape de aceasta și să o aprecieze mai mult. Astfel pot realiza compoziții plastice cu subiecte de tipul: “ Curcubeul“(fuzionarea culorilor), “ Fluturile“(forme spontane), “ Acvariu cu pești“etc. Subiectele legate de lumea animalelor permit inițierea unor discuții legate de mediul de viață al acestora, de modul de hrănire și mai ales de căile prin care acestea pot fi protejate.

La această vârstă, copiii, în creațiile plastice care prezintă imagini din natură, încă mai strecoară și soarele în colțul din dreapta sus. Acest element al compozițiilor lor facilitează discuții despre factorii de mediu indispensabili existenței vieții pe pământ. Astfel de activități permit copiilor să-și exprime admirația pentru frumosul din natură.

Tematica variată a cântecelor învățate de copii aduce o importantă contribuție la realizarea educației ecologice a acestora. Versurile cântecelor descriu frumusețile naturii într-o manieră care nu dă greș în a trezi admirația acestora pentru ceea ce-i înconjoară. “La pădure “,“Glasul florilor “,“Moara “,“ Susură izvorul“ sunt doar câteva dintre cântecele îndrăgite de copii și care pot fi interpretate în timpul activităților realizate în cadrul proiectului educațional.

Cântecele inspirate din viața necuvântătoarelor și mai ales cele care conțin și onomatopee instalează în rândul participanților o atmosferă destinsă care permite discutarea tuturor problemelor legate de protejarea păsărilor și animalelor, îngrijirea acestora. Aceste cântece aduc întotdeauna, pe lângă entuziasm, și cunoștințe despre natură, plante și animale și despre conduita pe care trebuie să o avem atunci când intrăm în contact cu acestea. În acest sens pot fi amintite următoarele cântece: „Taraful”, „Un motan cât un pisol”, „ Elefantul Cici”, „ La cumătra sus pe casă”etc.

Din cele prezentate anterior, putem concluziona că parteneriatul dintre școală și grădiniță este benefic atât pentru cunoașterea mediului educațional din cadrul unei școli de către preșcolari, dar mai ales pentru experiențele cu caracter educativ pe care le oferă acestora.

Bibliografie:

- 1.M.E.C.T., Coord .IACOB,Adelina, *Educație ecologică și de protecția mediului, (Ghid metodic pentru cadrele didactice-învățăământ primar)*, Editura BREVIS, Oradea, 2008.
- 2.POPA, Didia,(2000) - *Elemente de ecologie și drept al mediului*, Editura Danubius, Galați.

GRĂDINIȚA: PREGĂTIREA PSIHOLAGICĂ A COPILULUI PENTRU ȘCOALĂ

prof.înv.preșcolar Ispas Săndița
Grădinița cu P.P.nr.56, Brăila

Copilul este un adult în devenire, care aspiră cu o energie nesfârșită la viața de om mare. La naștere, el posedă potențialități și predispoziții, este fragil și neajutorat, însă de-a lungul anilor va deveni parte integrantă a unei societăți complicat organizate. Treptat, copilul începe să facă primii pași într-o lume a uriașilor, capătă autonomie, inițiativă, își satisface nevoi variate, învață să se comporte „ca un om mare”.

Călătoria vieții poate fi palpitantă, fascinantă, dar în același timp plină de obstacole și dificultăți. Adultul este cel care însoțește copilul, până la un anumit punct, în această minunată aventură a descoperirii de sine, a învățării, a conștientizării. Dezvoltarea psihocomportamentală, intelectuală și socială a copilului se află în mâinile adultului, care are o sarcină esențială, dar și o extraordinară responsabilitate.

Adultul (părinte, educator) are menirea de a-i construi, consolida, îmbogăți psihismul și, ulterior, de a-l seconda pe copil în eforturile lui de a lua în stăpânire lumea înconjurătoare.

Grădinița este prima experiență a vieții în societate a copilului. Ea constituie un cadru nou pentru el, prin dimensiunile și conținuturile sale, prin activitățile variate, noi și interesante. Este o înșiruire de metamorfoze, cu o încărcătură afectivă intensă și un dinamism nestăvilit. Adaptarea la noul mediu va fi de lungă durată, cu progrese și regresii, cu eforturi perseverente și de durată, atât din partea copilului însuși, cât și a adulților care-l susțin. Copilul pășeste într-un nou univers social, o lume plină de necunoscut și de provocări, care îl confruntă cu experiențe inedite :

- experiența vieții în grup;
- experiența concentrării pe sarcină;
- experiența dialogului și a ascultării;
- experiența ordonării lumii în cifre și litere cu sens;
- experiența jocului, a întrecerii și competiției (Minulescu, 2003).

În cadrul organizat al grădiniței, copilul nu doar ia parte la o serie de activități specifice învățământului preșcolar, ci și intră în contact cu mediul extern; evenimentul are un caracter predeterminat, ceea ce-l deosebește de numeroșii stimuli pe care copilul îi receptează din jur. Când intră la grădiniță, copilul se află în perioada celor mai importante acumulări, care vor sta la baza personalității sale. Frecventarea grădiniței favorizează conturarea unui autentic comportament interrelațional. Structura formală și informală a grupului de copii din grădiniță generează un climat psihosocial în care fiecare copil este, în același timp, și actor, și spectator.

Educatorul îl ghidează pe copil în toate formele de învățare, fără a substitui propriul nivel de înțelegere celui al copilului, ci făcându-l pe acesta să gândească singur, să exerseze singur diverse activități, stimulându-i interesul real pentru obiectele și oamenii din jur. De-a lungul preșcolarității, copiii câștigă mult sub raport fizic, mental și emoțional; curiozitatea preșcolarilor constituie baza învățării și a educației din anii următori. Pregătirea copilului pentru învățarea continuă începe de la grădiniță; aici, el dobândește primele comportamente intelectuale, face cunoștință cu primele povestiri fantastice, cu primele conținuturi științifice.

Ulterior, copilul va trebui să se întregze într-o nouă ambianță, cu o învățătoare nouă, cu noi colegi; e necesar deci să-și ajusteze instrumentele de comunicare pentru a putea stabili relații optime. Analizând situația din punct de vedere adaptativ, realizăm că, până la începutul școlii, se dezvoltă capacitatea de a intra în relații acceptabile, confortabile cu ambianța. În plan afectiv, intensitatea trăirii emoționale depinde de experiența pe care o are copilul în ceea

ce privește intrarea în contact cu persoane noi. Copiii care se despart de familie, de mamă, pentru prima dată fac parte din categoria celor cărora le lipsește exercițiul despărțirii temporare. Copilul care trăiește în prima zi de școală prima separare de familie este cuprins de teamă; de aceea, părinții trebuie să-și obișnuiască de timpuriu copiii cu ideea separării.

În cadrul contextului interpersonal în care se dezvoltă copilul, contează foarte mult calitatea interacțiunilor intrafamiliale, raporturile de comunicare dintre părinți, dintre aceștia și copil, ele având o influență puternică asupra pregătirii psihologice a copilului pentru școală. Până la intrarea la școală, dezvoltarea lingvistică, cea afectivă și cea mentală sunt puternic influențate de familie.

Traversând perioada preșcolară, copilul ia contact cu mediul de grădiniță, diferit de cel familial și intersectat cu mediul social. În aceste condiții, se pun bazele personalității copilului prin dezvoltarea capacităților de cunoaștere, comunicare și perceptiv-observative. Fluiditatea acestui plan de produse psihice alimentează imaginația, comportamentele și strategiile mentale, care sunt încărcate de o simbolistică amplă și de o emoționalitate complexă.

Deosebit de activă este formarea comportamentelor implicate în dezvoltarea autonomiei, prin organizarea de deprinderi și obișnuințe. Copilul își însușește elementele de bază ale fondului de adaptare culturală, amplu concentrate în așa-numiții „cei 7 ani de acasă”.

Perioada preșcolară poate fi împărțită în trei subperioade:

1. Preșcolăritatea mică (3-4 ani), caracterizată printr-o creștere a intereselor, a aspirațiilor și a aptitudinilor implicate în satisfacerea plăcerii de explorare a mediului.
2. Preșcolăritatea mijlocie (4-5 ani), cu procese de creștere pentru copil : se intensifică dezvoltarea limbajului, jocul devine o activitate de bază, curiozitatea devine mai amplă și abordează mai pregnant relațiile dintre fenomene.
3. Preșcolăritatea mare (5-6 ani), când copilul manifestă o mai mare forță, agilitate, inteligență ; capacitatea de învățare devine activă și este dublată de interese de cunoaștere (Șchiopu, Verza, 1981).

La grădiniță, copilul prezintă particularități specifice, precum instabilitate psihomotorie, capacitate limitată de concentrare a atenției, gândire predominant intuitivă, dar cu posibilități de deschidere către asimilarea structurilor operaționale concrete. Copilul gândește contextual, iar învățarea se realizează preponderent pe bază de imagini concret senzoriale, prin perceperea spontană sau dirijată verbal a obiectelor naturale și a substitutelor lor; în același timp, învățarea este orală și acțională, sub formă de joc, iar evaluarea este tot orală, stimulativă și realizată pe bază de aprecieri verbale.

Drumul parcurs de copil traversând substadiile preșcolărității este lung și bogat. Din etapă în etapă, copilul iese din lumea lui confuză și se îndreaptă spre începutul evoluției personalității sale. Este „o înșiruire de metamorfoze, minunate și mișcătoare pentru adultul care le este martor, de victorii triumfătoare pentru copil, victorii ale activității, ale sensibilității, ale imaginației” (Debesse, 1970, p. 52).

COLABORAREA GRĂDINIȚĂ-ȘCOALA , CONDIȚIE DE BAZĂ ÎN REALIZAREA EFICIENTĂ A EDUCAȚIEI COPILULUI

Propunători: prof.înv primar Lungu Doinița, Șc.Gimn. "Ecaterina Teodoroiu"
prof.înv.primar Bunea Viorica, Șc. Gimn. "Nedelcu Chercea"

Este necesar să se asigure o colaborare funcțională în procesul instructiv-educativ din grădiniță și din școală, dar și unitatea și continuitatea influențelor educaționale prin colaborarea educatoare-învățătoare.

Întrebări pe care și le pun atât părinții cât și educatorii sunt,„De ce se manifestă chiar din primele zile de școală unele forme de inadaptare?”, „De ce unii elevi din clasa I-a nu fac față cerințelor școlare?”.Răspunsurile la aceste întrebări trebuie căutate în mediile în care se asigură pregătirea copilului pentru școală.

Grădinița trebuie să constituie o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului , nu doar prin conținutul științific al procesului instructiv-educativ,ci și prin libertatea de acțiune oferită preșcolarului care-i stimulează interesele de cunoaștere și contribuie la lărgirea câmpului de relații sociale.

Intrarea copilului în școală constituie un moment crucial în viața sa, date fiind,„statutul” și „rolul” de elev,natura relațiilor cu adulții și cu colegii ,noutatea condițiilor de activitate,și mai ale,specificul învățării-act complex care angajează dintr-o nouă întreaga sferă a vieții sale psihice ,diferitele structuri anatomo-fiziologice ,toate cunoștințele și deprinderile dobândite anterior.

În perspectiva unei bune colaborări între grădiniță și școală este necesară crearea în grădiniță a unor condiții favorizante pentru noi achiziții și progrese în sfera cognitivă,afectivă și psihomotrică a preșcolarilor deoarece vârsta preșcolară este considerată de specialiști ca fiind una dintre cele mai importante perioade psihogenetice,datorită progreselor remarcabile în toate planurile și în special,în sfera sentimentelor și a personalității copilului.

Evident că nici „inteligenta școlară”,de care depinde în mare măsură succesul la învățatură și care, în concepția lui J.Piaget desemnează echilibrul dinamic dintre asimilarea cerințelor școlare și acomodarea la acestea,nu poate fi structurată ca atare înainte de intrarea copilului în clasa I.

Ca un scop final important al învățământului preșcolar,pregătirea copilului pentru startul școlar este unanim acceptată și promovată în toate sistemele de învățământ dezvoltate și se află într-un accelerat proces de modernizare. În ceea ce privește însă conținutul propriu-zis al pregătirii respective și modalitățile de realizare a acesteia,se constată mari deosebiri și se poartă vii discuții bazate pe argumente ce țin nu numai de vârsta la care începe școlarizarea,ci și de locul pe care îl ocupă învățământul preșcolar în structura de ansamblu a învățământului,de funcțiile dominante ale grădiniței,de legătura acesteia cu ciclul școlar elementar.

În condițiile societății contemporane și,mai ales în perspectivă,se manifestă tendința de creștere apreciabilă a **rolului formativ al grădiniței**,funcția pedagogică devenind net preponderentă în raport cu sarcinile de îngrijire,de asistență socială și medicală,de supraveghere,suplinind în parte sarcinile părinților angajați în activitatea profesională.

Grădinița are rolul de a sistematiza și de a integra cunoștințele,experiențele și influențele dobândite de copii în primii ani de viață ,de a lărgi contactele cu lumea exterioară,de a dezvolta capacitatea și modalitățile de receptare și comunicare a informației,de a realiza o serie de obiective ale educației fizice,estetice,etice și afective,de a contribui la socializarea copiilor,la satisfacerea nevoii lor de relații sociale și de activitate.

În cadrul colaborării educator-învățător aceștia trebuie să fixeze obiectivele care vizează pregătirea preșcolarului pentru școală, în vederea dezvoltării vorbirii, cultivării inteligenței, a spiritului de observație, a independenței în gândire și acțiune, stimularea creativității,

familiarizarea copiilor cu limbajul matematic, cu limbajul artei și cu limbajul muncii, constituirea premiselor proceselor cognitive, afective și voliționale, dezvoltarea perceptiv-motorie și accentuarea pregătirii pentru scris-citit, dezvoltarea deprinderilor de integrare în colectivitate, de adaptare la mediul social și înconjurător.

Forme și metode de colaborare școală-grădiniță- părinți

- *ziua porților deschise* - în cadrul cărora părinții asistă la orele de curs și la alte activități;
- *jurnalul clasei* - activități comune desfășurate în parteneriat dintre educator-învățător;
- *expoziții cu lucrări ale copiilor* - prilej de a-i familiariza cu date importante despre evoluția copiilor, atât pe plan artistic, cât și al bagajului de cunoștințe
- *serbările școlare*
- *implicarea părinților* în proiecte și parteneriate școlare; - cuprinzând fotografii, impresii ale copiilor, altor persoane implicate în activitățile clasei, descrieri de acțiuni, diplome obținute, desene create de copii etc
- *excursii, drumeții* părinții pot contribui la organizarea și sponsorizarea acestor acțiuni, asigură supravegherea copiilor, trăiesc emoții pozitive alături de copilul lor, le oferă modele de comportare;

Bibliografie:

- „Educația timpurie și specificul dezvoltării copilului prescolar”- 2008
- Cristea S., *Fundamentele pedagogiei*, Ed. Polirom, Iași, 2010

SCOALA SI GRADINITA-PARTENERI

Propunător, Prof. înv primar, Mazalu Aurora Elena
Școala Gimnazială Cazasu

Lumea în care trăim depinde de felul în care noi trăim. Mai gravă decât criza economică este criza axiologică, iar cea mai stringentă problemă o reprezintă reconstituirea unui sistem de valori pertinente. Comparativ cu alte societăți civile, societatea românească a reușit să păstreze și să conserve valorile tradiționale și cultural-spirituale. „Educația cu sens valoric uman și bine organizată este o condiție necesară, dar nu și suficientă a educației”.

Școlile de prestigiu din lume sunt conduse de valori autentice. Ele se bazează pe principii culturale clar definite, ce nu lasă loc de interpretări:

- ☞ nivel înalt de participare și implicare;
- ☞ comunicare empatică;
- ☞ cooperare creativă;
- ☞ etică și integritate;
- ☞ onestitate și încredere;
- ☞ recunoașterea meritor.

Educația timpurie se constituie într-o abordare pedagogică ce acoperă intervalul de la naștere la 6/7 ani într- vârsta ării la școală, interval în care au loc transformări profunde și achiziții fundamentale în dezvoltarea copilului. Aceasta se realizează atât în mediul familial, cât și în grădinița, școala.

Investiția în copii la vârste cât mai fragede conduce, pe termen lung, la dezvoltarea socială a acestora și la realizarea susținută a drepturilor copiilor. Dacă la nivelul educației timpurii sunt depistate și remediate deficiențele de învățare psiho-comportamentale ale

copiilor, deci înainte de integrarea copilului în învățământul primar –beneficiile recunoscute se referă la: performanțele școlare superioare, diminuarea ratei eșecului școlar și a abandonului.

Calitatea educației, a îngrijirii și protecției copilului de la naștere până la clasele primare, inclusiv, depinde de noi, toți cei care interacționăm cu copiii, zi de zi: părinți sau educatori, consilier școlar sau asistent medical – toți acționând coerent și având în atenție permanentă copilul și particularitățile lui

Copilăria constituie un prim stadiu din ciclurile mari ale vieții care se caracterizează printr-un intens ritm de dezvoltare biologică, psihică și socială. Această perioadă a fost considerată multă vreme o etapă ne semnificativă din perspectiva achizițiilor psihologice, o etapă în care copilul nu face nimic altceva decât... să se joace! Însă anume jocul are o importanță crucială pentru evoluția lui. Având multiple valențe educative, jocul este echivalentul „muncii adultului”, însemnând pentru copil viața însăși.

Copilul trăiește în joc și prinjoc. De fapt, el învață jucându-se și se joacă învățând, formându-și abilități cognitive, familiarizându-se cu noi modalități de interacțiune socială și, în același timp, distrându-se.

Copilăria este vârsta achizițiilor fundamentale, a căror calitate va influența în mare măsură nivelul de adaptare și de integrare a copilului în fazele următoare ale evoluției sale; este perioada în care acesta învață că în jurul său există o lume interesantă și dorește să o cunoască.

Copilăria este o perioadă a descoperirii. La vârsta de 3 ani, copilul iese, simbolic vorbind, din spațiul familial și descoperă că există o lume interesantă și dincolo de acesta, dorind să o cunoască, să o transforme. Treptat, el se descoperă pe sine ca pe o persoană care are abilitatea de a face să se întâmple anumite lucruri, câștigă autonomie în cunoaștere și începe să aibă inițiativă.

Includerea clasei pregătitoare în învățământul general și obligatoriu implică o perspectivă nuanțată a curriculumului la acest nivel de vârstă. Este necesară o abordare specifică educației timpurii, bazată în esență pe stimularea învățării prin joc, care să ofere în același timp o plajă largă de diferențiere a demersului didactic, în funcție de nivelul de achiziții variate ale elevilor de 6 ani.

Principalele motive care au determinat abordarea integrată a matematicii și a unor elemente de științe ale naturii în cadrul aceleiași programe sunt următoarele:

- O învățare holistică la această vârstă are mai multe șanse să fie interesantă pentru elevi, fiind mai apropiată de universul lor de cunoaștere.

- Contextualizarea învățării prin referirea la realitatea înconjurătoare sporește profunzimea înțelegerii conceptelor și a procedurilor utilizate.

În momentul în care copilul ajunge la perioada școlarizării pășește în cea de a treia subperioadă a copilăriei, ce se va întinde pe o perioadă de patru ani (între 6/7 ani – 10/11 ani), până în perioada pubertății și, implicit, al preadolescenței. Intrarea în școlarizare corespunde întru totul caracteristicilor de profil ale unei faze de tranziție, ocupând o poziție specială în configurația tabloului copilăriei.

În momentul în care începe școlarizarea, începe și activitatea de învățare propriu – zisă, care îl va supune pe elev la efort intelectual și la unele eforturi fizice. Viața de școlar impune un ritm rapid. Școlarul are tendința de a fi mereu grăbit: mănâncă pe fugă, merge grăbit spre școală.

Programul zilnic trebuie stabilizat și respectat.

Spre deosebire de stadiul anterior, în programul zilnic al școlarul mic intervin următoarele schimbări care au efect în planul organizării activităților:

- ✓ programul activităților este mult mai stabilizat, adică ora de trezire și cea de culcare trebuie mai mult respectate pentru ca activitatea școlară să se desfășoare optim; insuficiența somnului generează scăderea atenției, a eficienței memoriei și a performanțelor gândirii.

timpul petrecut la școală este mai bine organizat și plin cu activități care se deosebesc din ce în ce mai mult de cele de la grădiniță

- ✓ după întoarcerea acasă copilul trebuie să realizeze o perioadă de învățare independentă care poate fi asistată de părinți dar, nu poate fi substituit de aceștia”¹;
- ✓ jocul trebuie să rămână în programul zilnic al școlarului mic dar momentul și durata lui sunt dependente de solicitările școlare.

Putem spune că: „vârsta de 10 ani, cu echilibru, cu buna sa adaptare, cu calm, dar însuflețita de siguranță, cu ținută lipsită de încordare, constituie pe drept cuvânt, apogeul copilăriei, momentul de deplină înflorire și deplină integrare, a caracteristicilor copilului mare”.

Deși se implică și se întrepătrund, situându-se într-o ordine de succesiune genetică, *jocul și învățarea*, privite ca forme de activitate distincte ale conduitei infantile, se află în raporturi antinomice: primul - o activitate liberă, spontană, bazată pe comunicarea nemijlocită și pe simpatie interpersonală, pe „jocul” dispersional al atenției, care admite migrarea rapidă de la o secvență la alta a activității, realizându-se un raport de noutate, creativitate și autodirijare ce nu lasă loc instalării oboselii și plictiselii; cea de a doua – o activitate obligatorie cu program stabilit și cu efort dozat, cu operații frecvent repetitive și cu prestații măsurate prin raportarea la etalon (calificative), asistată de adult care intervine, supraveghează, observă.

Învățarea la vârsta școlară mică se mai distinge prin aceea că, spre deosebire de etapele precedente, ea se desfășoară pe baza unor acțiuni meticuloase segmentate și rigurose înlanțuite. Aceste acțiuni pornesc de la contactul școlarului cu obiectul. Școlarul mic se familiarizează cu faptul că aceste acțiuni pot să dispună de conținuturi foarte diferite, în funcție de specificul disciplinelor de învățământ, faptul că unele au o aplicabilitate foarte largă.

În esență, legătura dintre grădiniță și școală este un proces continuu care angrenează personalitatea copiilor, zestrea genetică a acestora, nivelul proceselor intelectuale, motivația în stransa cooperare cu cadrele didactice.

BIBLIOGRAFIE: Stanciu M.- Reforma Continuturilor Învățământului
Golu P., Zlate M.- Psihologia Copilului, Editura Didactica și Pedagogica București
Osterrieth, P- Introducerea în Psihologie a Copilului
Revista învățământului primar, nr. 1-2/2010

Ghidul părinților elevilor de clasa I

Pantazi Camelia prof.înv.primar Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Brăila
Moise Carmen prof.înv.primar Școala Gimnazială „Ion Creangă” Brăila

Învățământul primar este o treaptă importantă și responsabilă în cadrul sistemului de învățământ. El reprezintă trambulina de plasare a copilului în activitatea de cunoaștere și de învățare sistematică.

O dată cu intrarea în școală, copilul trăiește în două lumi diferite: una a familiei, colorată încă de afectivitatea primei copilării, cealaltă, a școlii, încărcată de noi exigențe și de promisiunile viitorului, la fel de importante. Dacă aceste medii educaționale se

completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a copilului în activitatea școlară și pe plan mai general, în viața socială. Cunoașterea de către cadrul didactic a copiilor încredințați spre educare, ca și a părinților acestora reprezintă, fără îndoială, premisa reușitei activității instructiv-educative.

Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, iar între aceștia și mediul extrașcolar sau extrafamilial, pendulează copilul, obiect și subiect al educației.

Societatea contemporană a adus o nouă percepție a influenței pe care o are familia asupra formării personalității copilului.

Mediul familial îi oferă copilului modele de comportamente pe care, de regulă, acesta le imită cu fidelitate. Acum și aici se pun bazele unor deprinderi și obișnuințe elementare de comportare morală, dar se face și trecerea spre înfirișarea unor reprezentări, noțiuni, valori morale, convingeri prin care se exprimă atitudinea copilului față de el însuși, față de ceilalți și față de societatea în care se afirmă.

Ca factor al educației formale, instituționalizate, școala este organizația socială special creată pentru educarea tinerei generații. În cadrul mediului școlar, educația și instrucția se împletesc armonios, într-o formă optimă, în mod gradat, conform unor standarde și finalități propuse.

Numai printr-o colaborare strânsă, susținută și fluentă, familia și școala pot pune în aplicare acest proces de educare a ființei umane în devenire. Esențial este ca cei doi factori să-și dirijeze acțiunile spre un scop comun, să-și concentreze și să-și focalizeze influențele spre același deziderat: formarea tipului de personalitate solicitat de imperativele lumii moderne.

Concomitent cu intrarea copilului în clasa I, acțiunea educativă a familiei se îmbogățește și devine mai profundă. Pentru ca elevul să obțină performanțe, calitative superioare, este necesară o punte de comunicare, o conexiune reală între cei doi factori la care ne referim.

O bună informare a părinților cu privire la frecvență, mod de manifestare intelectuală și comportamentală, precum și identificarea unor căi, direcții, procedee de acțiune pentru ameliorarea ori dezvoltarea personalității elevului pot asigura succesul procesului de învățământ.

Dintre formele de manifestare ale colaborării dintre familie și școală, cunoscute și practice, s-au evidențiat în practica educațională următoarele:

- vizitele reciproce familie-școală și școală-familie;
- adunările /ședințele cu părinții;
- lectoratele cu părinții;
- ședințele comune cu părinții și elevii;
- întâlnirile săptămânale sau ori de câte ori sunt solicitate de părinți, elevi sau cadre didactice.

Astfel, aceste forme de manifestare ale colaborării dintre familie și școală sunt menite să aducă la cunoștință părinților, date despre situația școlară a elevilor, situația relațiilor intercolegiale și situația elevilor în raport cu cadrele didactice.

Experiența desprinsă din succesiunea promoțiilor de elevi din ciclul primar, a relevat că aceste forme de colaborare dintre școală și părinții elevilor, au limite și a subliniat că nu au funcționat optim în această relație.

Dintre aceste limite sau insuficiențe pot fi amintite:

- tendința vicierii comunicării deschise dintre cadru didactic și părintele elevului (atitudinea reticentă sau necooperantă);
- tendințele de supraevaluare sau subevaluare ale elevilor atât din partea cadrului didactic cât și a părinților;
- neprezentarea unor părinți la ședințele organizate de școală care denotă lipsă de responsabilități și indiferență;
- -criticare excesivă și/sau nonparticipare la activitățile școlii;

- preocupare excesivă și exclusivă pentru rezultatele obținute de copil (note/calificative) ;
- nedefinirea rolului parental (părinții nu înțeleg corect funcțiile și rolurile în educarea propriilor copii) ;
- contactele limitate cu școala (numai în situații excepționale și /sau de criză în comportarea copilului) ;
- conservatorism (rezistență la idei noi) ;
- teama părinților de culpabilizare din partea școlii pentru rezultatele slabe ale copiilor ;

Față de aceste limite sau insuficiențe ale acestor forme de comunicare s-a impus necesară alegerea unei modalități de cooperare dintre familie și școală.

Astfel, preluarea elevilor în clasa pregătitoare a însemnat un nou început pentru învățători în stabilirea relațiilor cu noii lor elevi și în același timp cu părinții acestora. Și cum colaborarea dintre învățător și familiile elevilor nu înseamnă numai colaborarea cu părinții elevilor foarte buni la învățătură, ci cu toți părinții, în special cu cei ai căror copii, întâmpină dificultăți în diverse planuri, s-a impus alegerea unei alternative.

Grupul de suport pentru părinții elevilor din clasa pregătitoare, s-a delimitat ca alternativă educațională, pentru clasicele ședințe /adunări cu părinții. Pornind de la premisele actuale ale familiei din societatea modernă, când părinții se confruntă cu solicitări ridicate, cu o competiție crescută pentru obținerea atenției copiilor, preocupări pentru siguranța economică, comunicare redusă sau inefficientă cu aceștia, se impunea alegerea acestei alternative educaționale.

Grupul de suport psiho-educational oferă cadrul teoretic și practic, ca modalitate de training al părinților, având diferite teme care permit învățarea unor competențe utile în relația cu copilul.

În cadrul întâlnirilor de grup cu părinții elevilor se urmărește asistarea părinților într-o anumită problemă de interes comun.

Obiectivele acestor grupuri de suport pentru părinți urmăresc ca fiecare părinte :

- să identifice aspectele funcționale și cele disfuncționale în relația cu copilul ;
- să identifice problemele care interferează cu dezvoltarea adecvată a copiilor și să găsească resurse pentru rezolvarea lor ;
- să optimizeze comunicarea cu copilul și cu ceilalți membri ai familiei ;
- să identifice interesele copilului și să stimuleze manifestarea lor ;
- să își însușească și să consolideze metodele de disciplinare eficiente a copilului ;
- să cunoască dificultățile specifice rolului de părinte și să învețe strategii de depășire a lor (ex. controlul furiei) ;
- să beneficieze de suport din partea grupului în perioada desfășurării acestuia și să permită formarea unei rețele de suport între membrii grupului.

Pentru a fi eficiente din punct de vedere psiho-educational aceste grupuri de suport pentru părinți trebuie să îndeplinească mai multe condiții. Ele reflectă următoarele caracteristici :

- climatul afectiv din grupul de suport este cald, neamenințător și transmite acceptare grupului-mai ales în cazul în care oamenii se contrazic, își manifestă vulnerabilitatea sau ignoranța ;
- învățarea este concepută ca o experiență de descoperire realizată în comun de membrii grupului, ceea ce este imposibil dacă participanții ar avea un comportament ostil, competitiv, arogant sau dacă îi judecă pe ceilalți ;
- învățarea este percepută ca fiind principalul scop al grupului de suport, deziderat care cere o pregătire a materialelor și un management sensibil dar ferm, al grupului ;
- fiecare membru al grupului participă la discuții ;

- -subiectele discutate sunt împărțite pe teme de interes pentru părinți și sunt distribuite pe sesiuni ;
- grupurile de suport prin sesiunile de grup nu sunt « solemne » în permanență, ci stimulative, plăcute și chiar distractive uneori ;
- membrii grupului asistă regulat și vin pregătite la întâlniri iar importanța responsabilității reciproce pentru bunăstarea grupului poate fi subliniată prin elaborarea contractelor pentru participanți ;
- evaluarea este văzută ca o parte integrantă a activităților de grup , abilitățile membrilor grupului se pot îmbunătăți prin evaluare critică, constructivă ;
- acceptarea și accentuarea resurselor părinților și nu a deficiențelor acestora ;
- durata grupului se negociază între membrii acestuia;
- există un echilibru în ce privește focalizarea pe dimensiunile afective , cognitive sau comportamentale ;
- oferă posibilitatea părintelui de a interveni timpuriu în educația copilului ;
- crează cadrul de comunicare bilaterală între părinte și cadru didactic cât și între părinți oferind posibilitatea împărtășirii experiențelor personale.

Astfel, în cadrul întâlnirilor grupului de suport pentru părinți se realizează o distincție între temele educaționale care vizează învățarea de reguli generale de comportament, precum și a abilităților de modificare a unor comportamente specifice ale copiilor și temele specifice în care va fi inclusă doar învățarea abilităților de a face față problemei cu care se confruntă în prezent.

Studiile arată că părinții pot învăța principiile generale ale schimbării comportamentului la copii doar prin simpla citire a unor materiale informative dar prezența părintelui în cadrul grupului de suport facilitează implementarea efectivă a acestor abilități prin comunicarea și schimbul de experiență cu ceilalți părinți.

Deși beneficiile participării părinților la grupul de suport, pot fi anticipate ca fiind posibile , eficiența participării la grupul suport ar putea fi împiedicată de :

- -tressori extrafamiliali(ex. evenimente nefericite, statut socio-economic)
- influențele intrafamiliale (statut de părinte singur, conflicte maritale, apartenență culturală, etnică sau religioasă)
- factori personali cum ar fi dispozițiile afective(ex. depresie, anxietate)

Evaluarea eficienței grupului de support pentru părinți poate fi făcută prin : oferire feed-back dat cadrului didactic, părinților , copiilor completarea de chestionare și grile de evaluare precum și prin rezultatele înregistrate la nivelul comunicării și relaționării dintre părinte –copil și părinte –școală.

Avantejele grupului de suport sunt :

- beneficierea de experiența celorlalți părinți și de feed-back-ul acordat de către aceștia ;
- suportul afectiv oferit în cadrul întâlnirilor,
- oportunitatea de a-și exprima trăirile (teama, furia, îndoiala, speranța) într-un cadru protejat și nonjudicativ.

Grupul de suport pentru părinții elevilor de clasa pregătitoare , ca alternativă educațională la clasicele ședințe cu părinții, având delimitate avantajele și obiectivele urmărite se poate concretiza într-un proiect –program cu activități și teme de interes pentru părinți, iar de evaluarea desfășurării acestui proiect vor depinde noile direcții de acțiune ce se vor impune necesare.

Bibliografie

- 1.Revista «Învățământul primar» nr.1/2004,nr.4/2004,nr.3-4/2005; Editura Miniped
- 2.Francoise Dolto, „Ce să spunem copiilor” ,Editura Trei 2005 București

- 3.Paraschiva Pop, „Copilul ca dar și responsabilitate”, Editura Cartea Creștină Oradea,2007
- 4.Mihaela Minulescu, „Psihologia copilului mic ”, Editura Psyche 2007, București
- 5.Janet Levine, „Află ce fel de părinte ești ”,Editura Bic ALL ,București 2004

ȘCOALA ȘI GRĂDINIȚA ROLUL PARTENERIATULUI ÎN FORMAREA COPIILOR

Prof. înv.primar MUȘAT MIHAI-DANIEL
Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu”, Brăila

La baza formării fiecărui individ, pe lângă ereditate și mediu un rol foarte important îl deține educația. În societatea contemporană, educația reprezintă o șansă a copiilor pentru un viitor promițător, pentru o dezvoltare a fiecărui individ, atât în plan individual cât și în plan social. Educația oferă cadrul necesar pregătirii copilului pentru societate, dar și pentru dezvoltarea propriei individualități: “Marile valori umane și adevărurile fundamentale rămân aceleași pentru toate timpurile, iar noi suntem datori a ne strădui să le cunoaștem. Înțelepciunea ne ajută să le descoperim, inteligența să le cunoaștem și să le apreciem, iar educația și instruirea să le aprofundăm și să le aplicăm în viață, în funcție de capacitățile noastre și împrejurările în care trăim” (Nicolae Florescu).

O comunitate care consideră educația o prioritate demonstrează că are responsabilitatea formării indivizilor pentru viitor.

Grădinița și școala reprezintă primele două „trepte” importante pe care copilul le „urcă” în viața sa de educabil - preșcolar și mai apoi de școlar. Parteneriatul între cele două instituții de învățământ, este un element esențial și firesc în asigurarea continuității procesului instructiv-educativ în cazul fiecărui copil. Acest tip de parteneriat, presupune îndeplinirea unor condiții necesare desfășurării activităților comune : ambii parteneri educaționali cât și colaboratorii implicați , stabilesc, comunică și coordonează activitățile educative și formele de implementare ale acestora ; cooperează având în permanentă atenție interesul celor mici. Întocmirea documentelor oficiale reprezintă o altă condiție necesară bunei desfășurări a parteneriatului.

Grădinița este locul în care copilul dobândește primele abilități și cunoștințe; este locul în care copilul socializează și leagă primele prietenii; și tot grădinița provoacă sentimentul de independență al copilului (chiar dacă acesta prea mic fiind, nu conștientizează) - despărțirea chiar și numai pentru câteva ore de familie, pune copilul în situații noi și-l determină să se descurce.

Școala dezvoltă abilitățile și aptitudinile formate anterior, continuă dezvoltarea emoțională a copilului, îmbogățește oferta de cunoștințe și prin regulile ce trebuie respectate conturează personalitatea fiecărui copil. Rolul colaborării dintre cele două instituții este de a ajuta copiii (preșcolari și școlari) să se apropie, să se cunoască și prin puterea propriilor exemple și experiențe să se formeze caractere și comportamente .

În decursul activității pedagogice se consideră mereu oportună încheierea unui astfel de parteneriat. Prin intermediul jocului (didactic, distractiv, de rol, de mișcare, dramatizări), al vizitelor și al altor activități practice se observă că atât preșcolarii cât și școlarii interacționează frumos și dobândesc într-o manieră eficientă aptitudini, abilități și cunoștințe. Preșcolarii de la grădiniță pot avea un exemplu în colegii lor mai mari aflați deja la școală și întâlnirile cu aceștia facilitează obținerea unor informații necesare (ce este un orar, ce reguli

ale clasei există, etc.) sau satisfac curiozități (ce conține un manual sau un... ghiozdan). Drumul către școală capătă un alt sens și se transformă într-o frumoasă așteptare. Preșcolarul se familiarizează prin vizită cu noul mediu în care va merge pentru a-și continua educația. Acesta poate cunoaște clasa în care va învăța și mediul devenind familiar îl ajută pe copil să pășească cu încredere în noua etapă din viața sa. Pe de altă parte și pentru elevii experiența este la fel de folositoare: rememorează cu nostalgie clipele petrecute în grădiniță, se recrează alături de cei mici dar, se și responsabilizează în cadrul activităților în care își oferă ajutorul. Elevii de școală se simt mândri de postura în care se află uneori: aceea de a fi avea ca „învățăcei” pe colegii lor de la grădiniță. Experiența parteneriatului îi ajută pe copiii (mici sau mari) să devină mai încrezători în forțele proprii, mai curajoși, mai deschiși către necunoscut.

Exemple de activități desfășurate în cadrul parteneriatelor dintre grădiniță și școală pot fi:

-activitate practică desfășurată cu ocazia zilei de 1 Martie: confecționare de măștișoare și felicitări pentru mame;

- activitate practică desfășurată cu ocazia sărbătorii de Halloween: sculptură în dovleci, desene tematice;

- activitate practică dedicată Zânei Primăvara: confecționare de animăluțe din legume și fructe;

-scenete: „Căsuța din oală” și „Ridichea uriașă” (elevii sunt actori iar cei mici... spectatori);

-vizite ale preșcolarilor la școală (însoțiți de părinți cei mici pășesc cu emoție în clasă, crează împreună cu elevii un album cu amintiri);

-jocuri de mișcare (întreceri sportive, ștafete aplicative, dansuri);

-activitate interdisciplinară: „Parada costumelor” (preșcolarii prezintă costume din materiale reciclabile, punct de plecare pentru discuții, inițiate de elevi, despre importanța protejării mediului);

-activitate interdisciplinară: cerc literar – artistic „Cărțile luminează copilăria” (arii curriculare implicate: limbă și comunicare, arte). O activitate complexă ce ar putea avea următoarele obiective:

- Descoperirea universului teatral și al artei actoricești;
- Exprimarea opiniei în fața celorlalți fără teama de a fi criticat;
- Descoperirea plăcerii de a citi cărți de povești (cei mari celor mici);
- Stimularea interesului pentru literatura română și internațională;
- Formarea unei gândiri proprii de relaționare cu cei din jur și cu ei înșiși;
- Realizarea unor activități în echipă;
- Să manifeste interes pentru aplicarea cunoștințelor dobândite în diverse situații;

La întâlnirile organizate în cadrul acestui cerc, preșcolarii pot participa în calitate de invitați. Ei descoperă alături de elevii lumea interesantă a poveștilor, audiază povești sau le sunt citite, interpretează diferite personaje în dramatizări alături de cei mari, realizează desene tematice, pot participa la excursii sau expoziții tematice. În cadrul cercului literar-artistic atât copiii de la grădiniță cât și cei de la școală valorifică cărțile, jocul, excursiile cu scopul de a-și dezvolta valențe moral - civice, patriotice și artistice dar și creativitatea și imaginația.

De asemenea în cadrul activităților de parteneriat pot fi folosite diferite metode și tehnici interactive de grup cum ar fi: metoda predării / învățării reciproce (Reciprocal teaching – Palinscar); metoda Jigsaw (Mozaicul); citirea cuprinzătoare; cascada (Cascade); metoda învățării pe grupe mici – STAD (Student Teams Achievement Division); metoda turnirurilor între echipe – TGT ; metoda schimbării perechii (Share-Pair Circles); metoda piramidei; învățarea dramatizată, metoda Frisco, metoda R.A.I., cartonașele luminoase. Cele mai cunoscute și mai folosite metode sunt cele de rezolvare de probleme prin stimularea creativității – brainstorming; starbursting (Explozia stelară); metoda Pălăriilor gânditoare (Thinking hats – Edward de Bono); patru colțuri (Four corners). Parteneriatul, prin definiție,

presupune colaborare și cooperare. Majoritatea metodelor de mai sus au ca avantaj axarea pe formarea spiritului de echipă al celor implicați în calitate de beneficiari – copiii. Alte avantaje ale acestor metode sunt: copiii se ajută unii pe alții să învețe și își împărtășesc ideile; se exprimă liber, experimentează diferite situații de învățare; stabilesc un climat de încredere; oferă posibilitatea copiilor să ia decizii și să medieze posibile conflicte. Competențele sociale care se formează astfel sunt esențiale în formarea ca viitor cetățean, încă de la cele mai mici vârste.

„Copilul nu știe decât să-și trăiască copilăria. Adultului îi revine să o cunoască.” (Henri Wallon – psiholog). Într-adevăr este responsabilitatea noastră, a cadrelor didactice implicate, ca un parteneriat să își atingă obiectivele. Astăzi, mai mult ca oricând, e necesar ca sarcinile de lucru ale copiilor să fie incitante, neconvenționale, să facă apel la imaginație și la posibilitățile lor creative, să le stimuleze curiozitatea, spiritul critic și de observație și, foarte important, să încurajăm copiii de mici să-și depășească timiditatea, teama de a nu greși, de ridicol.

E o datorie a noastră, a dascălilor, să încurajăm copii, să îi ajutăm să-și dezvolte aptitudinile, să-și îmbogățească cunoștințele, să se cunoască pe ei înșiși relaționând unii cu alții în diverse situații.

Bibliografie:

- Breben, Silvia , Gongea, Elena, Ruiu, Georgeta, Fulga, Mihaela - „*Metode interactive de grup-ghid metodic*”, Editura Arves, 2002;
- Cerghit, Ioan -, „*Metode de Învățământ*”, Ediția IV, Ed. Polirom, 2006;
- Tudorescu , Nicolae Florin – „*Esențe în procesul educării și formării ființei umane*” ,ed. Lux Libris, 2008
- Wallon, Henri – „*Evoluția psihică a copilului*”, E.D.P,1975

ÎNCĂ UN PAS DE LA GRĂDINIȚĂ SPRE ȘCOALĂ

Prof. înv. primar NEGOIU ADRIANA
Colegiul Național „Ana Aslan”

Reforma învățământului , definită ca „ o schimbare amplă în orientare , structură și conținut „ (Direcționar de pedagogie 1979 , pag. 388) determină schimbarea finalităților sistemului de educație prin îmbunătățirea tuturor activităților organizate în cadrul procesului de învățământ , începând cu învățământul preșcolar și continuând cu cel primar.

Aceasta , deoarece , politicile educaționale promovate de țările Comunității Europene concep „ preșcolăritatea copiilor ca mijloc de promovare a reușitei școlare”.

Conform Programei activității instructiv-educative din grădiniță finalitățile învățământului preșcolar sunt : dezvoltarea fizică și psihică normală a copiilor , socializarea copilului și pregătirea acestuia pentru debutul școlarității prin educarea limbajului , educația pentru știință , educația pentru societate , educația estetică și educația psihomotorie. O finalitate a învățământului primar este însușirea limbii române ca limbaj de comunicare.

Toate acestea se constituie în puncte de întâlnire între învățământul preșcolar și învățământul primar , cu trăsăturile care presupun și demonstrează continuitatea în pregătirea copilului pentru viață.

Rolul continuității dintre învățământul preșcolar și învățământul școlar în procesul didactic.

Vârsta preșcolară și vârsta școlară mică au multe caracteristici comune , dar prezintă și diferențe.

Dintre caracteristicile comune ale vârstei preșcolare și școlare mici amintesc :

- dezvoltarea memoriei prin reținerea unor poezii , reguli de joc , ea trecând de la etapa involuntară la cea voluntară;
- dezvoltarea limbajului care privește atât îmbogățirea vocabularului , cât și însușirea structurii gramaticale ;
- manifestarea curiozității prin mulțimea întrebărilor puse , cât și prin interesele față de realitatea înconjurătoare.

Aceste caracteristici comune celor două vârste obligă ca în procesul de învățământ să existe o continuitate logică și firească între grădiniță și grupa pregătitoare , continuitate facilitată de o colaborare constantă dintre învățătoare și educatoare.

Între caracteristicile celor două vârste există și diferențe. La vârsta școlară mică se observă , spre deosebire de vârsta preșcolară , următoarele :

- dezvoltarea pronunțată a mușchilor ; creierul se dezvoltă mult , atât ca volum cât și ca structură ;
- trecerea de la o atenție spontană , la una voluntară ;
- transformarea treptată a memoriei în una voluntară logică și intenționată ;
- trecerea gândirii de la cea concretă la cea abstractă.

Aceste diferențe între caracteristicile celor două vârste cer activități diferite în grădiniță față de cele din școală.

Copilul de 5-6 ani manifestă o mare forță , agilitate , inteligență , traversând programe educative care-i măresc sensibilitatea intelectual – observativă , îl abilitază cu manualități artistice , îi dezvoltă curiozitatea și comportamentul explorator , de protejare și îngrijire a mediului înconjurător.

Stimularea dezvoltării preșcolarului , în funcție de capacitățile și interesele sale , presupune elaborarea unor noi strategii ale învățării pe care să le folosească atât educatoarea cât și învățătoarea , prin cooperare permanentă , pentru selectarea cunoștințelor în funcție de particularitățile de vârstă și cele individuale și în funcție de valoarea formativă a acestora.

Atât în grădiniță cât și școală se desfășoară activități cu caracter inter și transdisciplinar. Acestea oferă vaste posibilități de a dezvolta gândirea , de a forma sentimente morale , de a fortifica voința copiilor. Pentru învățătoare ele sunt rezultante ale cunoașterii „ zestre ” intelectuale acumulate de copil înainte de intrarea în școală , cunoaștere care se preia „ din mers „ de la educatoare sau prin activități comune. Preluarea datelor este consemnată cantitativ , dar și nominal pentru a asigura un „debut „ favorabil pentru fiecare copil , pentru a-i asigura libertate psihică deplină ; un comportament creativ , o siguranță care să-l dispună la dezvoltarea Eului său real.

La sfârșitul vârstei preșcolare dezvoltarea limbajului copilului mai prezintă câteva particularități cum ar fi : dislalie cu forme de rotacism (r) fitacism (f,v) , nutacism (n, m) , etc , tulburări de vorbire care se referă la ritm (tahilalia , bradilalia , bâlbâiala , logofobia) .

Toate se pot elimina cu răbdare și perseverență prin diferite modalități de lucru : jocuri , discuții , dialoguri , frământări de limbă , dramatizări. Vital este ca toate acțiunile întreprinse pe linia dezvoltării vorbirii copiilor să aibe un caracter convergent , urmărind progresul realizat de fiecare.

Nu putem neglija nici continuitatea în activitatea educațională , având în vedere particularitățile trecerii de la un stadiu la altul în dezvoltarea copiilor.

Jocul- modalitate optima de adaptare a școlarului mic

Încă de la vârsta preșcolară , în condițiile jocului ca activitate dominantă , educatoarea mizează pe elemente ale muncii de învățare. Prin urmare , învățătura , dominantă a vârstei școlare , este prezentă în diferite forme și la vârsta preșcolară. Ea izvorăște din necesitatea de a satisface interesul , curiozitatea copilului pentru cunoaștere.

Astfel că preșcolăritatea înregistrează ritmurile cele mai pregnante în dezvoltarea individualității umane și unele din cele mai semnificative achiziții cu ecouri evidente pentru etapele ulterioare ale dezvoltării sale în ciclul primar și chiar mai departe.

La 6 ani copilul își găsește de joacă și singur. În special, îi place să decupeze și să coloreze. Aceste interese foarte focalizate pe un anumit tip de activitate sau colecționarea de obiecte devin într-o anumită măsură obsesive. Copilul își organizează jocul mai bine și începe să inventeze diverse lucruri, îi place să creeze și să confecționeze diferite lucruri.

Creșterea independenței copilului, modificarea disponibilităților afective, se manifestă și în jocuri. În timpul desfășurării lor, crește starea de tensiune datorită numeroaselor dispute legate de reguli, de datoriile și drepturile fiecăruia în diferite etape ale jocului. Deși aceste dispute sunt, de obicei zgomotoase, copilul nu mai părăsește jocul când este nesatisfăcut de întorsătura pe care a luat-o.

Jocul , acțiune ,, distractivă ,, petrecută între copii este magnific , pentru că promovează manifestarea liberă a acestora în învățare , recurgând de cele mai multe ori la activitatea în grup. Jocul , practicat zilnic de preșcolari , reprezintă cel mai eficient mijloc de formare a noțiunilor de care au nevoie copiii mai târziu , în ciclul primar.

O dată cu intrarea în școală, activitatea principală a școlarului este învățătura, jocul devenind o activitate secundară, una de recreere, relaxare. Deși este o sursă de plăcere, jocul are importante funcții și valente instructiv-formative.

Jocul didactic este o formă de activitate accesibilă școlarului mic, prin care se realizează o parte din sarcinile instructiv-educative ale activităților comune și a lecțiilor din școală, într-o atmosferă distractivă, antrenantă și motivantă. Prin joc copilul are ocazia să-și aplice cunoștințele dobândite în diverse lecții, să își exerseze priceperile, deprinderile și capacitățile, în care sarcina și condițiile de învățare sunt stabilite de cadrul didactic, dar elementul ludic este prezent, prin integrarea unor elemente de joc : momente de surpriză, așteptare, mișcare, competiții între copii. Jocul didactic stimulează interesul copiilor și îi angajează în activitate.

Jocul didactic este o formă de activitate care rezolvă una sau mai multe sarcini didactice pe baza îmbinării tehnicii de realizare a acestor sarcini cu elementul de joc.

Învățarea care implică jocul devine plăcută și atrăgătoare, astfel o motivație intrinsecă de mare valoare a învățării se realizează prin acest mijloc. Elevii pot ajunge prin joc la descoperiri de adevăruri, pot acționa creativ pentru că strategiile jocului sunt strategii euristice în care se manifesta spontaneitatea, inventivitatea, răbdarea, îndrăzneala, istețimea etc.

Jocul didactic trebuie să conțină elemente de așteptare, de surpriză, de întrecere, elemente de comunicare reciprocă între copii, având posibilitatea să-și aplice cunoștințele, să-și exerseze priceperile și deprinderile ce și le-au format în cadrul diferitelor activități.

Jocul didactic contribuie la stimularea și dezvoltarea capacităților cognitive ale școlarului mic, a creativității gândirii, la educarea însușirilor de personalitate ale acestuia și la realizarea obiectivelor de cunoaștere ale procesului de predare-învățare. Prin aceasta metoda elevul își angajează întregul potențial psihic, își ascute observația, își cultiva inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, își dezvoltă spiritul de cooperare, de echipă.

„Toate metodele active de educație a școlărilor mici- spune Piaget- cer să li se furnizeze acestora un material corespunzător pentru că jucându-se, ei să reușească să asimileze realitățile intelectuale care, fără acestea, rămân exterioare inteligenței copilului.”

Jocurile organizate cu un scop educativ bine precizat, devin metoda de instruire, iar dacă jocul este folosit pentru a demonstra o caracteristică a unei lecții, acesta devine un procedeu didactic.

Jocurile de creație învață copiii să se identifice cu diverse roluri socio-profesionale ale adulților , ceea ce reprezintă o foarte mare importanță pentru formarea Eului , a imaginii de sine prezente și viitoare. Chiar dacă în realitate rolurile copilului nu depășesc stadiul fanteziei

il apropiere pe acesta de viitoarele roluri profesionale pentru care va trebui să opteze și să ia decizii în viitor.

Jocul cu multiplele lui valențe reprezintă cel mai eficient mijloc de transmitere a cuvintelor și de formare a noțiunilor de care copiii au nevoie la clasa pregătitoare . Jocurile colective , cu dialoguri între copii , îmbogățesc lexicul , educă răbdarea , perseverența , perspicacitatea , atenția , memoria.

Odată cu intrarea preșcolarului în școală, jocul devine din activitate principală, una secundară, păstrând valente educative, principala activitate fiind învățătura. Deși este o sursă de plăcere, relaxare, jocul are importante funcții și valente instructiv-formative. Prin joc copilul dobândește cunoștințe, își dezvoltă percepțiile, exersează deprinderi, își formează reprezentări, socializează, se deprinde să coopereze cu ceilalți copii și cu adulții, își antrenează capacitățile cognitive și voliționale, își exteriorizează emoțiile și sentimentele. Prin conținutul său , jocul contribuie la dezvoltarea intelectului, a afectivității. Orice joc include elemente afective : bucurie, satisfacție, insatisfacție, surpriză.

Jocul are un rol în dezvoltarea creativității și inventivității. El presupune găsirea unor soluții noi, originale, imaginarea unor situații, transpunerea în rol.

Jucându-se copilul învața să respecte reguli și algoritmi, se conformează la normele de comportare socială, morala, dezvoltându-se astfel sub aspectul activității voluntare, își formează însușiri ca : perseverență, stăpânirea de sine, răbdarea, curajul, corectitudinea. În cadrul grupului învața să coopereze, să colaboreze cu colegii, să-și asume răspunderea actelor sale, își dezvoltă altruismul, spiritul de echipă, comunicarea cu ceilalți, să fie tolerant, atent la dorințele și sugestiile altora, să accepte diversitatea opiniilor.

Scoala oferă copiilor multe posibilități de organizare a unor jocuri variate, atât a celor spontane, inițiate de copii, cât și a celor sugerate și dirijate de învățător. Conceperea jocului ca mijloc și ca procedeu metodic, se bazează pe existența unor premise biopsihologice ce susțin actul învățării și dezvoltarea copiilor.

Socotesc că cele mai sus enumerate reprezintă suficiente argumente pentru care consider că activitățile de joc din grădiniță reprezintă „ ferestre deschise „, spre activitatea de învățare din școală – asigurând procesul continuu în educația permanentă.

Jocul didactic este inclus în sistemul de metode de învățământ cu rezultate deosebite în captarea atenției elevilor și pentru înlăturarea plictiselii , a dezinteresului facându-i pe cei timizi să devină activi , curajoși , să capete încredere în capacitățile lor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Anton, I.(coord.), 2006, *Psihopedagogie și teoria și metodologia jocului didactic*, Arad, Editura UAV
2. Barbu, H., Popescu, Eugenia, Șerban, F., 1993, *Activități de joc și recreativ-distractive*, București, EDP
3. Chateau, J., 1967, *Copilul și jocul*, București, Editura Didactică și Pedagogică
4. Elkonin, D.B., 1980, *Psihologia jocului*, București, EDP
5. Piaget, J., 1972, *Psihologie și pedagogie*, București, EDP
6. Tomsa, Gh., 2005, *Psihopedagogie preșcolară și școlară grad didactic II*, București, Ministerul Educației și Cercetării

Educația copilului din perspectiva relației familie – grădiniță - școală

prof. inv. primar, Suzana Purice,
Școala Gimnazială "Ion Creangă" Brăila

Individul uman este, prin definiție, o ființă socială. Astfel, societatea în ansamblul său influențează modul de dezvoltare al fiecăruia dintre indivizi, iar pe parcursul vieții acestuia, diferite instituții vor acționa pentru educarea și culturalizarea acestuia – familia, școala, grupul de prieteni, mass-media, teatre, muzee etc.

Vom încerca să abordăm astăzi educarea individului din perspectiva relațiilor reciproce dintre familie-grădiniță-școală pe care acestea le dezvoltă.

Într-o eră guvernată de noile media, în care copilul este universul familiei moderne, se cuvine să acordăm o mai mare importanță relației grădiniță - școală – familie, deoarece interacțiunile dintre aceste instituții educaționale pot duce la identificarea metodelor și tehnicilor de lucru pe care educatorul le poate folosi cu scopul de a forma la preșcolar, respectiv școlar, deprinderile de bază, de a-i alimenta curiozitatea, de a-i stimula creativitatea și de a-i sprijini dezvoltarea armonioasă pe toate planurile.

Creșterea unor copii sănătoși din punct de vedere fizic și emoțional este cea mai importantă misiune a meseriei de părinte. Trebuie să recunoaștem că familia modernă își dorește, cel puțin la nivel declarativ, să se implice activ în creșterea, dezvoltarea și educarea copilului său. Un copil crescut în echilibru are șanse să devină un om competent, onest și perseverent.

Tot mai des părinții citesc, se informează pe diferite site-uri de socializare, participă la seminarii sau conferințe de parenting. Totodată, toate aceste industrii de parenting creează "rețete" după care părinții consideră că trebuie să-și educe care copiii, mai ales că sunt la modă și sunt oferite de un renumit "coach" pentru părinți, dar care nu acoperă în mod integral și bine anchegat tot setul de informație necesar părinților.

Se vorbește adesea despre primii 7 ani de acasă, mult mai importanți decât toți anii de facultate, masterate etc. Deși nu e vorba de exclusivitatea influenței familiale în primii 7 ani de viață, deoarece fiecare copil pășește pragul grădiniței la vârsta de 2-3 ani, familia este prima "școală" a viitorului cetățean, în primii ani de viață se formează caracterul copilului.

Asta nu înseamnă că influența familiei scade imediat ce copilul pășește pragul școlii, și nici nu are un rol secundar, deoarece mare parte din neajunsurile unei societăți sunt datorate modului în care cei mici primesc educația de la părinți.

Practic, o dată cu pășirea pragului grădiniței, trebuie să existe o strânsă legătură între părinți și mediul școlar, aceștia interacționând prin diverse modalități: ședințe cu părinții, discuții individuale, implicarea părinților în amenajarea spațiului educațional sau în achiziționarea unor materiale didactice, dar și participarea la pregătirea și desfășurarea unor activități.

Din momentul în care copilul devine preșcolar, familia și grădinița desfășoară acțiuni cu scop comun, între cei 2 factori existând o relație de colaborare pentru a se sprijini reciproc în demersurile ce le întreprind în vederea dezvoltării armonioase a copilului. Părinții, cunoscând cel mai bine copilul, pot oferi educatorilor informații despre starea de sănătate a copilului, despre modul cum se manifestă în diferite situații, despre situația familiei etc. pentru ca educatorii să aibă un punct de pornire în acțiunile educative ce le vor întreprinde. Aceasta, bineînțeles, alături de observațiile pe care le face educatorul asupra copilului, ca urmare a evaluărilor inițiale, formative și sumative.

Toate aceste raporturi dintre familie și grădiniță vor produce efecte asupra relației familiei cu școala. Practic, grădinița este instituția care pune piatra de temelie în ceea ce privește modul în care familia va interacționa cu fiecare instituție educativă pe care o va

frecvența copilului. De aici rezidă importanța relației dintre grădiniță și școală, pentru că învățătorul are oglinda elevului prin prisma educatorului.

Este adevărat că suntem diferiți, că acționăm diferit, că avem stiluri diferite de a interacționa cu familia și copilul, însă asta nu înseamnă că anumite informații pe care le oferă educatorul nu sunt extrem de importante pentru învățător, respectiv echilibrul dintre efort și joc pentru a avea randamentul scontat, cauzele rămânerii în urmă și influența lor asupra încrederii copilului în învățatură.

Observațiile făcute de-a lungul timpului de diferite cadre didactice au dus la consemnarea faptului că există o strânsă legătură între randamentul elevilor și prezența activă în școală a părinților. De interesul pe care îl prezintă familia cu privire la procesul de învățământ depinde evoluția elevului.

Sunt cazuri însă, când elevii cu multiple posibilități, evoluează lent, fiindcă familia nu prezintă interes. Cauzele unor eșecuri școlare sunt multiple. Școala are sarcina, dar și menirea să le depisteze și să intervină, uneori, când este cazul, în situații delicate. Un sfat la timp dat, o îndrumare competentă, vizita la domiciliu sunt mijloace care, mai ales la elevii din clasele primare, pot da rezultate favorabile, în creșterea randamentului școlar. Creșterea randamentului școlar este strâns legată și de modul în care familia concepe stimularea elevului. Dezinteresul părinților față de rezultatele copilului la învățatură, trecerea pe planul doi a acestei datorii față de copil, nu numai că atrofiază voința copilului, dar îl și jighește. De multe ori randamentul slab al copilului este rezultatul slabei preocupări a părinților în controlul propriilor copii. La elevii mici, oboseala mintală se manifestă de multe ori, printr-o nevoie crescândă de mișcare, de instabilitate motrică. Pe lângă toate acestea, unii părinți supraaglomerează copiii, obligându-i să citească sau să scrie cât mai mult, ceea ce determină un randament slab al memoriei, nervozitate, irascibilitate. Prin întâlnirile cu părinții, chiar în prezența copiilor, prin dialogurile învățător-părinte se urmărește precizarea modului de supraveghere a copilului, urmărirea metodologiei de învățare, verificarea frecvenței la ore a copilului. Majoritatea susțin că familia este cea care-și pune amprenta, de cele mai multe ori definitivă, pe modul de formare a tânărului om. Alții afirmă că școala este cea care modelează copilul. Mulți părinți, care au copii mai "năzdrăvani" îi amenință cu celebrele cuvinte "Lasă că mergi tu la școală!". Oricât s-ar strădui cadrul didactic în ciclul primar și apoi în cel gimnazial să corecteze comportamentele deviate ale elevilor, nu ar avea rezultate semnificative dacă nu beneficiază de sprijinul familiei. În clasele primare învățătorea primește din partea copiilor o mare credibilitate, mai ales dacă aceasta a știut cum să le capteze atenția. Elevii o văd ca prietena lor și, mergând acasă, spun că doamna învățătoare le-a cerut să facă ceva anume pentru a doua zi. Majoritatea se supără foarte tare și chiar plâng dacă nu reușesc să-și rezolve temele sau dacă părinții nu au materialele necesare. Din acest motiv cadrul didactic trebuie să cunoască foarte bine situația financiară a fiecărei familii pentru a da teme diferențiate. Realizând periodic vizite la domiciliul copiilor, învățătorea își formează o vedere de ansamblu asupra mediului în care se dezvoltă aceștia. Pot exista diferențe mari între ceea ce spun părinții și ceea ce se întâmplă în realitate. Nu este indicată autoritatea excesivă a părinților, ci o comunicare eficientă cu cel mic în care părerea și dorințele lui să fie ascultate și luate în considerare, în special cele care sunt benefice pentru el. Copilul nu trebuie condus, ci dirijat, implicat și susținut în deciziile importante ce țin de persoana sa. Astăzi ne confruntăm cu două tipuri de legături între părinți și copii: 1. Copii ascultători și înțelegători, care sunt mai legați de părinți, între care există o legătură strânsă de comunicare și înțelegere. Părinții investesc financiar foarte mult în educația copiilor lor, pentru ca ei să ajungă oameni destoinici și să ia ce-i mai bun de la viață. 2. Copii de „bani gata”, de multe ori neglijați de părinți, fie din cauze financiare, fie din cauza serviciului părinților. De multe ori, acești copii sunt obraznici, o iau pe căi greșite, își formează un anturaj ciudat, frecventează fel de fel de locuri bizare. Părinții nu sunt atât de preocupați de educația lor, și de cele mai multe ori, banii își spun cuvântul. Ce e de făcut în astfel de cazuri? Mai multă atenție și comunicare din partea părinților ar fi de ajuns. Trebuie să învețe din

exemplul altora sau din propriile greșeli. Un copil care nu are ocazia să greșească sau să rezolve singur situații conflictuale ori stresante, nu va avea încredere în propriile forțe.

Cei mici trebuie să învețe să respecte adevărul, iar părinții, trebuie să-i învețe cum să facă acest lucru. Pot folosi și câteva exemple care promovează atât adevărul cât și minciuna. Povești, cântece, filme în care se pot găsi exemple de comportamente dorite și nedorite, ar fi o cale de a-l învăța pe cel mic să observe când cineva spune adevărul sau mințe. Caracterul copilului se formează treptat, el va trebui ajutat de părinți să realizeze ce e bine și ce e rău, ce înseamnă sinceritatea și ce consecințe poate avea minciuna. Iată câțiva pași importanți pe care învățătorul trebuie să-i ia în considerare atunci când vine vorba de relația lui cu familia elevului: - Cunoaște mediul familial al elevilor, vizitându-i anunțat sau neanunțat și notează observațiile în caietul învățătorului. -În funcție de categoria în care se înregistrează părinții elevului, interesați sau dezinteresați de tot ceea ce se întâmplă cu propriul copil, cooperanți, parțial cooperanți sau necooperanți cu școala, își fixează și întreține cât mai multe discuții individuale, evitând în cazul celor cu probleme prezentarea în plenul ședințelor a rezultatelor școlare și a absențelor. -Inițiază și menține o legătură strânsă cu familia elevului și poartă un dialog deschis și sincer, extins și în afara orelor de curs prin convorbiri telefonice. -Stabilește din timp și planifică tematica ședințelor și lectoratele cu părinții. -În cazul elevilor problemă se implică activ în procesul de educare al familiei, ea reprezentând sursa principalelor atitudini greșite ale copiilor. Familia trebuie convinsă că numai acordând timp și atenție copilului va putea să-l ajute să depășească dificultățile apărute. Factorii de modelare a personalității umane trebuie să interacționeze ca un tot unitar, ca un sistem bine încheiat, pentru atingerea țelului comun: educarea copilului. Pentru acest lucru este nevoie de un schimb permanent de informații, de completare și valorificare a influenței dirijate spre unicul învățăcel. Nu uităm niciodată că a educa este mai greu decât a instrui. Tocmai în acest sens este nevoie de colaborare între familie și școală .

Cunoașterea regulamentului școlar

Obiective:

- prezentarea regulamentului școlar;
- prezentarea regulamentului de ordine interioară.

Desfășurare:

- discuții pe baza regulamentului prezentat;
- propuneri de îmbunătățirea regulamentului cu ajutorul părinților;
- cunoașterea drepturilor dar și a îndatoririlor tuturor părților.
-

Realizări:

- conștientizarea părinților că au drepturi ,dar și obligații;
- angajamentul părinților de a se implica în problemele școlii.

3.VĂ CUNOAȘTEȚI COPIII?

Obiective:

- să convingem părinții să petreacă mai mult timp cu copiii lor și să-și dorească să-i cunoască mai bine ;
- să-i învățăm pe părinți cum să-și îmbunătățească relația și comunicarea cu aceștia;
- să-i convingem pe părinți care comportamente trebuie apreciate și care descurajate.

Desfășurare:

- aplicare de chestionare părinților;
- prezentarea comportamentelor pozitive și negative ale copiilor;
- indicații de îmbunătățire a comunicării cu copiii.

Realizări:

- înțelegerea de către părinți a faptului că ambii membri ai familiei trebuie să participe la educarea copiilor;
- au recunoscut faptul că nu își cunosc suficient copiii și au acceptat sfaturile și metodele de eliminare a acestor situații;
- au găsit soluții potrivite pentru îmbunătățirea comunicării cu copiii și școala.

4.SĂ ELIMINĂM ÎMPREUNĂ VIOLENȚA ÎN RÂNDUL COPILOR!**Obiective:**

- să informăm părinții despre situația disciplinară reală din școală;
- să rezolvăm împreună situațiile de comportare violentă din școală.;

Desfășurare:

- prezentarea și discutarea unor acte de indisciplină;
- interpretarea chestionarelor adresate copiilor;
- chestionare pentru părinți;
- propuneri facute de părinți pentru eliminarea cazurilor de violență .

Realizări:

- înțelegerea de către părinți a faptului că familia este un puternic exemplu pentru copil.
- implicarea părinților în rezolvarea unor cazuri de indisciplină chiar dacă nu este vorba despre copilul lor.
- selectarea de către părinți a emisiunilor pe care copiii le văd la televizor.
- organizarea repetițiilor cu participarea unor părinți;
- implicarea părinților în procurarea costumelor pentru spectacol și pregătirea cadourilor;
- desfășurarea spectacolului.

Realizări:

- creșterea numărului de părinți, bunici, săteni la spectacol;
- distribuirea de daruri pentru toți copiii ,părinții și participanții la spectacol.

6.ESTE RELAȚIA DINTRE COPIL ȘI PĂRINTE O PROBLEMĂ REZOLVATĂ?**Obiective:**

- să reușim să-i facem pe părinți să înțeleagă că ei pot influența și conduce comportamentul copilului;
- părinții să-și dezvolte abilitățile de bază care îi ajută să influențeze în mod efectiv comportamentul copilului.

Desfășurare:

- Chestionare pentru părinți și copii despre realitățile relațiilor dintre ei;
- discuții pentru soluționarea conflictelor dintre părinți și copii.

Realizări:

- părinții au discutat și au împărtășit din experiențele personale;
- au descoperit metode eficiente de influențare a comportamentelor copiilor,de îmbunătățire a comunicării părinte-copil.

7.CUM,CÂT ȘI CÂND SĂ NE AJUTĂM COPIII?

Obiective:

- însușirea unor reguli și metode simple de a-și ajuta copiii în activitatea școlară;
- încurajarea părinților de a recunoaște problemele pe care le au cu copiii.

Desfășurarea:

- chestionare legate de comportamentul copiilor în diverse situații, atitudinea părinților față de aceste situații;
- așteptările părinților;
- lucru efectiv cu părinții.

Realizări:

- colaborarea eficientă între părinți, convingerea că pot învăța unul de la altul;
- deprinderea unor metode de lucru cu copiii.

8.SĂ CUNOAȘTEM LOCUL DE MUNCĂ AL PĂRINȚILOR NOȘTRI!

Vizită la locul de muncă a unor părinți

Obiectiv:

- prezentarea mai multor meserii.

Desfășurare:

- mobilizarea părinților și copiilor;
- organizarea unor vizite la locul de muncă al unor părinți;
- organizarea unei excursii împreună cu părinții.

Realizări:

- o mai bună colaborare între școală, familie, și copii;
- bucuria părinților de a le vorbi copiilor despre locul lor de muncă, despre felul cum se câștigă în viață lucrurile de care avem nevoie.

9.ANALIZA REZULTATELOR ACTIVITĂȚILOR

Părinții au înțeles:

- să ajute cu ce pot în activitatea didactică;
- să susțină și să dezvolte motivația copilului pentru învățare;
- să fie un factor important în educarea copilului;
- să acorde sprijin școlii atunci când e nevoie;
- că sunt aspecte despre copii pe care le pot afla numai de la școală;
- că uneori înțeleg greșit și judecă superficial unele aspecte școlare;
- că din colaborarea școală-familie ambele părți au de câștigat.

Învățătorul și educatorul au înțeles:

- să colaboreze mai strâns cu familia;
- să facă primii pași în această relație;
- că toate problemele se rezolvă cu perseverență și dăruire;
- că mai sunt multe de făcut în acest domeniu și că trebuie să încerce permanent să schimbe mentalitățile greșite;
- să nu manifeste o poziție de superioritate față de părinți și să își asume și propria responsabilitate pentru eșecurile copiilor.

<http://scoalapentruparinti.ro/despre-noi/#echipa>

Tessa Livingstone, Copilul vremurilor noastre – Învățarea timpurie, Ed. Didactica Publishing House, București, 2009.

Cel care are imaginație, dar nu are învățătură, are aripi, dar îi lipsesc picioarele.” (J. Joubert) Familia și școala sunt agenții educativi cu o influență deosebită asupra formării și dezvoltării personalității copilului. Un factor important îl constituie raporturile dintre cei doi factori educativi, relațiile reciproce pe care le dezvoltă, poziția pe care o adoptă fiecare în relația școală - familie. După cum se știe, în familie se face începutul actului educațional, ce se continuă în cadrul instituționalizat. Nu degeaba se spune în popor: „Se cunoaște până la bătrânețe cine are și cine nu are cei șapte ani de acasă”. Primii educatori ai copilului sunt părinții. Ei formează copilului cele dintâi comportamente. Școala este chemată să dea elevilor acele cunoștințe care îi vor ajuta să se orienteze și să facă față problemelor complexe pe care le impune competiția. Ea reprezintă factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Factorul hotărâtor pentru succesul școlar este colaborarea directă și activă în cadrul ecuației școală-familie. Colaborarea școlii cu familia constituie un element sine qua non în procesul educațional.

Bibliografie: Vrăsmaș, Ecaterina, „Intervenția socio-educatională ca sprijin pentru părinți”, Editura Aramis, București, 2008 • Pescaru, Baran, Adina, „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004 • Ioan, Dacian Dorin Dolean, “Meseria de părinte”, Editura Aramis, București, 2009 • Revista, „Învățământul primar”, nr.2-4, Editura Miniped București, 2002 • Runescu Gh, Alecu G, Badea D, „Educația părinților. Strategii și programe”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997.

Colaborarea dintre grădiniță și școală

Prof.înv.primar Stanciu Nicoleta
Prof.înv.primar Dumitriade Carmen
Șc.Gimn.”Ion Creangă”, Brăila

Perioada preșcolară are o importanță deosebită pentru procesul de școlarizare a copilului. Este foarte important să se asigure o colaborare eficientă atât în procesul instructiv-educativ din grădiniță - școală, cât și în comunicarea educatoare-învățătoare.

Dezvoltarea personalității copiilor reprezintă un obiectiv comun pentru ambele instituții ceea ce determină necesitatea colaborării dintre ele. Realizarea acestui obiectiv presupune asigurarea continuității rezultatelor obținute la cele două niveluri. Grădinița urmărește prin toate activitățile sale educative pregătirea copilului pentru școală, aceasta din urmă valorificând ceea ce s-a realizat în etapa următoare. Toată această pregătire care se realizează în grădiniță se concertizează în așa-zisa „aptitudine de școlaritate” (W. Okon). Această aptitudine se referă la gradul de pregătire și capacitatea de adaptare la cerințele activității școlare. Gradul de pregătire se referă la volumul de cunoștințe pe care copiii trebuie să-l asimileze, iar capacitatea de adaptare presupune maturizarea psihică a acestora.

Primul pas către școală reprezintă un prag ce include o serie de aspecte psihologice specifice adaptării școlare, iar acest lucru reflectă direcția generală a întregii perioade pe care copilul o va petrece în școală.

Frecventarea grădiniței este foarte importantă. Asigură copilului crearea unei imagini pozitive a școlii care are un rol important în adaptarea cu succes a copilului în școală. Copilul trebuie să știe că școala nu este o modalitate de constrângere, de încetare a jocului, de îngrădire a activităților libere din cadrul grădiniței, ci reprezintă o continuare firească a

activității copilului, care este în continuă evoluție, fiind capabil să realizeze jocuri mult mai complexe decât cele din grădiniță.

În concluzie, aptitudinea de școlaritate reprezintă rezultatul dintre învățare și dezvoltare și dintre acțiunea educativă și consecințele ei pe plan psihic.

Învățătorii trebuie să cunoască care este pregătirea ce se realizează în grădiniță după cum și educatoarele trebuie să cunoască cerințele ciclului primar față de copii. Colaborarea permanentă dintre grădiniță și școală reprezintă o condiție în atingerea idealului educativ. Această colaborare se poate realiza prin activități multiple și variate. Succesul lor depinde de interesul și inițiativa cadrelor didactice și de priceperea cu care se preocupă de organizarea unor asemenea activități.

Astfel se organizează schimburi de experiență care constau în activități și lecții demonstrative ținute atât în grădiniță, cât și în școală, precum și în dezbateri pe teme care vizează succesiunea și continuitatea pregătirii copiilor. Vizitele la școală efectuate de grupa mare și organizarea unor serbări comune sau activități cu elevii din clasa pregătitoare reprezintă alte forme de colaborare. Învățătorul se va pregăti să-i familiarizeze pe copiii din grupa mare cu specificul activității școlare. Elevii din clasa pregătitoare pot veni la grădiniță să discute cu preșcolarii din grupa mare despre ce fac ei în grupa mare. Serbările comune vor încununa vizitele reciproce dintre cele două instituții. Aceste activități contribuie în mod deosebit la pregătirea psihologică pentru școală prin dezvoltarea unei motivații adecvate și anume: trezirea dorinței de a deveni elev. De asemenea, educatoarea, trebuie să cunoască rezultatele obținute de copiii pe care i-a avut cu o generație în urmă la clasa pregătitoare pentru a-și autoanaliza propria muncă. Integrarea preșcolarilor cu succes în specificul activității școlare constituie criteriul fundamental de apreciere a activității instructiv-educative a educatoarei.

Realizarea unor ședințe comune cu caracter metodic reprezintă alte modalități de colaborare dintre grădiniță și școală. Prin intermediul acestora sunt valorificate multe dintre constatările educatoarelor și învățătorilor. Astfel se desprind unele concluzii cu valoare practică pentru activitatea ulterioară.

Un învățământ eficient, pentru a dovedi că este un învățământ de calitate trebuie să urmărească câteva cerințe:

- strânsa colaborare între părinți-educatoare-învățător (colaborarea în modelarea și formarea a personalității umane, întrajutorarea pentru binele copiilor încredințați spre instruire și educare).

- încercarea de a asculta, a înțelege și implicit a cunoaște elevul, reprezintă cheia succesului în colaborarea cu acesta; fără toate acestea, munca, învățătorului este dificilă și cu rezultate slabe.

Grădinița sprijină școala în pregătirea copilului pentru munca care urmează să se desfășoare în școală prin două forme speciale: jocul și învățarea.

Jocul este cea mai importantă formă de activitate prin care copilul mic primește informații, iar la nivelul grupei mari prin învățare se permite trecerea din planul acțiunii în planul vorbirii, trecere ce reprezintă un impuls esențial al dezvoltării inteligenței conducând la formarea și sistematizarea cunoștințelor de bază pe care copiii le pot achiziționa. Activitățile de învățare dirijată din grădiniță pregătesc preșcolarii pentru lecția din școală. Evaluarea rezultatelor obținute în cadrul diferitelor activități observarea atenției comportării și seriozității cu care copiii tratează activitățile, reprezintă o adevărată pregătire pentru școală.

Între grădiniță și școală există forme de colaborare prin care se asigură măsuri de ordin psiho-pedagogic. Una dintre măsuri se referă la conținutul învățământului care se regăsește în programele grădiniței și ale clasei pregătitoare. Există de asemenea măsuri privind folosirea metodelor și procedurilor didactice care trebuie să asigure continuitatea activității de învățare de la grădiniță la școală.

La clasa pregătitoare învățătorul folosește jocul ca formă de învățare, dar și ca modalitate de relaxare. De asemenea, printre aspectele continuității grădiniței cu școala

subliniem desfășurarea unor activități comune așa cum am precizat mai sus: vizitele la școală, grădiniță, serbările comune etc.

În fiecare an școlile organizează Ziua Porților deschise, eveniment important în familiarizarea părinților și preșcolariilor cu mediul școlar și cu viitoarele cadre didactice. Acest moment este emoționant pentru preșcolari deoarece spațiul din școală este foarte mare în ochii lor. Ei descoperă noutatea prin ochii elevilor cu care se întâlnesc și pe care îi admiră dorindu-și mereu să crească și să arate cât sunt de mari.

Putem să afirmăm că vârsta preșcolară este baza educativă a întregii vieți. Familia, grădinița și școala sunt factorii cei mai semnificativi care contribuie la reușita copilului în viață. Asigurarea unui parteneriat real între aceștia conduce prin implicarea tuturor la o educație corectă a copiilor la evitarea greșelilor și la soluționarea problemelor de orice fel.

În primul rând trebuie să i se acorde o importanță deosebită grădiniței care va reprezenta întotdeauna o etapă indispensabilă. Spunem acest lucru deoarece în colectivitatea din grădiniță copilul stabilește raporturi care nu se regăsesc în familie. De asemenea învață să se supună unui program și unor activități derulate cu întreg colectivul din care face parte.

Educația în familie ocupă și ea de asemenea un rol foarte important în formarea copilului asigurându-i condiții de dezvoltare fizică, perceptivă, intelectuală, personală. Cei șapte ani de acasă sunt esențiali în procesul de adaptare și integrare. Un copil se dezvăță greu de deprinderile nepotrivite dobândite în familie. De la părinți copiii învață totul despre lumea în care trăiesc până ajung la grădiniță. Un climat necorespunzător, plin de conflicte familiale, lipsit de afecțiune sau tratând totul cu multă indiferență, poate duce la reacții de inadaptere. Învățarea și dezvoltarea comportamentelor nu se pot realiza doar într-o instituție educațională. Ea trebuie aplicată și în familie, iar educația din familie trebuie să fie sănătoasă caci altfel copiii vor deveni dezorientați, frustrați, dezechilibrați. Atitudinea părinților față de copiii marchează dezvoltarea personalității acestora.

Grădinița poate asigura asistență de specialitate, consiliere părinților, informându-i despre evoluția copiilor venind în întâmpinarea problemelor pe care aceștia le întâmpină în înțelegerea rolului de părinte. Grădinița, și mai târziu școala, completează educația primită de copil în familie. Prin munca înfrățită dintre familie și școală se modelează trăsăturile frumoase ale copiilor și se întărește caracterul și se formează un cetățean demn al țării. Legea învățământului urmărește implicarea părinților ca reprezentanți în consiliile de administrație și comitetele de părinți din fiecare unitate. Școala la fel ca și grădinița va ține legătura cu familia prin ședințele lunare, consultații ori de câte ori este nevoie, vizite la domiciliu și corespondență cu părinții.

Factorii educației (școala, grădinița și familia) trebuie să funcționeze ca un sistem deoarece acțiunea fiecăruia depinde de acțiunile celorlalți influențându-se și completându-se reciproc. Convergența acțiunii lor este determinată pe de o parte de obiectivul fundamental urmărit, iar pe de altă parte de mecanismul interacțiunii lor. Astfel toți acești factori se aliniază pe traiectoria care duce spre realizarea idealului educativ și dezvoltarea personalității umane. Fiecare dintre acești factori contribuie în mod diferit la dezvoltarea diverselor componente ale personalității umane, în funcție de posibilitățile de care dispune, de formele și mijloacele folosite.

În privința interacțiunii dintre factorii educației menționăm faptul că între ei se realizează permanent un schimb de informații, astfel că influențele unui factor se vor resfrânge și vor fi valorificate de către ceilalți, succesul lui fiind condiționat nu numai de propriile valențe, ci și de acțiunea celorlalți.

Bibliografie

1. Bonchiș, Elena. (coord.) (2011). Familia și rolul ei în educarea familiei. Iași: Editura Polirom

2. Băran Pescaru, A. (2004), Parteneriat în educație: familie – școală – comunitate, Editura Aramis Print, București
3. Vandra, A. (2008). Cum să ne educăm copiii. București: Teora

Școala și grădinița – parteneri în crearea podului pentru acomodarea micului școlar

Iuliana Stroe, prof. învățământul primar
Alexandra Novac, prof. învățământul primar
Școala Gimnazială *Aurel Vlaicu* - Brăila

Jerome Bruner- *Teoria învățării*

“Singurul lucru cu totul caracteristic care se poate spune despre ființele omenești este că ele învață. Învățatul este atât de profund înrădăcinat în om, încât a devenit aproape involuntar. (...) Specializarea noastră ca specie este specializarea în învățare, ... iar educația, invenție a omului, îl face pe cel ce învață să depășească simpla învățare.”

Ioan Neacșu – *Instruire și învățare*

“Omul nu se poate bizui pe un proces întâmplător de învățare. El trebuie condus, dirijat și educat într-un anumit fel, respectându-i nivelurile de dezvoltare”.

H. Wallon : »Este împotriva naturii să tratăm copilul în mod fragmentar. Cu fiecare perioadă, el constituie un ansamblu indisolubil și original. În succesiunea perioadelor, copilul rămâne una și aceeași ființă în curs de metamorfozare”.

De aceea, noi, ca educatori, avem responsabilitatea de a fi atenți la continuitatea în întreaga activitate educațională, în special la nivelul claselor “praguri”.

Prag, etapă, barieră, un nou ciclu de dezvoltare etc., oricum am numi momentul intrării copilului în școală, el nu trebuie să reprezinte pentru „bobocel“ dar nici pentru ceilalți, o stare de greu, de frustrări, de temeri, ci o provocare, o bucurie de a cunoaște lucruri noi, oameni noi, idei noi. Trecerea trebuie să fie firească și dorită.

Dacă ne-am imagina trecerea de la perioada preșcolară la perioada școlară ca un pod între două maluri, poate am înțelege mai bine cum să traversăm împreună această etapă de acomodare. Cu cât podul ar fi mai trainic, mai sigur și mai ușor de traversat, cu atât actorii implicați în acest act (copii, educatori, părinți, comunitate) ar avea mai puține temeri.

Având în vedere faptul că urmărim cu toții să ne înarmăm copiii cu competențe cerute de caracteristicile secolului pe care îl traversăm – comunicarea orală și scrisă, gândirea critică, rezolvarea de probleme, colaborarea, creativitatea, leadership-ul, adaptabilitatea, responsabilitatea și auto-orientarea – atunci ar trebui să gândim procesul educației continuu, fără disfuncționalități care frânează dezvoltarea, la trecerea dintre cicluri.

Ce ar trebui să știe un educator, atunci când își conduce grupul de copii de la grădiniță spre clasa pregătitoare?

Ar trebui să cunoască elementele definiției ale personalității copilului de 6–7 ani și ar mai trebui să știe, în calitate de specialist în educație, cum să-i ajute pe ceilalți, părinți, alți adulți implicați în acest demers, să sprijine intrarea copilului în clasa pregătitoare.

Specialiștii spun că există șapte elemente cheie care stau la baza succesului pe care copiii îl vor avea în școală (Daniel Goleman, *Inteligența emoțională*):

1. **Încrederea** – sentimentul de siguranță, certitudinea că se poate bizui pe ajutorul celor din jur în demersul său spre cunoaștere și devenire;

2. **Curiozitatea** – dorința de a cunoaște ceva nou;
3. **Intenția** – pornirea interioară, conștientă, însoțită de dorința de a împlini ceea ce îți propui;
4. **Controlul de sine** – capacitatea de control asupra faptelor proprii;
5. **Raportarea** – dorința și capacitatea de a se alătura unui grup, de a participa la activitatea acelui grup încercând să se facă înțeles și să-i înțeleagă pe ceilalți;
6. **Comunicarea** – capacitatea și dorința de a transmite și a face cunoscute celorlalți, propriile idei și sentimente;
7. **Cooperarea** – capacitatea de a lucra împreună cu cineva în scopul realizării unui obiectiv comun.

Dacă un copil vine sau nu vine în prima zi de școală cu aceste calități deja dobândite, depinde în mare măsură de părinții și de educatorii care au o mare responsabilitate în formarea unitară a personalității lui.

Vârsta preșcolară și vârsta școlară mică au multe caracteristici comune, dar prezintă și diferențe. Dintre caracteristicile comune ale vârstei preșcolare și școlare mici amintesc :

- dezvoltarea memoriei prin reținerea unor poezii, reguli de joc, ea trecând de la etapa involuntară la cea voluntară;
- dezvoltarea limbajului care privește atât îmbogățirea vocabularului , cât și însușirea structurii gramaticale ;
- manifestarea curiozității prin mulțimea întrebărilor puse, cât și prin interesele față de realitatea înconjurătoare.

Aceste caracteristici comune celor două vârste obligă ca în procesul de învățământ să existe o continuitate logică și firească între grupa mare și clasa pregătitoare, continuitate facilitată de o colaborare constantă dintre învățătoare și educatoare.

Între caracteristicile celor două vârste există și diferențe. La vârsta școlară mică se observă, spre deosebire de vârsta preșcolară, următoarele:

- dezvoltarea pronunțată a mușchilor; creierul se dezvoltă mult, atât ca volum cât și ca structură;
- trecerea de la o atenție spontană, la una voluntară;
- transformarea treptată a memoriei în una voluntară logică și intenționată;
- trecerea gândirii de la cea concretă la cea abstractă.

Aceste diferențe între caracteristicile celor două vârste cer activități diferite în grădiniță față de cele din școală.

PARTENERIATUL GRĂDINIȚĂ – ȘCOALĂ

Tot ce gândim și punem în practică trebuie să urmărească dezvoltarea globală a copilului. Atât în grădiniță cât și în școală, dacă ne vom întreba înaintea fiecărui act didactic: „Ce va ști să facă preșcolarul cu tot ce a acumulat în plan intelectual și comportamental?” sau „Va fi el capabil să selecteze acele achiziții care îl vor ajuta să se descurce în situații problemă?”, cu siguranță că vom putea privi în ochi pe fiecare copil din fața noastră.

Majoritatea copiilor din grădinițe merg în clasa pregătitoare la școlile din apropiere – cartier, sat, comună etc. Astfel putem crea premisele întreprinderii unor demersuri în vederea adaptării copilului de grupă mare la viața de școlar.

În anul pregătitor, cele două Comisii metodice (învățători și educatoare) pot realiza o serie de activități comune concrete, în care copilul de 6–7 ani să fie factor activ. Prin aceste activități se va viza o trecere cât mai ușoară de la specificul vieții de preșcolar, la specificul vieții de școlar: vizite la școală ,vizita școlarilor în grădiniță, serbări comune ,plimbări si programe distractive comune. Experiența ne arată că toate contribuie la atenuarea distanței dintre grădiniță și școală.

Trebuie să fim convinși că, prin intervențiile noastre educative, stimulăm dorința și nevoia de cunoaștere, dorința și nevoia de mișcare, dorința și nevoia de explorare, dorința și nevoia de joc, dorința și nevoia de exprimare în forme cât mai variate.

(Ghidul de bune practici pentru educația timpurie a copiilor între 3-6/ 7 ani)

Bibliografie:

1. Ioan Neacșu, *Instruire și învățare*, Ed. Științifică, București, 1990
2. Gheorghe Tomșa (coordonator), *Psihologie preșcolară și școlară*, București, 2005
3. Daniel Goleman, *Inteligența emoțională*
4. Gary Chapman și Ross Campbell, *Cele cinci limbaje ale iubirii copiilor*, Curtea Veche, București, 2007

Parteneriate si proiecte grădiniță-școală: exemple de bune practici

Prof.înv.primar Teșileanu Mihaela

Școala Gimnazială "Ion Creangă" Brăila

Denumită și „vârsta de aur a copilăriei”, vârsta preșcolară se caracterizează prin multiple achiziții pe plan intelectual, fizic și comportamental. Când intra în grădiniță, copilul vine în contact cu o multitudine de elemente necunoscute. El deschide un cufăr al comorilor, pe care, plin de curiozitate, îl cercetează și și-l însușește. Sub îndrumarea atentă a educatoarei, copilul își satisface curiozitatea prin joc și prin acțiunea directă cu obiectele. În această perioadă are loc dezvoltarea puternică a limbajului și se pun bazele operațiilor gândirii. Prin acțiune nemijlocită cu obiectele se dezvoltă memoria, atenția, imaginația și, în același timp își dezvoltă abilități și atitudini, care îi vor fi utile mai târziu, la școală: sentimente de prietenie, respect, atitudinea de cooperare, de apartenență la un grup și spiritul de învingător.

Unul dintre scopurile educației preșcolare este pregătirea copilului pentru a doua treaptă a sistemului național de învățământ, școala primară. Educatoarea planifică activități (în principal jocuri) prin care urmărește formarea și dezvoltarea unor abilități, capacități, cunoștințe utile în clasa pregătitoare: recunoașterea și scrierea cifrelor, recunoașterea unor sunete, dezvoltarea motrică, trasarea corectă a unor semne grafice, dezvoltarea atenției, memoriei, limbajului, etc.

O trecere eficientă de la grădiniță la școală se poate realiza printr-o serie de măsuri ce implică, în primul rând, stabilirea unui parteneriat sau proiect permanent grădiniță-școală: discuții, schimburi de opinii, studierea reciprocă a documentelor oficiale, desfășurarea unor activități comune (jocuri distractive, de mișcare, dramatizări, jocuri didactice, vizite, activități practice, serbari, etc).

Copilul este un mic univers, iar creșterea lui reprezintă un drum lung și sinuos, plin de urcușuri și coborâșuri, al cărui aspect central îl reprezintă personalitatea, în toate aspectele ei. Pasul către școlaritate reprezintă un prag ce implică o serie de aspecte psihologice specifice adaptării, iar acest lucru imprimă o direcție generală a întregii perioade pe care copilul o va petrece în școală.

Frecventarea grădiniței de către copil alături de crearea unei imagini pozitive a școlii în ochii micului om, au un rol important în adaptarea cu succes a copilului în școală. El

trebuie învățat că școala nu este o modalitate de constrângere, de încetare a jocului, de îngrădire a activităților libere din cadrul grădiniței, ci reprezintă o continuare absolut normală a activității copilului, care este în continuă evoluție, fiind capabil să realizeze jocuri mult mai complexe decât cele din grădiniță.

Pentru a înlesni cu mai multă ușurință adaptarea optimă a copilului în școală, se dorește să se mențină o strânsă legătură între școală și grădiniță, două instituții asemănătoare și deosebite, în același timp, scop operaționalizat prin efectuarea de vizite, de colaborări, de schimburi de experiență, ce pun preșcolarii în legătură directă atât cu școlarii și cu învățătorul.

Implicarea celor trei factori esențiali, familia-grădinița-școală, în asigurarea calității demersului didactic, este o prioritate a învățământului secolului XXI; dorința noastră este de a dezvălui premisele motivaționale și a incita la implicare activă. Noi, cadrele didactice, încercăm să găsim lucrurile care să îndrepte copilul spre fericire, educându-l astfel încât să poată deveni o „binecuvântare” pentru lume.

Prin aceste parteneriate și proiecte, vom reuși să dezvăluim copiilor frumusețea vieții, prin implicarea în activități comune plăcute și formarea deprinderilor de colaborare între școlari și preșcolari.

Cu siguranță va fi un schimb de idei și experiențe, iar produsele finale vor aduce satisfacții copiilor. Participanții la parteneriate și proiecte vor descoperi ce înseamnă toleranța, bucuria de a dărui, munca în echipă. Comunitatea și familia vor fi stimulate în a se implica efectiv în activitățile desfășurate în cadrul școlii și grădiniței.

Dialogul permanent care se naște în acțiunile educative, între cadrele didactice și elevi/preșcolari, nu este un simplu act de comunicare, ci de cunoaștere și căutare de soluții la problemele ridicate. Pentru a realiza acest dialog vom coopera, în permanență, toți cei implicați în parteneriat sau proiect. Prin modul cum organizăm și desfășurăm întreaga paletă de activități, vom reuși să dezvăluim copiilor frumusețea vieții, prin implicarea în activități comune plăcute.

Vom realiza pe deplin obiectivele propuse folosind mijloace educative și de învățare moderne, care să fie acceptate de către copii. Plăcerea și bucuria de a rezolva o situație, o problemă, de a stabili relații de prietenie și colaborare, vor face ca efortul depus pentru rezolvarea lor să nu fie o povară. Desigur, lăsăm loc spontaneității și actului liber, valorificăm fiecare moment, ținem cont de faptul că „fiecare învață de la fiecare” și că schimbul de idei sau sentimente antrenează întreaga personalitate a protagoniștilor.

Numai acționând unitar vom asigura caracterul de continuitate al conținutului, formelor și mijloacelor de instruire și educare a copiilor, facilitând în mod evident condițiile de adaptare și integrare a lor la noile cerințe impuse de noul curriculum, la realitatea contemporană.

Exemple de activități care se pot desfășura în parteneriate și proiecte:

-Pentru un început de drum!- întâlniri între parteneri în vederea stabilirii calendarului de activități ce urmează să fie derulate;

-Pași spre școală- desfășurarea unui lectorat cu părinții preșcolarilor în vederea informării asupra cerințelor școlii (referat, pliant/film de prezentare a ofertei școlii);

-Un dar pentru prieteni! (activitate practică) – se poate organiza cu ocazia diferitelor evenimente și sărbători: începutul și sfârșitul anului școlar, ziua prieteniei, ziua copilului, Crăciun, Paște. Elevii și preșcolarii colaborează pentru a confecționa felicitări, măștișoare, obiecte, pe care și le dăruiesc.

-Școala – un loc primitiv-- vizitarea școlii de către preșcolari însoțiți de educatoare și părinți (în fiecare an în școala noastră se organizează „Ziua porților deschise”). Preșcolarii vor observa sala de clasă, cum sunt așezate băncile, conținutul ghiozdanelor, manualele, penarul, tabla, vor intra în contact cu elevii și învățătoarea și se vor familiariza puțin cu orarul și cu

regulile

clasei.

Se pot organiza și vizite ale școlarilor la grădiniță, prilej pentru aceștia de a rememora clipele petrecute aici, de a se recrea împreună cu cei mici, care vor lua contact cu școala fără a ieși din mediul familiar al grădiniței.

-**Sarbatore Sfinte bat la usa sufletelor noastre !**" - serbare de Crăciun – interpretare de colinde, cântece de iarnă, scenete, sorcova, plugușor și alte obiceiuri;

-**Voi fi și eu școlar** – activitate extracurriculară – vizitarea școlarilor în timpul activităților instructiv-educative, realizarea unor jocuri didactice în grup;

-**Iarnă să te duci cu bine!** – activitate extracurriculară – realizarea unor jocuri specifice anotimpului de iarnă – **La săniuș!**; **Să facem un om de zăpadă!**; **Ne îmbulgărim!** ;

-**Mărțișoare dulci**– realizarea unor mărțișoare din biscuiți , bombonele, martipan,etc

-**Scumpă mamă, te iubesc!** – activitate extracurriculară – 8 Martie- momente artistice închinare zilei mamei, audiții muzicale, confecționare de felicitări;

-**A venit primăvara** – activitate extracurriculară- încondeierea ouălor cu ocazia sărbătorilor pascale;

-**Desenăm și învățăm** – activitate extracurriculară - desen pe asfalt cu temă dată;

-**E ziua ta!** – 1 Iunie – activitate extracurriculară – desene, audiții muzicale, interpretare de cântece, recitare de poezii, bal mascat- concurs de costume;

-**La sfârșit de an școlar** – activitate extracurriculară – participarea elevilor la serbarea preșcolariilor.

Cu prilejul unor vizite se pot organiza astfel de jocuri :

1. Joc didactic-concurs: "**Descifrează codul**"- preșcolarii vor alcătui propoziții despre obiecte, ființe, fenomene și le vor reprezenta grafic, fără să le pronunțe cu voce tare. Școlarii vor scrie și ei, propria propoziție – prin trasarea de linii, respectând numărul de cuvinte din cea alcătuită de preșcolari. Vor câștiga cei care "ghicesc" propozițiile colegilor.
2. Joc didactic: "**Sunete, litere, cuvinte**": Prescolarii denumesc cuvinte care încep cu un anumit sunet, iar elevii le scriu pe tablă.
3. Povestea copiilor -"**Eu povestesc, tu scrii!**": preșcolarii le vor dicta elevilor propoziții, iar aceștia le vor scrie pe tablă (în caiete);
4. Joc didactic:"**Probleme distractive**": copiii formează câte 2 mulțimi de elemente, indicând cifra corespunzătoare. Elevii vor compune o problemă simplă utilizând mulțimile formate de preșcolari.

Excursiile și jocurile de mișcare, activități cu un caracter antrenant și distractiv, contribuie și ele la crearea unei punți de legătură între grădiniță și școală.

Activitățile mai sus menționate au fost desfășurate în cadrul Parteneriatului cu Grădinița nr 2/5 "Pași mici de la grădinița la școală" în perioada 2010-2016 și în Proiectul National "De la Dunare la mare" în perioada 2008-2016.

Planificate să se desfășoare în grupuri eterogene, preșcolari și școlari, aceste activități au rol instructiv- educativ, dezvoltă spiritul de echipă și perseverența, încurajează comunicativitatea și reușesc să construiască o legătură afectivă puternică între copii.

Bibliografie:

Păuna, Adriana Camelia. "Rolul jocului în asigurarea continuității între activitatea din

grădiniță și cea din școală”. Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2010; Wallon, Henri. ”Evoluția psihică a copilului”. București, E.D.P. 1975; ILEANA-MARIA GODICIU- **iTeach**: - o revistă pentru educație și educatori - **Experiințe didactice**

COLABORAREA ȘCOALĂ –GRĂDINIȚĂ UN PAS IMPORTANT ÎN DEZVOLTAREA ȘCOLARULUI MIC

Prof. Van den Berg-Jianu Violeta Anca Școala Gimnazială “Ion Creangă” Brăila
Prof. Jianu Ștefana Școala Gimnazială “Vlaicu Vodă”

Grădinița este prima verigă în sprijinirea viitoarei activități în dezvoltarea copilului prin intermediul a două forme specifice: jocul și învățarea. Desigur, pregătirea copilului pentru școală este una din sarcinile grădiniței.

Orientările moderne în educație relevă din ce în ce mai mult faptul că învățământul preșcolar trebuie să realizeze educația preșcolară ”având ca funcție majoră formarea și dezvoltarea personalității copilului în raport cu nevoile specifice vârstei, cu posibilitățile și dotările sale, în interesul său și al comunității sociale. Celelalte funcții, inclusiv cea de pregătire pentru școală, trebuie să fie subordonate acestei funcții de bază.” (Păun, 2000)

Una dintre funcțiile grădiniței este aceea de a pregăti copilul pentru integrarea optimă în regimul școlar. Grădinița, prin particularitățile ei, are atât un caracter specific, răspunzând cerințelor de vârstă ale copiilor între 3 și 6 ani, cât și elemente structurale comune cu activitatea din alte instituții de învățământ.

Legătura grădiniță-școală are dublu sens, scopul acesteia fiind continuitatea dezvoltării copilului și continuitatea procesului muncii educaționale. După cum afirmă specialiștii, realizarea continuității grădiniței presupune:

asigurarea posibilităților reale de frecvență a grădiniței pentru toți copiii
realizarea unei unități a punctelor de vedere cu privire la conținutul activităților și a metodelor de activitate din grădiniță și școală
cunoașterea reciprocă a programei de învățământ individualizat încă din grădiniță

Grădinița a avut și continuă să aibă un pronunțat conținut educativ, propunându-și să asigure condiții care să stimuleze dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, afectiv și volițional și să-l deprindă să reacționeze adecvat într-o colectivitate de lucru.

Nu atât însușirea unui volum mare de cunoștințe îl face pe copil apt pentru școală ci, mai ales achiziționarea unor capacități și abilități intelectuale care să-i înlesnească munca de învățare. Trecerea copilului de la grădiniță la școală nu trebuie să reprezinte un prag greu de trecut, ci o continuitate obișnuită a unei programe care este în dezvoltare și continuată de școală. Atributele școlarizării, cât și obiectivele majore ale educației școlare, obligă la conceperea unei pregătiri pentru școală ca un efort de a ridica întreaga formație a copilului la un stadiu superior în dezvoltarea lui intelectuală și comportamentală.

Multitudinea relațiilor pe care grădinița la stabilește cu mediul socio-educational apropiat situează instituția de educație preprimară într-un context de determinări reciproce menite să asigure eficiența și optimizarea procesului educațional. Grădinița devine astfel un centru de educație care lucrează în beneficiul copiilor, al familiilor lor și al comunității.

Necesitatea colaborării dintre aceste instituții, situate pe trepte diferite, rezultă din obiectivul comun pe care îl urmăresc – dezvoltarea personalității copilului. Realizarea acestui

obiectiv presupune asigurarea succesiunii și continuității rezultatelor obținute la cele două niveluri. Grădinița urmărește prin toate acțiunile sale pregătirea copilului pentru școală, aceasta urmând să valorifice ce s-a realizat în etapa anterioară.

La toate nivelurile de învățământ există diferențe notabile între sistemul român de educație și cele occidentale. Dacă ar fi să mă refer la anii de creșă (10 luni – 3 ani), în Finlanda sau Olanda raportul numeric este de 4 copii la un educator, ceea ce prin comparație cu atenția și educația pe care o primesc copiii români este de neimaginat pentru noi. Dacă în România este firesc ca în creșe și grădinițe să existe televizoare care „adorm” starea de curiozitate nativă a copiilor care îi ajută în mod natural să se dezvolte cognitiv, social și emoțional, în țările nordice de exemplu copiii petrec timp jucându-se înăuntru și afară, indiferent de vreme.

La noi joaca îi sperie pe adulți, dincolo e un semn de întrebare dacă un copil nu se joacă suficient. Dacă în România părinții sunt preocupați de cât a mâncat copilul și câte opționale a făcut, în alte țări părinții vor să știe cu cine s-au jucat copiii și cât timp au stat afară (și întotdeauna își doresc mai multe activități în aer liber). La creșă și grădiniță treaba copiilor e să se joace, să fie ajutați să devină autonomi și să testeze, în niciun caz jucăriile nu vor sta în cutii pe rafturile de sus, copiii pe scaune cu fișe în față, cu geamurile bine închise și fără oportunități de a ieși zilnic în aer liber.

Mai târziu, în școala primară și la gimnaziu fiecare copil are propriul parcurs educațional, primește sarcini de lucru și teme în funcție de nivelul la care se află, la noi toți copiii parcurg materia în pas militar cu aceeași viteză – cine rămâne în urmă nu contează, doar frunțații sunt mândria profesorului și a școlii, iar dacă iau și premii la olimpiadă deja sunt vedete. Ar trebui ca școala românească să atingă un obiectiv major – acela ca marea masă de elevi să fie unită, să coopereze ca să crească împreună, nu să fie într-o competiție nebunească.

Toate activitățile din grădiniță și școală ar trebui să fie pe placul copiilor. Nimic nu este mai plăcut decât să vezi copii care vor să facă și se implică activ într-o varietate de activități. Activitățile în sine își ating obiectivul atunci când copilul este implicat și are răgaz să pună întrebări, să descopere, să experimenteze. Deseori ne surprindem admirând sau dezaprobând atitudinea copiilor față de învățare. Dar câți dintre noi s-au întrebat ce fel de educație își doresc copiii acasă, în grădinițele, școlile în care vor merge peste ceva timp?

Credem că ambele instituții grădinița și școala pot colabora în a pune în practică anumite principii educaționale benefice educabililor lor.

Principii educaționale

Copiii sunt cei mai importanți

Învățare prin joc

Parteneriat părinte-profesor

Abordare multiculturală

Învățare bazată pe curiozitate

Atmosferă plăcută de lucru

Calitatea mai presus de cantitate

Învățare personalizată

Mai puțin înseamnă mai mult

Părinți implicați care pun copilul pe primul loc: nici cei mai buni profesori nu pot înlocui părinții! Nimic nu-l convinge mai mult pe copil să iubească învățarea decât preocuparea acestora pentru activitățile lui.

Cărți, cărți și iar cărți: „dragostea de carte” îi ajută pe copii să reușească indiferent de domeniul care îi pasionează. Dacă încă de la grădiniță adulții fac din lectură un prilej al descoperirii și al bucuriei, copilul va reuși mai târziu să găsească singur răspunsurile.

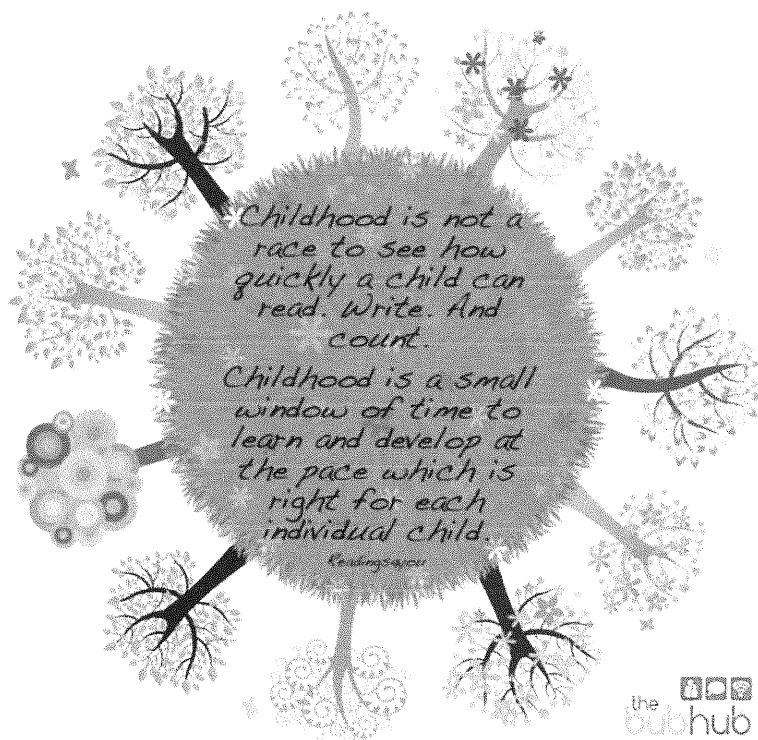
Predare personalizată: dacă știm că fiecare copil este unic, de ce temele trebuie să fie aceleași pentru toți? Temele sunt cu adevărat relevante atunci când copilul se poate descurca singur, nu când este permanent asistat de un părinte sau un profesor.

.. Cheia marilor succese: copiii au nevoie de recreere după fiecare oră de efort intens și în plus, buna gestionare a timpului este și un indicator al calității vieții. Dacă relaxarea are loc în aer liber, este cu atât mai eficientă!

Copii activi, nu cuminți: de la cele mai mici vârste copiii trebuie lăsați să pună întrebări, să fie curioși și netemători față de greșeli. Într-o clasă, alternanța între lucrul pe cont propriu și cel în echipă, cât și un continuu zgomot de fundal sunt indicatori ai învățării, nicidecum ai haosului!

Învățare de dragul învățării, nu pentru note: motivația extrinsecă (din exterior) nu obișnuiește copilul cu provocările vieții. Nu există iluzie mai mare decât a crede că un copil care doar își mulțumește părinții și profesorii va deveni un adult care se cunoaște pe sine și este gata să se dedice pasiunilor sale.

Lecții variate, nu doar materii de examen: mintea umană este mai complexă decât credem, iar concentrarea pe anumite materii este echivalentă cu limitarea curiozității și irosirea potențialului. Asta ne dorim?

BIBLIOGRAFIE:

- Ecaterina Adina Vrășmaș, Consilierea și educația părinților, București, Editura „Aramis”, 2002;
 - Ecaterina Adina Vrășmaș, Educația copilului preșcolar, București, Editura Pro Humanitate, 1999
- Yuppy Koti Centre Ploiești – Centrul educațional de inspirație finlandeză.

ȘCOALA ȘI GRĂDINIȚA-PARTENERI ÎN EDUCAȚIE

prof. înv. primar, Băjănică Ioana
Școala Gimnazială „Ion Creangă” Brăila

Sistemul național de învățământ este un sistem unitar și eficient, care încurajează continuitatea între treptele de învățământ. H. Wallon arată că „Este împotriva naturii să tratăm copilul fragmentar. Cu fiecare perioadă el constituie un ansamblu indisolubil și original. În succesiunea perioadelor, copilul rămâne una și aceeași ființă în curs de metamorfozare.”

Prima trecere de la o treaptă de învățământ la alta este cea de la grădiniță la școală. Ea pune foarte multe întrebări părinților preșcolarilor, care se reflectă și în comportamentul viitorilor școlari. Deși este același copil care termină fericit și încrezător viața de preșcolar, este foarte emoționat la intrarea în învățământul primar.

Menirea cadrelor didactice din cele două trepte de învățământ este de a realiza o continuitate lină și eficientă între ele. Aceasta se poate concretiza printr-o serie de măsuri stabilite în cadrul unor parteneriate între grădiniță și școală. Colaborarea dintre cele două

trepte din sistemul național de învățământ este de două feluri: între cadrele didactice și între preșcolari și școlari. Formele de colaborare între cadrele didactice sunt următoarele: discuții, schimburi de opinii, studierea reciprocă a documentelor curriculare, analiza conținuturilor curriculare, a strategiilor didactice, a componentelor educaționale etc. Colaborarea dintre preșcolari și școlari, sub atenta observare și îndrumare a cadrelor didactice, se realizează în cadrul diverselor activități comune: jocuri didactice, dramatizări, jocuri distractive, activități practice, activități artistice, etc.

Una dintre activitățile desfășurate anual în parteneriatul dintre grădiniță și școală este vizita preșcolarilor cu vârsta de 5-6 ani la școală. Ei sunt însoțiți de doamnele educatoare, părinți și/sau bunici. Se realizează în „Ziua porților deschise”, o zi anunțată din timp grădinițelor partenere. Pentru că este primul contact cu școala(cu excepția preșcolarilor care au frații mai mari școlari) am acordat anual o atenție deosebită acestei activități. Am creat o atmosferă de sărbătoare, pregătind surprize gingașelor suflete care ne vizitează. În momentul în care musafirii sosesc, școlarii îi invită în bănci, încurajându-i și ajutându-i să se așeze. Le arată ghiozdanul, penarul, cărțile și caietele existente pe bancă. Din acest moment se pot desfășura diferite activități. Voi prezenta trei:

a) Elevii se deplasează în fața clasei și interpretează un cântec, pe care îl cunosc și preșcolarii. Momentul acesta este cel care îi atrage pe sfioșii și emoționații prunci, încet-încet încep să cânte și ei și apare relaxarea pe fețele lor. Apoi elevii prezintă un cântec cu mișcare(„Am o căsuță mică” / „Cucu Bau la dreapta” / „Copacul ce crește într-o poiană”, „Mișcă vântul frunzele”, etc) și îi învață și pe preșcolari, dacă nu îl cunosc. Dacă este cunoscut cântecul, este executat altul. Se realizează apoi un dialog despre ceea ce au învățat și despre ceea ce au văzut în sala de clasă(bănci, scaune, genți, panouri, planșe, ferestre, dulapuri, tablă, etc.).

b) Elevii îi îndeamnă pe preșcolari să așeze în ghiozdan împreună cărțile și caietele, apoi îi invită să coloreze împreună un personaj dintr-o poveste. Această fișă trebuie să fie jumătate de coală A4 și să conțină o imagine mare, fără detalii mici, care să nu dea preșcolarilor teama că vor depăși conturul. Apoi sunt întrebați din ce poveste face parte personajul, dacă mai știu și alte povești etc.

c) Școlarii costumați în personaje literare îi invită pe preșcolari în lumea poveștilor. Fiecare personaj îi spune copilului de lângă el o frază și îl întreabă dacă l-a recunoscut. Dacă răspunsul e afirmativ, îl laudă, dacă e negativ îl ajută să fie recunoscut, apoi este lăudat. Apoi personajele trec în fața clasei și se prezintă succint într-o paradă pe postament. Cei mici aleg câte un personaj, apoi primesc coli și carioci, urmând să deseneze împreună cu școlarii personajul ales. Pot scrie și numele personajului, titlul și autorul basmului, evident ajutați de școlari.

Fiecare activitate se finalizează cu servirea preșcolarilor de către școlari cu dulciuri, cu acordarea unui dar (creion, pix, semn de carte, etc) preșcolarilor și un pliant părinților sau bunicilor. Desigur, nu va lipsi aprecierea verbală, cu emoticoane. Este recomandat ca activitatea să se desfășoare în maxim 25 minute, astfel încât copiii să nu obosească și să își dorească să vină cu plăcere la școală. Dacă această vizită la școală va fi plăcută, ea va reprezenta un pas important pentru succesul viitorului școlar.

Tot anual se realizează și vizite ale profesorilor pentru învățământul primar în grădinițe, la invitația profesorilor pentru învățământul preșcolar, în cadrul ședințelor cu părinții copiilor de la grupele mari. În aceste întâlniri, părinții preșcolarilor primesc lămuriri referitoare la Curriculum-ul școlar, la condițiile din școală (igienice, de siguranță, etc), la documentele necesare înscrierii copilului la școală, la criteriile de repartizare în clasele școlii, la cunoștințele de care au nevoie micuții, etc. Este un moment foarte important, deoarece intrarea copilului la școală este un nou început, pentru care părinții au temeri. Deși se spune că atunci când intră copilul la școală, intră și părinții, la cei din urmă apar multe întrebări înainte.

Se pot organiza și vizite ale școlarii la grădiniță, prin care aceștia rememorează clipele petrecute acolo, se revăd cu doamnele educatoare, îi ajută pe preșcolarii să realizeze împreună obiecte, să desfășoare diferite jocuri, activități interdisciplinare etc. Am desfășurat cu elevii mei asemenea vizite. Voi exemplifica trei:

a) Elevii au citit preșcolarii fragmentul „Pupăza din tei” din volumul „Amintiri din copilărie” de Ion Creangă. I-au întrebat apoi pe cei mici despre alte întâmplări vesele din opera scrisă de Ion Creangă. În continuare au cântat melodia „Pupăza din tei” și i-au învățat și pe preșcolarii prima parte a cântecului.

b) Elevii au realizat dramatizarea basmului „Ursul păcălit de vulpe”, apoi au colorat cu preșcolarii (organizați pe grupe) pe planșe A3 imagini din povestea prezentată. Preșcolarii au povestit apoi după imaginile așezate în ordinea desfășurării acțiunii.

c) Școlarii i-au invitat pe preșcolarii să cânte împreună, dacă știu, câteva colinde. Apoi au confecționat (organizați pe grupe) podoabe pentru brad și felicitări. În următoarea zi au mers împreună la un cămin de bătrâni, unde au cântat colinde și au oferit bunicilor podoabele făcute și alte daruri de Crăciun./Activități similare se pot realiza cu ocazia Paștelui și zilei de 8 Martie.

Finalizarea fiecărei activități trebuie să conțină primirea recompenselor pentru participarea cu atenție la activitate și eventual schimbul de mici daruri între preșcolarii și școlarii. Este bine ca elevii să le vorbească cu drag despre activitățile școlare, să le explice că sunt asemănătoare cu cele de la grădiniță, să îi încurajeze că se vor descurca foarte bine la școală și să îi invite pe cei mici să îi viziteze la școală.

Preșcolarii reușesc să participe cu succes la fiecare activitate, pentru că au achiziții pe plan intelectual, fizic și comportamental foarte bine formate în cei 2-3 ani de grădiniță, unde unul dintre scopuri este pregătirea pentru cea de-a doua treaptă a sistemului național de învățământ. Astfel, sub atenta îndrumare a cadrelor didactice, preșcolarii își satisfac curiozitatea prin joc și prin acțiunea directă cu obiectele, își formează abilități și își dezvoltă cunoștințe și capacități utile în clasa pregătitoare (recunoașterea și scrierea cifrelor corespunzătoare numerelor, recunoașterea sunetelor în silabe, a silabelor în cuvinte, a cuvintelor în propoziții, asocierea sunetului cu litera corespunzătoare, dezvoltarea motrică, dezvoltarea componentelor gândirii, etc.)

În cadrul colaborării dintre grădiniță și școală se mai pot desfășura multe alte activități. Ele au scop instructiv-educativ, dezvoltă spiritul de echipă și perseverență, încurajează comunicarea și construiesc o legătură afectivă puternică între elevi și preșcolarii.

Bibliografie:

Păuna, Adriana-Camelia, *Rolul jocului în asigurarea continuității între activitatea din grădiniță și cea din școală*, Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2010

Wallon, Henri, *Evoluția psihică a copilului*, EDP București, 1975

Grădiniță-Familie-Școală

Autor: prof. învă. primar, *Mihăilă Irina*
Școala Gimnazială "Ion Creangă"

La reușita copilului în viață contribuie, în egală măsură, principalii factori educativi: familia, grădinița și școala. Asigurarea unui parteneriat real între aceștia, implicarea tuturor în realizarea unei unități de cerințe va duce implicit la o educație corectă a copiilor, la evitarea erorilor în educație și la soluționarea problemelor inerente care apar.

Grădiniței, ca prima verigă a sistemului de învățământ trebuie să i se acorde o mare atenție. Învățământul preșcolar a dobândit un conținut instructiv-educativ cu discipline care se desfășoară după o programă minuțioasă și care urmărește realizarea unor obiective precise privind pregătirea copilului preșcolar pentru integrarea ușoară și rapidă în activitatea de învățare. Și copilul preșcolar învață dar pentru el învățarea este un joc. Învățarea școlară, oricât de liberă ar fi, are totuși rigorile ei, efort mai susținut, disciplina de muncă riguroasă etc.

Educația preșcolară, instituțională este un act psihologic și deosebit pentru egalizarea șanselor, pentru perfecționarea activității de instrucție și educație în vederea înlăturării eșecurilor școlare și a abandonului școlar.

Un rol important în debutul școlar îl va avea întotdeauna instituția preșcolară, ea fiind o etapă intermediară, indispensabilă. Integrarea copilului în forma de colectivitate preșcolară comportă un prim efort de adaptare la viața socială și totodată extinderea mediului social accesibil copilului. În perioada preșcolară el își dobândește rolul său social într-o colectivitate și obține o altă dimensiune în interiorul familiei. În colectivitate copilul stabilește cu totul alte raporturi decât în familie:

- învață să se subordoneze unui program și a unor activități comune ale colectivului din care face parte;
- stabilește relații cu alți copii învățând să-și domine excentrismul folosind relații de colaborare

Integrarea copilului în școală presupune mai întâi formarea unor prezentări corecte despre școala care să le permită preșcolărilor o adaptare afectiv-motivatională la mediul școlar.

În scopul adaptării preșcolărilor la mediul școlar, al formării și adâncirii reprezentărilor cu privire la școală este necesar să se întreprindă acțiuni comune grădiniță-școală, cum ar fi:

- prezentarea unor filmări cu aspecte de la primirea copiilor în prima zi de școală, având ca invitați elevii clasei I și învățatoarea lor;
- asistența la o activitate de citire, matematică, scriere;
- organizarea unor activități de evaluare-concursuri care au loc împreună cu clasa I (exemplu obiceiuri și colinde de Crăciun, concursuri sportive, 1 iunie etc);
- plimbări în jurul orașului;
- excursii în țară
- dramatizări în care rolul elevului este interpretat de copilul preșcolar;
- confecționarea de felicitări cu ocazia diferitelor evenimente

Concurând alături de școlari se înlătură reticența preșcolărilor și îi face să-și încerce puterile, să demonstreze că sunt pregătiți pentru școală.

Realizarea dezideratelor a idealului educatoarelor este condiționată de colaborarea mai strânsă între grădiniță și școală. Activitatea educatoarelor și învățătorilor trebuie să se împletească. Tonul puternic afectiv ce o caracterizează pe educatoare trebuie să se împletească cu relația mai autoritară a învățătoarei. Dădăceala exagerată nu ajută copiii, îi formează dependenți de educatoare.

Trebuie să cântărim cu atenție cât și cum îi ajutăm pe copii. Sub aspectul evaluării, evoluției și randamentului școlar aprecierile, recompensele, simbolurile oferite de educatoare trebuie să se completeze cu evaluarea apreciată în calificative de către învățător.

Un alt obiectiv în vederea integrării copilului în activitatea de tip școlar constituie permanenta legătură a grădiniței cu familia-cea care constituie de fapt primul model al copilului.

Educația în familie ocupă un loc important în formarea 'puiului de om' care trebuie să găsească aici condiții de dezvoltare fizică, perceptivă, intelectuală, personală și socială. Din primii ani de viață personalitatea 'adultului de mai târziu' prinde contur și se manifestă prin elemente concrete cum sunt: temperament, caracter, însușiri, capacități, abilități și aptitudini.

„Cei 7 ani de acasă” sunt hotărâtori în procesul de adaptare și integrare la viața socială și așa marcată de influențele mediului socio-economic.

Familia este instituția primordială unde copilul dobândește cea dintâi școală a vieții. Nu întâmplător părinții sunt gata să și spună cuvântul chiar și în cele mai dificile probleme de educație. Faptul este explicabil; de la părinți au învățat în primul rând tot ce știu până când copilul este adus într-o instituție de învățământ. Familia trebuie să asigure sentimentul de confort și siguranță. O ambianță framântată de tensiuni familiale, lipsită de afecțiune, stare de indiferență, cu acte de violență vă duce la reacții de inadaptare.

Pentru îndeplinirea dezideratelor comune școală-familie am recurs la câteva strategii specifice:

- stabilirea unor relații strânse cu familia copiilor pentru a cunoaște mediul din care vin copiii, problemele pe care le ridică aceștia ;
- implicarea părinților în soluționarea unor probleme interne ale unității;
- convorbiri prin care sunt puși la curent cu toate achizițiile sau eșecurile copiilor, la găsirea împreună a unor soluții viabile;
- implicarea părinților la îmbunătățirea bazei didactico-materiale;
- activități demonstrative pregătite special pentru părinți;
- serbări oferite părinților cu diferite ocazii.

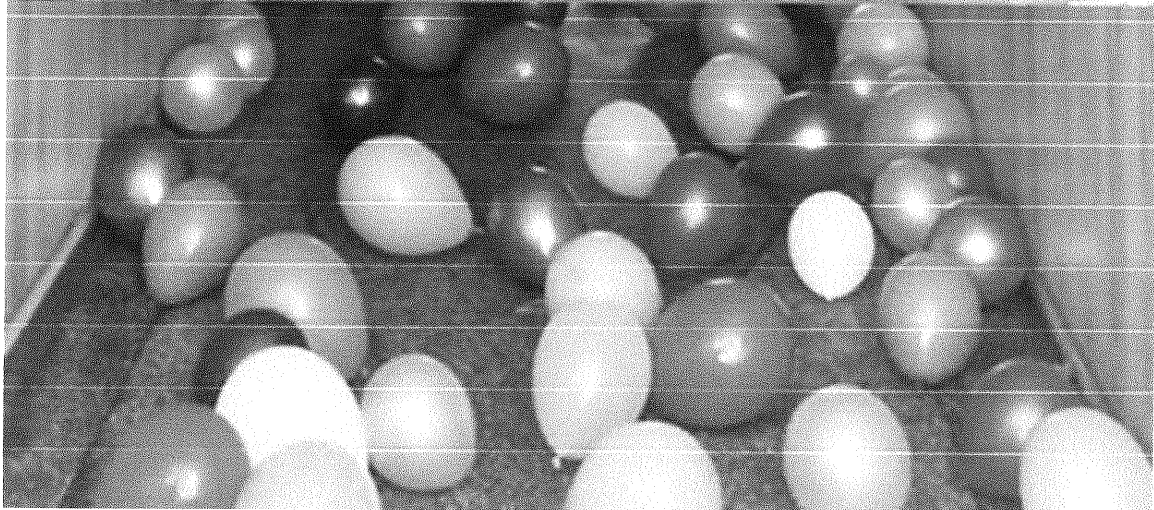
Acestea au fost doar câteva dintre mijloacele pe care noi le-am utilizat frecvent în școala noastră sau fiecare la clasa pe care o conduce.

Buna colaborare între grădiniță- familie - școală va avea efecte pozitive și durabile în timp asigurând performanțe educative notabile .

Referințe :

- Magdalena Dumitrana - "Copilul, familia și grădinița – Editura Compania 2000

100 de zile de școală,
100 de zile mai isteți!

Strada Școlilor, nr. 15
Municipiul Brăila
Județul Brăila